

BİZ HALKIZ GELECEK ELLERİMİZDEDİR

özgür gelecek

15 Günlük Siyasi Gazete 16 - 31 MART 1995 SAYI: 47 FİYATI: 20.000 TL (KDV DAHİL)

PARTİZAN

*Bilinciyle
Donan
İsyan Ateşini
Körükle!*

Sivil faşistleri kullanan devlet istiyorki, hem hedef karışıklığı yaratılsın, hem halk ve devrimciler şiddet aracılığıyla sindirilsin, hem de kendisi aranan kurtarıcı olsun! Ve kurtarıcı devlet, halkı susturarak düzenin ömrünü uzatsın!

Devletin Gazi Mahallesi'ni sivil faşistlerin yuvası yapma planları tutmadı. Tam tersine, Gazi Mahallesi devrimin bereketli bir tarlasına dönüştü. Kavga Alevi- Sünni kavgası değildir, mezhep ya da milliyet kavgası değildir" diyen Gazi halk hedefini hiç şaşırmadı. Hedef faşizm, hedef komprador patron- ağa devleti!

Gazi direnişini sahiplen!

Mücadeleyi yükselt!

Okurdan mesajlar

EKB'ye mesaj

Burjuvaziye karşı insanca koşullarda yaşamak için girdikleri mücadelede direnişle, kanlarıyla tarihi yazan dokuma işçisi kadınların yarattığı direniş geleneğini, bugün de sürdürme bilinciyle hareket eden ve ikinci sınıf insan konumuna hayır diyen, burjuvazinin Kürt halkı üzerinde sürdürdüğü kirli savaşa hayır diyen, özelleştirmeye, örgütsüzleştirmeye, işsizliğe hayır diyen, devrimcilerin, sosyalistlerin, yurtseverlerin katledilmesine, köylerin yakılıp insansızlaştırılmasına hayır diyen, cinsel, ulusal ve sınıfsal baskıya hayır diyen ve alanları dolduran siz direnişçi kadınlarımızı ve dört bir yanda çeşitli biçimlerde faşizme karşı direniş sürdüren kadınlarımızı selamlıyor, mücadelenizi ezilen, sömürülen erkeklerle birlikte sınıf mücadelesinde birleştirmeye çağırıyoruz.

MLKP-K, PKK, TKP(ML) TIKKO, TIKB, TKEP Davasından bayan tutuklular Ç.Kale Cezaevi

Gorki Anaya...

Sana söz veriyorum Gorki, adını tarihe, yolunu devrimci tacını da 8 Mart'a ve yaşamını, mücadeledeki tavrını ileriki nesillere örnek olsun diye filme almak olacak, devrimden hemen sonra gelişecek kültür devriminde...

Ve onlar seninle gurur duyacak her zaman.. Çorak topraklara ekin ekilmez diyenler, Şimdi çorak topraklarda hasat biçiyorlar. Seni tanıdıktan sonra Gorki...

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün, burjuvazi tarafından içeriğinin boşaltılmasına izin vermememiz için, kadının bilincini ve hak temelindeki birliğini, sınıf savaşımının ayrılmaz bir unsuru ve kavganın yükselişi karşı konulmaz atmosferine bin selam.

Zeynel Şahin
Sinop Cezaevi

8 Mart emekçi kadınların burjuvaziye tokatıdır!

Onun ihtilalci ruhunu yaşatalım!

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü kutluyorum. Bilindiği gibi 8 Mart 1857'de ilk defa Newyorklu dokuma işçi kadınlar, eşit işe eşit ücret, çalışma saatinin 10 saate indirilmesi ve kadınlara oy hakkı istemleriyle eylem yapıyorlardı. Bu eylem burjuvazi tarafından kan ve zulüme bastırıldı. Direnişin bastırılmasıyla herşey bitmiyordu. 1910 yılında toplanan sosyalist kadınlar Clara Zetkin'in önerisiyle 8 Mart'ı Dünya Emekçi Kadınlar Günü ilan ettiler. Fakat bu daha sonra emperyalist güçler tarafından değiştirilerek Dünya Kadınlar Günü ilan edildi. Ülkemizde 8 Mart komprador burjuvazi ve toprak ağalarına hizmet eden kadın örgütleri tarafından da kutlanmaktadır. Fakat devrimciler her zaman için kendi bildikleri biçimde, çeşitli etkinlikler düzenleyerek, bu günü adına yaraşır biçimde kutlamaktadırlar. Sadece kutlamakla kalmayıp, kadınları devrim mücadelesinde seferber etmiş, bu uğurda

onlarca militan kadın şehid vermiştir. Ve kadın yoldaşlar erkek yoldaşlarla omuz omuza patron-ağa devletine korku salmaya devam ediyorlar, edeceklerdir. Dünya devrim tarihlerini incelersek, kadınlar katılmadan devrimler başarıya ulaşmadığını görürüz. Kurtuluşumuz, işçi emekçi kadın ve erkeğin ortak mücadelesiyle başarıya ulaşabilir

-Yaşasın Dünya Emekçi Kadınlar Günü!
-Kadinsız Devrim Olmaz!

Dortmun'dan Özgür Gelecek Okurları
Sami Inal-Hülya Takak

Devrimci selamlar

Proletarya Partisi içinde yaşanan son ayrılıkla birlikte KÖK saflarında yer aldım. KÖK saflarında yer almamın nedeni ise sorunun üç beş eroinci ya da üç beş darbeci olmadığı konunun ideolojik-politik-örgütsel tikanıklığın bir sonucu olmasını tesbit etmesi ve çözümü noktasında ise hataların kaynağına inmek gerektiğini tesbit etmesiydi. Bugün artık bu tesbitin altını doldurmamız gereken bir dönemdir. Şundan kurtulmalıyız "darbeciler ya da eroinçiler suçlu" hayır sorun bu değil. Bu süreç gelmesinde yer alan herkes suçludur. Herkes hatasını yani özelleştirisini vermeli zaten "KÖK" herkesin asit banyosundan geçmesi gerektiğini söylemiştir. Bunu bir görev olarak tesbit etmiştir. Bunun altını doldurmalıyız. Aksi takdirde kaldığımız yerden devam ederiz. Böyle başlayacak sak hiç başlamamalıyız.

KÖK saflarında yer aldım demiştim. Sonraki süreçte gerek özel sorunlarımız, gerek ayrılığın getirdiği bunalım ve varolan bir takım sorunların da eklenmesiyle birlikte bunalımdan etkilenecek saflardan ayrıldım. Ve böylece ciddi bir hata yaptım. Ama o zaman ki ruh halim bu sorunların üstesinden gelecek kadar sağlam değildi. Ondan dolayı koştum. Fakat baştan itibaren rahatsızdım. Zaten en kötü şey bir devrimcinin örgütsüz kalmasıdır. Ben de örgütsüzlüğü seçmekle hata yaptım. Ayrıca o dönem tepkisel davrandığım için hatalıyım. (Haklı olmam ya da olmamam tepkiselliği gerektirmezdi). Kısaca o süreçte ayrılmam doğru değildi. Bundan dolayı başta halkımız olmak üzere bütün yoldaşlardan özür diliyorum.

Asker Şahin

Güneşe gömülenlere...

Onlar ölmediler
Güneşe gömüldüler
O güneş proletaryanın
Özgür geleceğe olan özleimidir.

Ocak ayının şehitler ayı olması dolayısıyla biz proleter devrimciler olarak özgür gelecek yaratmak uğruna şehit düşen yoldaşlarımızı bir kez daha saygıyla anırken mücadelemiz sürecektir diyoruz. O yolda bizde varız diyoruz.

Elbistan'dan
işçiler, köylüler, eşnaflar, öğrencilerden
bir gurup Partizan, O.Gelecek, YDG okuru

Selam

Zincirleri koparmak için
Bu bilek bizim,
Bu kavga
Umudu yeşertmek için
Bu yürek bizim
Bu seveda
Çıkalım dağların doruklarına
Kök salalım, Munzur toprağına
Ey gökte uçan, nazlı can
Selam söyle

Anama, bacıma, gardaşıma
Selam söyle
Direnmisini bilen köşebaşına
Haber götür bizden
Kara gözlü köylü kızına
Elleri nasırlı, yatağı hasırlı
Babama
Selam götür, zulüme direnen
Yürekli halkıma
Selam söyle

Dilan, Roji, Lesya ve Zozan
Erzincan'dan bir grup okur

Merhaba Sevgili Dostlar

Umur Yayımıcılık'ın yayın hayatına başladığından bu tarafa çıkarmış olduğu güzel ürünler, özgür geleceğe ışık tutmakta. Bu ışıkla proletaryanın güzergahını aydınlatan kültürel faaliyetlerinden dolayı kutlarken, bazı olumsuzlukları da yanında taşımaktadır. Bu olumsuzluklar kısaca şöyle; Büroların bölgesel faaliyetleri yok. Haberler bölgeden çok, haber merkezi kaynaklı. Halbuki okuyucuya en iyi, en sağlıklı haberler büro faaliyetlerinde görev yapan muhabirlerce verilmelidir. Gazetemizin haberleri ise günlük gazetelerde geçilen haberlerle doldurulmakta, büyük metropolden haberler dışında, köylü sorunlarının da yer aldığı haberlere yer verilmemektedir. Tüm bunlar olumsuzluklardır. Bu olumsuzlukları bir kısmını aşmak için, büroların olmadığı yerlerde, işçi, köylü, öğrenci vs. okurlardan gönüllü muhabirlik yapması talep edilebilir.

Merhaba

Çan çalmıyor
Yok sala veren
O
Biten bir şarkı değildir
O
Büyük bir ışık gibi doğuştü
Kasketli bir güneş halinde düştü
Bu giden
Biten bir şarkı değildir.

Tüm, parti ve devrim şehitlerinin mücadelesi önünde saygıyla eğiliyor, onlardan aldığımız bayrağı "Altınçağ Yürüyüşümüzde" onurla dalgalandıracağımıza and içiyoruz.

Ankara'dan dostlar

Bir okurumuzun Arnavutluk ve Bulgaristan izlenimleri
Kürtler nereye gidiyor?

Evvel Türkiye'de yaşamın zorluklarını, acı boyutunu, zulmü, işkenceleri gören Kürt halkı TC'yi azar azar terk ediyor. Biz de bu Kürt vatandaşlarımızın içinde Bulgaristan ve Arnavutluk gezileri yaptık. Gerek kendi vatanlarını terketmeleri, gerekse yeni bir ülkenin yabancıları olmaları, Kürt halkını yalnızlığa itiyor. Onların acıları bitmiyor. Kimisinin köyü yakılmış, kimisinin ailesi gözleri önünde öldürülmüş. Şebekelerin peşine takılıp gelen bu insanlar, daha sonra pasaport ve paraları alınarak Bulgaristan, Romanya, Arnavutluk gibi ülkelerde kendi kaderlerine terk edilmiştir. Genellikle Tunceli, Mardin, Şanlıurfa (Viranşehir), Muş (Varto), Gaziantepiller olmak üzere T. Kürdistanı'nın çeşitli illerine mensuplar. Onlara "niye geldiniz buralara?" diye sordüğümüzde genelde aynı sebebi gösteriyorlar. Cuma, Muş Varto'lu. Yaşı 32 ama daha çok

40-45 gösteriyor. "Bu yaştan sonra nereye Cuma abi?" "Köyden bundan beş sene önce çıktık. Ailece İstanbul'a yerleştik. Köyde durumumuz çok iyiydi. Maddi ve manevi olarak. Ancak memleketi istemeden terk ettik. İstanbul'da sorunlar başladı ve bitmedi. Gerek manevi olarak, gerekse maddi olarak, eski huzurumuz bir daha olmadı, üç kardeşimle sürekli inşaatlarda çalıştık ama olmadı."

"Kürt olarak size baskı yapıldı mı veya rahatsız edildiniz mi?" "Bizler zaten gecekondulu bir mahalledeydik. Çevremiz hep T.Kürdistanlı insanlarla kaplıydı. Kürt olarak kime baskı yapılmıyor ki? Üç kardeşim ve ben çalıştık ve beş sene sonunda ikibin beşyüz mark toparlayabildik. Ve ben bununla işte gördüğün gibi şansımı deniyordum. Amacım Fransa'ya gitmektir. Bir nevi orda kendimi toparlayabilirim, bir Kürt vatandaşları olarak umudum bu..."

Mehmet abi Mardin'li. Ancak kendisi son olarak Iskenderun'da oturmuş. Karısı ve beş çocuğuyla birlikte Almanya'ya gitmek istiyor. Öldükçe zor bir durumda. Beş çocuk, kendisi ve karısı şebeke ile, Türkiye'den Arnavutluk'a, oradan SCAF'larla İtalya, İtalya'dan tren ile Fransa, otobüsle de Almanya'ya... Türkiye'den Arnavutluk'a yasal yolla, uçakla gitmiş. Kalan yolculuğu kaçak yollarla yapmış. Üstelik şebekeye 24 bin Alman markı vermiş. Bundan anlıyoruz ki ordaki Kürt halkının büyük kesimi maddi yönden Türkiye'yi terk etmiyor.

Deniz Çelik Gaziantep'li. 20 yaşında. Devrimci bir gençtir. Askerlik yapmamak için bu yadellere gelmiş.

"Neden?" diyor. "Hiçbir zaman askerlikten korkmuyordum ama yapmayacağım. Kendi halkımı, kardeşlerimi vuramam. Onun için de askerliği yapmayacağım. Türkiye'ye geçici olarak dönmeyeceğim, ama askerliği sonuna kadar yapmayacağım. Amacım, yapabilirsem, İngiltere'ye gitmek."

Tiran'dan Flora kentine gidiyoruz. 5 saatlik bir yolumuz var. Geçtiğimiz yerlerde köyler var, hayvanlar var. Apo adında bir Bingöllü gençle tanışıyoruz bu ara. Hayvanları ve köyü gördüğünde iç çekiyor;

"Ah ah bizim de köylerimiz vardı, hayvanlarımız vardı..." biraz durduktan sonra, "Döneceğim yine" diyor, "Terk edemem ülkemi. Sadece geçici olarak geldim buralara. Mecburen geldik, sürüldük. Köylerimiz yağmalandı. İnsanlarımızı nasıl kurşunlandırırsalar, hayvanlarımızı da öyle kurşunladılar. Memleketimi özliyorum. Döneceğim. Bana ne Avrupa'dan..." derin bir özelemlerle izlemeye koyuluyor geçtiğimiz Arnavut köylerini...

Bulgaristan'dayız... Vartolu Hüseyin isminde yaklaşık 35 yaşlarında bir arkadaşla tanışıyoruz, masum ve saf görünüşlü biri. Birkaç gün sonra şebekeyle Avrupa'ya gideceğini söylüyor...

İki gün sonrakaldığımız otelde karşılaşıyoruz. Yıkılmış bir halde bana doğru geliyor.

Garipleşmiş, beni görünce yüzü değişiyor. "Hayrola gitmedin mi?" "Yok ya pezevenk o... beni burda bıraktı."

Önce parasının olduğunu sanmışlar, sonra olmadığını görünce bırakmışlar, hatta varolan parasının bir kısmını da almışlar.

"Ah ah, Hüseyin" diyor, "ne işimiz var buralarda?" kısa bir sessizlikten sonra; "Benim 70-80 toklum vardı. Birkaç kişi gelip anlaşlık sattık. 1 ay dediler. Fakat 1 sene oldu parayı alamadım. Yoklar meydana, şimdi borçlarımız çok, evime gidemiyordum. Geçen telefon ettim 5 ve 8 yaşındaki çocuklarımla konuştum. Gel dediler, gelemez ben deyinca oğlum bana sövdü" ve kendi kendine acı acı gülerken "haklı kardeşim haklı" diyor.

Parasının olmadığını bildiğinden bir miktar verdim. Daha sonra Türkiye'ye döndüğünü öğrendim...

Özdal Çiçek
Dortmund

GAZİ MAHALLESİ
HALKININ DİRENİŞİ
ONURUMUZDUR!

ONURUN SESİ
ÖZGÜR GELECEKTE
SES KATI!

özgür gelecek

elinize daha sağlıklı geçiş istiyorsanız

ABONE OLUN!

UMUT YAYIMCILIK VE BASIM SANAYİ LİMİTED ŞİRKETİ adına Sahibi ve Yazışmaları Müdürü:

Ahmet Şengül

Yönetim Yeri: Oğul Sokak No. 16 Sultanahmet-İSTANBUL Tel: (0212) 516 25 38 - (0212) 516 60 20 Faks: (0212) 518 23 23,

BÜROLAR: KARTAL: Hamam Sok. Demirli İş Hanı No: 57/14 Kartal, Tel: (0216) 306 16 02

ANKARA: Necatibey Cad. No. 80-12 Maltepe Telefaks: (0312) 230 63 27,

İZMİR: Gaziosmanpaşa Bulvarı Koçaş İşhanı No: 87 D. 318 Konak/İZMİR

Telefaks: (0232) 441 93 09

ÇUKUROVA: Melekçimez Çarşısı 39. Sokak No: 30 Kat: 1 ADANA

MALATYA: Tabakhane Mah. Bakırcılar Çarşısı Yanı Sarıbeyoğlu İşhanı K:2 NO:34 Telefaks:

(0422) 322 08 04

Avrupa Merkezi Büro: Kaiser-Wilhelm Str. 284 47169- Duisburg-DEUTSCHLAND Tel:

0049203- 4061032

Baskı: BASMAT A.Ş.

— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 240.000 TL/480.000 TL'yi
Yurtiçi Hesap No: 97454-3 Erdal ÇİÇEK: Yapı Kredi Bankası
Çemberlitaş Şubesine yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.
— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 48 DM/96'yi
Erdal ÇİÇEK: Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesi Mark Hesabı:
3002500-7 İsviçre Frangı hesabı: 3002502-3
yurtdışı hesabına yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

ADI SOYADI:

ADRESİ:

ŞEHİR:

TELEFON:

İMZA

Banka makbuzunun fotokopisini
"Özgür Gelecek Gazetesi, Umur Yayımıcılık Ltd. Şti. Oğul Sokak No. 16/2
Sultanahmet/İSTANBUL" adresine gönderin.

Gazi Katliamı'nı protesto et, Yeni katliamlara karşı şimdiden örgütlen!

Bu bir provokasyon değil, faşist devletin yoksul halkımıza yönelik planlı bir katliamıdır. Senaryo aynı senaryo, oyun aynı oyun. Hedef ve amaç aynı, peşinden söylenenler bile hep aynı... Sadece tarihsel kesitler farklı, mekanlar farklı.

Dün K. Maraş, Çorum, Sivas, tekrar Sivas; bugün Marmara Üniversitesi ve İstanbul Küçükköy Gazi Mahallesi... Ve yarın... Yarın bilmem hangi mahalle, hangi il, hangi okul, hangi fabrika... Bunları bilmek için ne alim olmaya, ne de kahin olmaya gerek yok. Herşey çok açık, çok net ve bunu onlar biliyor.

Dün katliamın başı Ecevit K. Maraş'ı kana buladı. Kadın çocuk demeden yüzlerce masumu katletti. Peşinden diğer illerde. Dün Sivas'ta 37 canı diri diri yaktı. Tansu Çiller ile Erdal İnönü... Ve bugün yine sahnede aynı oyunun aynı yönetmenleri bu kanlı oyunu oynatıyorlar. Faşist koalisyon hükümeti, bir yanıyla "demokratikleşme", "insan hakları" aldatmacasıyla halkın geri duygularını okşamaya çalışarak, emperyalist haydutların gücüne güç vermeye çalışıyor, ancak öbür taraftan baskı, zulüm, işkence, katliamlar, yakmalar, yıkımlar, insansızlaştırma, yargısız infazlarla emekçi halkımızın üzerinde tam bir terör estiriyor.

TC devleti düştüğü ekonomik krizin T.Kürdistanı'ndaki savaşın tüm faturasını başta işçi sınıfı olmak üzere, bütün emekçi halkımıza yılmaktadır. Bu zulüm ve vahşet politikasına karşı her geçen gün gelişen ve patlamaya doğru giden toplumsal kesimlerin dinamizmini boğmak için Alevi-Sünni, laik-anti-laik, Kemalist-anti Kemalist gibi toplumsal kategorilere ayrılarak etkisizleştirmeye, emekçileri birbirine düşürmeye çalışmaktadır. Böl-parçala-yok et formülünün tipik bir örneğidir bu.

Devlet Alevi-Sünni çatışmasını yaratmayı hedefliyor. Ancak Gazi Mahallesi Katliamı bir Alevi-Sünni çatışması değildir. Bunu böyle göstermeye çalışanlar devletin oynamak istediği oyunu göremeyenlerdir. Veya devletini değerlendiren su taşımaktadırlar. Olayların, çelişkilerin gerçek yanlarını göremeyenler, devletin faşist niteliğini, halk düşmanı yanını göremeyenler böyle davranmaktadırlar.

Oysa Alevi-Sünni çatışmasının en küçük bir örneği gösterilemez bu olayda. Tamamen devletin planlı, programlı bir saldırısı sözkonusudur. Katiller o kadar pervasız ve o kadar rahat davranmışlardır ki; elini kolunu sallayarak polis karakolunun önünden geçip gitmektedirler. Semt sakinleri defalarca olayı polise bildirmelerine rağmen zamanında müdahale edilmiyor. İşte devletin saldırıyı tezgahladığı ve bu tür saldırıları desteklediğinin en açık, en somut örneği budur. Bundan hiç kimse şüphe etmemelidir.

Evet bir çatışma var. Ancak bu çatışma Alevilerle Sünniler arasında değildir; ve olmamalıdır da. Emekçi halkımız içinde bir çatışma yaratılmaya çalışılıyor. Bunun da devletin kendi ve MİT'i, iti yaratmak istiyor. Tüm emekçi halkımız ve proletarya bu oyunlara karşı uyanık olmalıdır. Bu oyuna gelmemelidir. Hedefini şaşırtmaya çalışan devlet ve uzantılarının gerçek yüzünü iyi görmeli, tanımalıdır. Tüm zulüm ve katliamların sonucunu alan devlet ve devletin faşist koalisyon hükümeti, polisi, MİT'i, sivil iti birinci planda görülmelidir. Halkımız, aydınlarımız, demokrat ve devrimci dostlarımız bu bilinç ve sorumlulukla hareket etmeli, gerçeği kavramalı, kayratmalıdır. Burdan hareketle öfkemizi, sınıf kinimizi Aleviye, Sünniye değil devlete ve onun piyonlarına yöneltmeliyiz.

Gazi Mahallesi Katliamı'na karşı emekçi halkımız, devrimci-demokrat güçler ve komünistler tavırsız kalmamalıdır. İlk gelişen kendiliğinden tepkiler giderek doğal örgütlenmelere dönüşmüş, barikatlarla, saldırılarla faşist devletin eli

kanlı katillerine karşı dışarıya bir mücadele yürütülmüştür. Bu kahramanca direniş giderek işçilerden, kamu emekçilerinden, öğrencilerden, aydınlardan destek almış ve mevcut devlete ve onun kurumlarına yönelik politik-demokratik bir harekete dönüşmüştür. Devrimcilerin ve Komünistlerin önderliğinden esasta yoksun olan bu halk hareketi İstanbul'un çeşitli yerlerinde, hatta diğer illerde olabildiğince boyutlanmaktadır.

Bir halk böylelikle, yeniden kendi için direnmeyi, kendisi için hareket etmeyi öğreniyor, öğretiyor. Kan-can ödemek gibi ağır bedel olsa da bunu bir gerçeklik olarak kabul etmek gerekir. Diğer taraftan tüm emekçi halkımız, devrimci demokratlar ve komünistler bundan muazzam derecede dersler çıkarmalıdır. Yeni saldırılara, katliamlara hazırlanmak, giderek mevcut sistemi tüm kurum ve kuruluşlarıyla ortadan kaldırmayı hedeflemelidir. Bunun için düşünmeli, bunun için sorgulamalı ve bunun için en basit örgütlenmelerden başlayarak, Proletarya Partisi'ni de örgütlemeli ve Proletarya Partisi önderliğinde sınıf mücadelesine, insanlığın kurtuluş mücadelesine, sınıfsız sömürsüz bir dünyanın yaratılması mücadelesine katılmalıdır.

Devletin bu alçakça saldırısı sadece Gazi Mahallesi halkına yapılan bir saldırı değildir. Tüm halkımıza, tüm devrimci-demokrat güçlere, aydınlara, komünistlere ve proletaryaya yapılmış bir saldırıdır. Bu ve buna benzer saldırılar bundan sonraki süreçte yine devlet ve devletin sivil faşist piyonları tarafından sürdürülecektir. Bunu bilinciyle hareket etmeli ve şimdiden örgütlenmeli ve gerekli donanımına sahip olunmalıdır. Aksi durumda faşist saldırılar engellenemez ve geri püskürtülemez.

Gazi mahallesi katliamı ne ilk katliamıdır ne de son katliam olacaktır. Bu bilindiği halde bazı reformist, revizyonist güçler ve bu bir tas çorba karşılığında halkın, proletaryanın davasını satanlar tam da devlet ağzıyla konuşmakta, hedef şaşırtılmaktadır. Bazı Alevi dernekleri temsilcilerinden tutulmuş da, çeşitli burjuva ve reformist partiler aynı sakızı çiğnemekte-dirler. Söylenen ve istenen şudur, katli-

ama uğramış, baskı görmüş, her gün işkenceden geçirilen, zindanlara tıkılan, köyü yakılan, toplu katliamlara uğratılan, işsiz bırakılan Kürt ve Türk halkının bu faşist devlete, bu sömürücü, kan emici düzenle barış içinde bir arada yaşanması isteniyor. "Aman provokasyonlara gelmeyelim", "Karanlık güçler, dış mihraklar..." edebiyatıyla "Vatan millet..." demagogileriyle halkımızın ve proletaryanın köleliğe baş kaldırmamasını istemiyorlar ve bunu engellemeye çalışıyorlar. Hem katliam yapacak, hem sömürecek, hem insanlık dışı yaşam koşullarına mahkum edilecek bu halk, sonra da barış istenecek!?!.. Ve bizim, halkımızın böyle bir "barış" hikayesine inanmamız, uymamız istenecek. Tepkilerimizi dile getirdiğimizde, sesimizi yükseltip haykırdığımızda, onurumuzu, örgütlülüğümüzü, emeğimizi istediğimizde biz "barış"ı bazen (sanki varmış gibi) taraf olarak gösteriyoruz.

İşçisiyle, köylüsüyle, öğrencisiyle, kamu emekçisiyle, aydını-sanatçısıyla, kadınıyla, esnafıyla birlikte hep bir ağızdan haykırıyor, yumruklarımızı sıkıyor ve ARTIK YETER diyoruz. Bu alçaklıklara, bu vahşete, sömürüye, katliamlara karşı susmayacağız. Sesimizi, gücümüzü birleştirip "EKMEK ÖZGÜRLÜK YOKSA BARIŞ DA YOK!" diye haykırıyoruz. Olayın sahtekarca savunuculuğunu yapan faşist devletin uşaklarına, borazanlarına diyoruz ki; çekin kirli ellerinizi yakamızdan! Göle etmeyin. Boş laflara ve yaltakçılığa ihtiyacımız yoktur. Biz neyin provokasyon olduğunu, kimin, niçin ne yaptığını biliyoruz. Birazcık onurunuz varsa bu sahtekarlıktır, kendinizi peşkeş çekmekten, devletin faşist koalisyon ve diğer faşist kurumların borazanlığını yapmaktan vazgeçin!

Emekçiler, işçiler, devrimciler, demokratlar!

Gün susma, bekleme, tavırsız kalma, ağlayıp sızlama günü değildir. Gün emeğe, onura, örgütlülüğe sahip çıkma günüdür. Örgütlenme, harekete geçme, hak ve özgürlüklerimize sahip çıkma, yeni mevziler kazanma ve giderek Yeni Demokratik bir iktidar kurma mücadelesine

katılma günüdür. Kürt-Türk, Laz, Çerkez, Ermeni, Alevi, Sünni, Hıristiyan-Müslüman, kadın-erkek gibi ayrımlara gitmeden sınıfın ve emekçi halkımızın örgütlülüğünü yaratmadan ve bu örgütlü mücadeleyle faşist devlet ve onun faşist piyonlarının karşısına dikilmeden bu sömürü ve zulüm düzeninden kurtulmak mümkün değildir. Tüm halkımız bu gerçeği görmeli ve buna göre hareket etmelidir. Tüm devrimci-demokrat güçler bu gerçeği görmeli buna göre halkı bilinçlendirmeli, harekete geçirmelidirler. Tüm devrimci-demokrat güçler ve komünistler bu bilinç ve sorumlulukla hareket etmeli ve güçlerini ortak düşmana karşı birleştirmelidirler. Hedeften şaşırtmaya çalışanlara karşı uyanık olmalıdırlar. Halkı eğitmeli ve örgütlemelidirler. Semtlerde, fabrikalarda, okullarda yeni saldırılar beklenmeden, şimdiden buna göre örgütlenmelidirler.

Şimdi hiç zaman geçirmeden örgütlenme ve Proletarya Partisi saifalarında sınıf mücadelesine katılma zamanıdır. Başka seçene kalmamıştır.

- Maraş, Sivas ve Gazi Mahallesi'ndeki Katliamın Sorumlusu Faşist TC Devletidir!

- Bu Katliamlar Provokasyon Değil, Devletin Planlı Katliamlarıdır!

- Karanlık Güçler Devletin İçinde ve Başındakilerdir!

- Çiller-Karayalçın Hükümeti Halkımızın Dostu Değil, Can Düşmanıdır, Halkın Katilidir!

- Kürt-Türk, Alevi Sünni Kardeşler, Çiller-Karayalçın, Demirel Canidir!

- Caniler ve Onların Devleti Halkımızın Kurtarıcısı Değil, Katliamcısıdır!

- Halk Haketini Boğmak İsteyenler Döktükleri Kanda Boğulacaktır!

- Tüm Katliamların, Sömürünün, Zulmün Hesabı Halkımızın Örgütlü Mücadelesi Tarafından Sorulacaktır!

- Gazi Mahallesi Şehitleri Ölümsüzdür!

- Devrim Şehitleri Ölümsüzdür!

- Onurumuza, Örgütlülüğümüze, Emeğimize Sahip Çıkalım!

- Yaşasın Özgür Gelecek Mücadelemiz!

- Özgür Gelecek Ellerimizdedir!

Gazi mahallesi hal

İstanbul-Kartal-Ankara-İzmir-Adana/Özgür Gelecek-Gazi Mahallesi; Gaziosmanpaşa'ya bağlı gece kondu semti.

Halkın çoğunluğunu işçilerin oluşturduğu, Dersim ve T. Kürdistanı'nın diğer illerinden zorla göç ettirilen insanların yoğun bulunduğu yiğit, militan insanların bölgesi. 12 Mart akşamı sivil faşistlerin Küçükköy'den gasp ettikleri taksitlerle içlerinde Cemvi, Dostlar, Doğu, Yavuz ve Öntüş kahvehaneleri olmak üzere bir dizi kahvehanenin otomatik silahlarla taranması olayı. Bu olay Gazi halkı ve tarihi için bir dönüm noktası oldu. Bu silahlı saldırıda Cemvi'nin bekçisi 67 yaşındaki Halil Kaya şehit oldu. Gasp edilen taksinin şoförü Mesut Efe ise aynı gece taksiti gasp eden sivil veya resmi faşistlerce öldürüldü. Aynı gece halk meydana toplanarak protesto gösterilerinde bulundu. 3 binden fazla kitle karakola doğru yürüyüşe geçti. Bu yürüyüş sadece o geceye has bir tepki değildi. Uzun zamandır Gazi Mahallesi'nde devlet destekli, gelişmekte olan sivil faşistlerin varlığı ve son aşamada yaşanan Gazi Karakolu'nda işkenceye öldürülen simitçi Bayram Duran isimli bir gencin de kin ve öfkesi vardı insanlarda. Topluluk kin dolu, öfke dolu, kadınlı-erkekli karakola doğru yürüyüşe geçtiler. "Katil Devlet!", "İnsanlık Onuru işkenceyi Yenecek!", "Baskılar Bizi Yıldırılmaz!" sloganları çınlatıyordu Gazi Mahallesi'ni. Devlet destekli, yerleştirilmeye çalışılan sivil faşistlere ait dükkanlar yerle bir ediliyordu insan seli tarafından. Sonunda polis neye uğradığını şaşırıyor. İlk şaşkınlığını üzerinden atarak kitleye ateş açmaya başladı. Bu esnada, Gazi Mahallesi'nin yiğit, güzel insanlarından 8 fidan düştü toprağa, çok sayıda insan yaralandı.

13 Mart sabahı Gazi Mahallesi halkı Cemvi'nin önünde toplanmaya başladı. Kitlenin sayısı 10 binleri geçiyordu. Bir önceki gecenin hesabı sorulacaktı faşizmden. Atılan sloganlardan da bunu hissettiriyordu Gazi halkı: "Gazi Faşizme Mezar Olacak!", "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız!"

Devlet ise kolluk güçlerinin sayısını artırmıştı. Çok sayıda askeri konvoy, panzerler getirilmişti. Çevik kuvvetin ve askerlerin sayısının ise haddi hesabı yoktu. Karakola 100-150 metre kala devletin kolluk güçleri ile halk bir noktada buluştular. Halk yavaş yavaş sloganlar atarak ilerliyor, panzerler de polislerin eşliğinde geri çekiliyordu. Bir ara Pir Sultan Abdal Canlar Derneği'ne mensup kişilerin karakola ters istikamette pankartlarıyla yürüyüşe geçmesi kitleyi ne yöne gideceği noktasında tereddüte düşürdü. Cemvi yetkililerinin araba üzerinden yaptıkları konuşmalarda da cenazenin kaldırılacağı yönünde açıklamaları kitleyi ikiye böldü. Bir grup karakola doğru yürüyüşlerini ve bu yöndeki polisler girdikleri cebelleşmeyi sürdürürken bir kısım kitle de Pir Sultan Abdal Canlar Derneği'nin pankartı arkasından mezarlığa doğru yürüyüşe geçti. İşte tam da bu sırada kendisi için bulunmaz fırsat olduğunu düşünen polis kitle üzerine ateş açtı. Çok sayıda insan şehit düştü ve yaralandı, bir o kadar da gözaltına alındı. Silahlara, panzerlere karşı taş ve sopalarla mücadele eden halk bir iki polisi yaralamıştı. Sokak aralarında çok

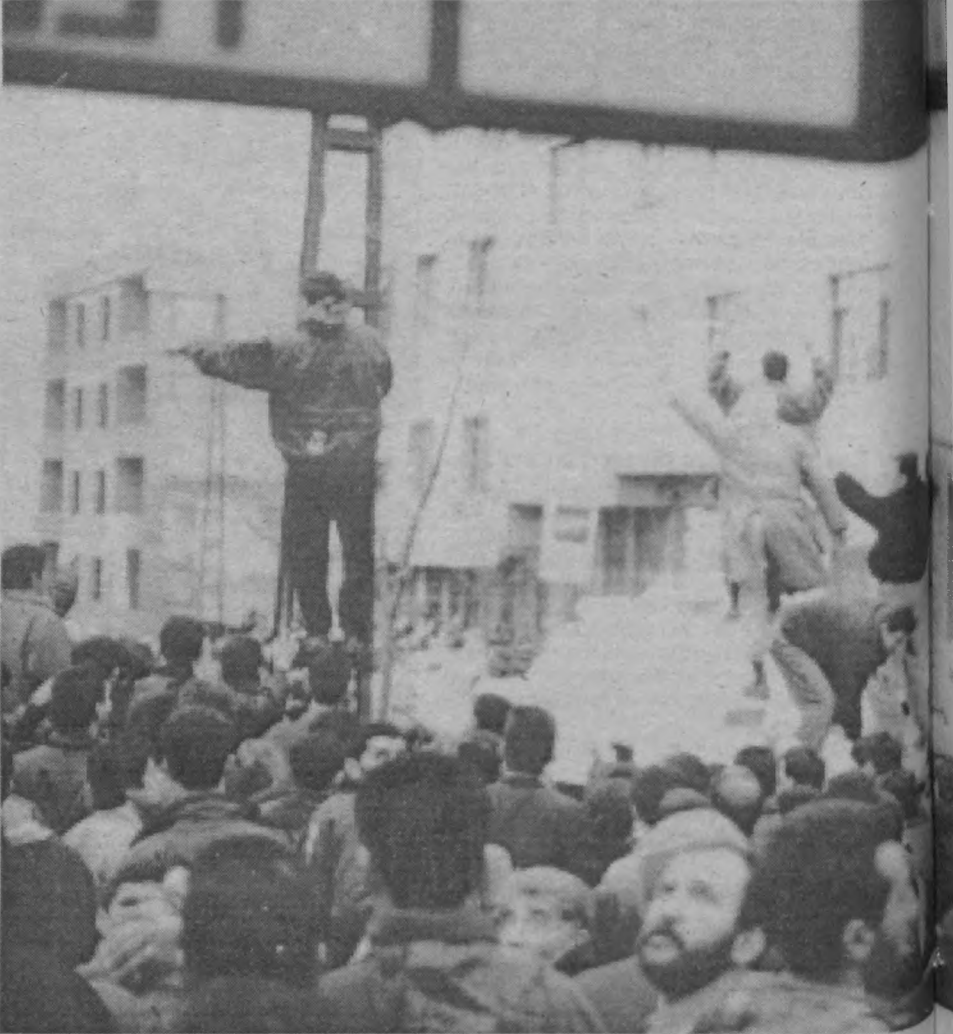
sayıda insan kan kaybindan ölüyor, ambulanslar gerekli müdahaleyi yapamıyordu. Her yer ölü ve yaralılarla doluydu. Yaralıların çoğu gözaltına alınırız kaygısıyla Gazi halkının fedakar insanlarıca tahsis edilen arabalarla hastaneye gitmiyordu. Kitle polislerle cebelleşerek alabildikleri şehitlerini alıyordu, omuzlarında "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür!" sloganları atarak tekrar tekrar yürüyüşe geçiyordu. Çatışmalar aralıksız sürdü. Halk Cemvi'ne doğru sığınarak barikatlar oluşturmaya başladı. Akşam saat 16.00'da ilan edilen sokağa çıkma yasağı ise burjuva basında lanse edilmeye çalışıldığı gibi ses bulmamış aksine kitlenin savaş taktiklerini ve hazırlıklarını sürdürmek amaçlı geri çekilişe neden olmuştu. Polis kendi tarafından tekrar yeni bir saldırının hazırlığı içerisindeyken halkta barikatların sağlamlaştırıyor ve ne yapılması gerektiği konusunda görüş alış-verişinde bulunuyordu. Sonunda faşizme ve saldırısına karşı bir eylem komitesinin oluşturulması kararı alındı. Gece barikatlar çevresinde nöbet tutulacaktı. Komite ağır aksakta olsa kararlar almaya ve halkı bu kararlar doğrultusunda toparlamaya, organize etmeye çalışıyordu. O günkü bilanço 30'a yakın şehit, 300'e yakın yaralı ve çok sayıda gözaltıydı.

14 Mart sabahı kitle tekrar toplanmaya başladı. Olayın egemen sınıflarcave olayı sanki öyleymiş gibi Alevileri sükunete çağırarak bazı işbirlikçilerce yansıtılmaya çalışıldığı gibi Alevi-Sünni meselesi olmadığı gün gibi ortadaydı. Gazi halkı da bunu çok iyi biliyordu. Bunu her fırsatta anlatmaya çalışıyordu. "Bizim sorunumuz Alevi-Sünni sorunu değildir. Sorun yılların ezilmişliği, yok edilmeye çalışılmışlığımız ve sınıf kardeşliğimizdir!" diyorlar. "Faşizme Karşı Omuz Omuz!", "Faşizme Karşı Tek Yumruk Tek Barikat!", "Gazi Faşizme Mezar Olacak!" sloganları kavganın adresini en ince ayrıntılarıyla ortaya koyuyordu.

Halkın, burjuva basına kesinlikle tahammülü yoktu. Burjuva basın halk tarafına almıyor gerekirse bu yönde şiddet kullanılıyordu. Sosyalist basın mensupları ise halkın içerisinde yer alarak hangi saflarda bulduklarını pratikle gösterdiler. Mahallede kitle bir araya gelerek bir komite oluşturdu ve bir takım kararlar aldı. 14 Mart günü Komite aldığı kararları bir basın açıklamasıyla duyurdu. Bu kararlara göre; 1- Bütün polis ve asker çekilecek. 2) Şehitler teslim edilecek. 3) Kayıplar bulunacak. 4) Gözaltındaki insanlar serbest bırakılacak. 5) Bu istekler gerçekleşmeden halkın asla barikatları terketmeyeceği ve sonuna kadar savaşacakları dile getirildi. Kitle "Yılgınlık Yok Direniş Var!" sloganlarıyla buna katıldıklarını ifade ediyordu. Gazi halkı başıbozuk davranmanın getireceği dağılıklığı ve neticesinde yenilginin gelebileceğini de hesap ederek komitenin kararlarını uygulamaya ve disiplinli olmaya özen gösteriyordu.

Cemvi'nden jandarma komutanlığıyla yapılan telefon bağlantısında gelişen diyaloglar sonucu değiştirmede ve direniş bütün güzellikle 14 Mart günü de sürdü. Gece ise iyice acz içine düşen askeriyeye, tehditler savurmaya ve hatta sabah saat 7.00'a kadar sü-

✓ İşte faşizm... İşte, yine kan, yine zulüm, yine...
Yoksul gecekondu halkı olan Gazi Mahallesi em...
ve hazırlıksız yakalandılar... Kan kustu, faşizmin...
Dirildiler... Alanlara taştilar... Faşist diktatörlüğü...
panzerlerinin, silahlarının üzerine üzerine üzerine...
Düştüler, kalktılar tekrar tekrar yürüdüler; direniş...

re tanıdıklarını ve bu süre sonunda yeni bir katliamı gerçekleştireceklerini telefon bağlantısıyla kusuyordu adeta. Bu tehditler Gazi halkının güzel insanları için kin ve öfkenin artmasından başka bir duygu yaratmadı. Gece isyan ateşleri yakıldı, sloganlar ve marşlarla insanlar güç tazeliyordu. Barikattaki nöbetçiler ise görevlerinin başında dikkatli ve hazır bekliyordu. Belli bir disiplin ve çocuklu militan ruh hakimdi insanlarda. Arada bir askeriyenin gözdağı vermek ya da yeni bir saldırının hazırlıkları aşamasında çıkart-

tıkları ses ve ışıklar karşısında herkes savaş için hazırola geçiyordu. Gençler molotofları hazırlıyor, çocuklar ise abileri ve ablaları için benzin ve şişe temin ediyordu. Analar yemek yapıyor, bacılar hazırladıkları çayları barikatta nöbet tutan insanlara götürüyordu. Gazi halkı direnişin, talepler kabul edilinceye kadar devam edeceğini her defasında dile getirirken üstlendikleri misyonu da farketmişlerdi ve o sorumlulukla hareket ediyordu. 13 Mart günü İstanbul'un çeşitli semtlerinden (Alibeyköy, Ümraniye, Okmeydanı, Zeytin-

Muhabirlerimizden izlenimler...

Gazi Mahallesi'nde değişmeyen tek şey; ölümüne onurlu bir direnişe geçen halkın kararı ve inançlı mücadelesiydi

13 Mart saat 12:00'ye doğru kitle, yumruklar havada ve hep bir ağızdan "Gazi Faşizme Mezar Olacak!", "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür!" sloganlarıyla faşist diktatörlüğün, panzerine, polisine, ordusuna doğru büyük bir öfkeyle ilerliyordu. Kitle inançlıydı ve korkusuzdu. İnsanlar, korkusuzca panzerlerin üzerine çıkıyor, ellerindekilerle sopalarla panzeri parçalamaya çalışıyor, bir yandan da panzerin üzerinde zafer işaretleriyle slogan atıyorlardı. İlerleyen çöşkulu ve kararlı yürekler karşısında faşist diktatörlüğün panzerleri küçücük kalmıştı. "Gazi Faşizme Mezar Olacak!" sloganına karşı adım adım geri çekilen polis, birden büyük bir telaşa kapılarak, kitleye ateş

açtı. Çığlık, öfke ve slogan sesleriyle ara sokaklara giren insanları canlı hedef tahtasına dönüştüren polisler, şehit düşen her insan için kalkanlarını birbirine fokuşturarak zafer naraları atıyorlardı.

Ara sokaklara girdiğimiz zaman sokaklar, yaralılarla dolmuştu. İnsanlar yaralıların hastaneye kaldırılması için araba bulmakta zorluk çekiyordu. Arabası olan bir kişi ise arabasını vermek istemedi. "Siz haklısınız, sizi destekliyorum. Ama arabamı yeni aldım, arabamı veremem" sözlerine öfkelenen insanlar, arabayı taş yağmuruna tuttular ve arabanın tüm camlarını kırdılar. Yaralılar, ölüler kucaklarda taşınıyordu ve hüznün yerini öfke almıştı. Çığlıklar, ağıtlar, sloganlar barikalarda yakılan isyan ateşini güçlendiriyordu.

Gazi Mahallesi bir savaş alanını anımsatıyordu. İnancından ve yüreğinden başka hiçbir şeyi olmayan direnişçiler,

şehit düşen, yaralanan arkadaşlarının onurlu mücadelesini sürdürülebilmek için hiç zaman kaybetmiyorlardı. Durmak zamanı değildi, hele de ağlamak ve yas tutmak zamanı hiç değildi. Bunun bilinciyle insanlar sopalarla, taşlarla ve sapanlarla direnişlerini sürdürüyordu.

Bir ara, çatışmanın yaşandığı bir üst sokaktaki parkta biri bayan, biri erkek 2 cesedin bulunduğu söylendi. Şehitlerini almaya giden insanlara silah çeviren polisler, "sikiysa gelinde alın ölümlerinizi" diyerek tehdit ediyorlardı. Ama bütün tehditler boşunaydı. 60 yaşındaki amca başta olmak üzere insanlar "şehitlerimizi alacağız" diyerek, kararlı ve inançlı tavır sergileyerek devrim şehitlerini aldılar.

Kan içindeki şehitlerini yavaş yavaş omuzlarına alan gençlerin gözlerindeki öfke ve hüznün karışımı bir parıltı vardı. Şehitlerini omuzlarına alan gençler,

balkonda, sokakta, çevrede bulunan insanlara "Arkadaşlar, bu insanlarımızı iyi bakın, bu insanlarımız şehitlerimizdir, devrim şehitleridir" diyerek "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür!" sloganını atıyordu. Omuzların üzerinde taşınan gencin henüz kanı kurumamıştı. Genci gören analar, babalar bir yandan ağıtlar yakıyor, bir yandan da "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür!" sloganına katılıyorlardı.

Yürüyüş barikalara kadar devam etti. Barikalardaki direnişçiler şehitlerini yumruklar havada ve sloganlarla karşıladılar. Gazi Mahallesi'nde duygular saniyelik yaşanıyor. Kızı, oğlu, kardeşi şehit düşmüş insanlar, bir gün sonra barikalara gelerek direnişe katılıyordu. Hüznün, coşku ve öfkenin bir arada yaşandığı Gazi Mahallesi'nde değişmeyen tek şey, "Ölümüne onurlu bir direnişe geçen halkın kararlı ve inançlı mücadelesiydi."

İlk ölümlerle çoğaldı

...leri bir gece ansızın, vakitsiz
...in makinaları. Öldüler...
...luk güçlerinin ölüm kusan
...rüdüler taşlarla sopalarla.
...stanı yarattılar...

burnu) gelen insanlar vardı. Bir genç; "Gazi, direnişin odağıdır. Burada kaybetmemiz diğer semtlerde ve illerde gelişen protesto gösterilerini de, hareketliliği de bastırır. Bu sorumlulukla hareket etmeliyiz" diyordu ve ekliyordu ardından "Zafer Direnenlerin Olacak ve Biz Kazanacağız!"

15 Mart sabahı olmuştu ve direnişlerinin 3. günündeydi Gazi halkı. Doğan güneşi türüklerle marşlarla karşıladılar. Polis mahalleden iyice çekilmişti. Alibeyköy'den

gelecek cenazelerin gireceği söylendi. Bu kazanılan zaferin ilk adımıydı Gazi halkı için.

VE ŞEHİTLER SONSUZLUĞA ADANDI...

Karşılıklı görüşmelerden sonra cenazelerden 6'sı toprağa verilmek üzere halka teslim edildi. Şehitler saat 3 sıralarında halkın kurduğu barikatların önüne getirildi. Bu sırada kitle oldukça kalabalıklaşmıştı. Halka verilen söz gereği cenazeler teslim edilecekti fakat halktanda barikatları kaldırması isteniyordu.

Cenazelerin barikatların önüne getirilmesinin ardından barikatlar dozerlerle yıkıldı ve asker barikatların kurulduğu sokağa etten duvar ördü. Ve halka müdahale etmezken, Tuğgeneral halkın içine girerek onlara karşı oynanan oyunun kentine düşen bölümünü oynamaya başladı, yani koruyucu rolünü. Halka karşı bir müdahale de bulunmayacağını söyleyerek, bazı alevi dedeleriyle konuştu.

Halkın bilinçsiz kesimince sempatiyle karşılanan asker, daha bilinçli ve ileri unsurlarca ve kalabalık bir kitle tarafından yuhalandı. "Katil Devlet!", "Kahr olsun Faşizm!", "Faşizme Karşı Omuz Omuz", "Birlik-Mücadele-Zafer!" sloganları atıldı. Önde yürüyen kalabalık bir kitle slogan atarak pankartlarla mezarlığa doğru yürürken, dozerlerde barikatları yıkıyordu. Mezarlığa kadar yürüyen yaklaşık 20-25 bin kadar kitle şehitlerini "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür!", "Yaşasın Gazi Direnişimiz!", "Gazi'nin Hesabı Sorulacak!", "Ağa-Patron Devletini Yıkacağız, Halk İktidarını Kuracağız!", "Birlik-Mücadele-Zafer!" sloganları atarak, son yolculuğuna uğurladı.

Şehitlerin toprağa verilmesi sırasında devrim şehitleri için 1 dakikalık saygı duruşunda bulunuldu ve ardından sloganlarla kitle dağıldı. Cemevi'ne doğru yönelen kalabalık bir kitlenin arkasında jandarma barikat kurulmasına rağmen kalabalık geç saatlerde dağıldı.

GAZİ MAHALLESİ KATLIAMI'NA TEPKİLER

İstanbul'un hemen hemen tüm semtlerinde ve diğer bazı illerde halk sokaklara taşdı.

Okmeydanı'nda cenaze törenine katılmak için toplanan halk, Gazi Mahallesi'ne girebilen ilk büyük kitle oldu.

Gazi Mahallesi olaylarında katledilen Mümtaz Kaya ve Ali Yıldırım'ın cenazelerinin kaldırılma töreni Gazi Mahallesi'ne yürüyüşe dönüştü.

Okmeydanı ve çeşitli semtlerden yaklaşık 4 bin kişilik kitle, ilk önce Okmeydanı Pir

Sultan Abdal Canlar Derneği önünde toplandı. Burada toplanan kitle, daha sonra cenazelerin geleceği yer olan Alibeyköy Pir Sultan Abdal Canlar Derneği'ne doğru yürüyüşe başladı. Kitle yürüyüş boyunca "Halkımız Saflara!", "Faşizme Karşı Omuz Omuz!" ve "Gazi Halkı Yalnız Değildir!" sloganlarını attı. Yürüyüşün başında 3-4 bin civarında olan kitle Canlar Derneği'nin önüne geldiğinde yaklaşık 2 bin kadar kitle tarafından karşılandı. Bu buluşma kitle üzerinde tam bir coşku yarattı. Alibeyköy Pir Sultan Abdal Canlar Derneği'nin önünde biriken kitle, cenazelerin gelmesini beklemeye başladı. Bu arada Alibeyköy'deki istisnasız bütün esnafın kepenk kapattığı görüldü.

ŞEHİTLER COŞKUyla UĞURLANDI

Yarım saat kadar bir bekleyişten sonra cenazeler geldi. Cenazeleri slogan ve zılgıtlarla karşılayan kitle, devrim şehitleri için 1 dakikalık saygı duruşunda bulundu ve devrim andı içti. Kitle "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür" sloganını atarken yumruklar havaya kalkmış, yüzler gerilmiş ve tek yürek olunmuştu.

Kitlenin büyük bir bölümü cenazelerin Gazi Mahallesi'ne gömülmesi gerektiği konusunda ısrarlıydı. Ama İşçi Partisi bazı Alevi derneklerinin yöneticileri "Gazi'ye gidilirse devlet katliamı yapar" endişesiyle, cenazelerin Alibeyköy Mezarlığı'na gömülmesi gerektiğini söyleyerek kitlenin üzerinde "yatıştırıcı" bir etki yaratmaya çalıştı. Bu eylemi olumsuz yönde etkiledi. Ana caddeye kadar çıkan kitle, yine cenazelerin Gazi Mahallesi'ne gömülmesi yönünde diretti. Bunun üzerine cenazelerden birisi bu anlayışlarca kitlede kaçırılarak Gazi Mahallesi'ne götürülmesi engellendi. Kitle diğer cenazeninde getirilip Alibeyköy'e gömüldükten sonra Gazi Mahallesi'ne gidilmesi şartıyla Alibeyköy mezarlığı'na yöneldi. Yolda, halkın katılımıyla kitle sayısı 10 bini aştı. Katılmayan insanlarda pencerelelerden, balkonlardan alkışla katılarak kitleye destek verdi. Bu sırada kaçırılan cenazede tekrar mezarlığa geri getirildi.

Alibeyköy Mezarlığı'na sloganlarla gelen kitle, cenazelerin gömülmesi sırasında saygı duruşunda bulundu. Saygı duruşundan sonra "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür!", "Gazi'nin Hesabı Sorulacak!" sloganını atan kitle cenazelerin defnedilmesinden sonra Gazi Mahallesi'ne yürünmesi gerektiğini sloganlarıyla belirtti. Bu sırada bir grup İP taraftarının Gazi Mahallesi'ne yürünmemesi gerektiğini, provoke ortamı doğabileceğini ve yeniden Alibeyköy Pir Sultan Abdal Canlar Derneği önünde toplanıp dağılması gerektiğini söylemesi üzerine, bir grup Kurtuluş dergisi okuru İP'lilere saldırdı. Karşılıklı saldırı sırasında halk İP'lilerin bu engelleyici ve moral bozucu, bölücü tavrını ve karşılıklı saldırı olayını alkışla, ıshkla protesto etti.

Kitle daha sonra Gazi Mahallesi'ne doğru yürüyüşe geçti. Ama hala aralarında Gazi Mahallesi'ne kesin yürünmesi gerektiği konusunda tam bir fikir birliği yoktu. Yeşilpi-

nar semtine gelen kitleyi jandarma barikatı karşıladı. Jandarma barikatıyla karşılaşan kitle "Askerler Çekilsin!", "Katil Polis!", "Asker Kışlaya!", "12 Eylül'ü Unutmadık!" sloganlarını atmaya başladı. Jandarmasının barikat kurması, halk üzerinde, Gazi Mahallesi'ne doğru kesin yürünmesi konusunda bir netlik kazandırdı. Jandarma komutanı megafonla halkı yatıştırmaya ve yürümelerinin gereksiz olduğu, Gazi Mahallesi'nde artık hiçbir olayın kalmadığı yolunda ikna etmeye çalıştı. Ama kitle yürüme konusunda ısrarlıydı.

Yürüyüşü organize eden komiteden insanlarla, jandarma komutanının uzun süre tartışması ve kitlenin dağılmaması üzerine jandarma komutanı Gazi Mahallesi'ne doğru yürümelerine kendi "denetimleri" içerisinde olmak üzere izin verdi. Ve kitle Gazi Mahallesi'ne doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüş sırasında "Gençler Dağlara, Partizan İktidara!", "Faşizm Döktüğü Kanda Boğulacak!", "Patron-Ağa Devletini Yıkacağız, Halk İktidarını Kuracağız!", "Biz Biz Biz İşçinin, Köylünün Yiğit Sesiyiz, Namluya Sürülmüş Halk Mermisiziz!", "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür!" sloganları atıldı. Gazi Mahallesi'ne giren kitleyi insanlar evlerinin önüne çıkarak alkışlarla karşıladı. Bu sırada kitlenin sayısı 15 bini bulmuştu.

Cemevi önünde bekleyenlerle birleşen kitle yeniden slogan atmaya başladı. Bir süre slogan atarak bekleyen kitle, sokağa çıkma yasağının kaldırıldığı, polisin çekildiğini ve cenazelerin teslim edildiğini öğrenince gruplar halinde arabalara binerek dağıldı.

Gazi Mahallesi'ne destek için yürüyen Gülsuyu halkı, E-5 karayolunu kesince polis saldırdı, çok sayıda yaralı ve gözaltı var.

13 Mart Pazartesi günü saat 18.30'da Gülsuyu Mahallesi'nde 2 bin kişiye yakın bir kitlenin katılımıyla katliamı protesto gösterisi yapıldı. 20.30'a kadar süren yürüyüşe, kadını, erkeği, genci, çocuğu yaşlısıyla katılan halk, polislin tüm engellemesine rağmen, dağılmayarak gösteriyi devam ettirdi. Polislin silahlı saldırısına sonucu halk taş ve sopalarla polislerin saldırısına karşılık verdi. Halk, yürüyüş boyunca "Faşizme karşı omuz omuz!", "Yaşasın Halkların Kardeşliği!", "Suskun Toplum İstemiyoruz!", "Halkımız Saflara!" sloganlarını haykırdı.

Aynı gün, Esenkent Ertuğrul Gazi Lisesi öğrencileri dersleri boykot ederek Gülsuyu'ndaki Pir Sultan Abdal Derneği'ne doğru sloganlar atarak yürüyüşe geçti.

Gericici-faşist okul idaresi ve öğretmenlerin tüm engelleme ve tehditlerine rağmen, öğrenciler kararlı tavır takınarak okul kapısını açtırmayı başarmıştı.

14 Mart Salı günü akşam saatlerinde tekrar toplanarak yürüyüşe geçen halk, E-5

Muhabirlerimizden izlenimler...

"Arkadaşlar kalkın, güneşin doğuşunu marşlarımızla ve türkülerimizle karşılayacağız"

14 Mart gecesiydi. Gazi halkı Cemevi'ni barınak olarak kullanılıyor ve savaş taktiklerini hazırlıyor, yaşama geçiriyordu. Cemevi'nin içerisi coşuklu ve savaşmaya kararlı insanlarla (analar, kardeşler ve bacılar, amcalar ve hatta seksenlik dedeler) doluydu. Gençler bir yandan molotoflarını hazırlıyorlardı. Çocuklar, abileri ve abaları için benzin ve şişe bulma telaşında bir o yana bir bu yana koşturuyorlardı. Saldırı anında kullanılmak üzere hazırlanan molotoflar barikatların etrafına yerleştiriliyordu. Üst giriş ve alt giriş noktalarına ana barikatlar yapılmış, ara sokaklar girişinde barikat yapılmaya çalışılıyordu. Cemevi'nin içerisini görüntülemek üzere içeri girdim. Büyük bir kazan yemek yapılmış oradaki halka dağıtılıyordu. Kağıt tabaklarla servis yapıldığından tabakların tek tek açılması gerekiyordu. Ben de bunun için

yardımcı olmaya çalıştım. Bir genç usulca yanıma yaklaşarak; "Hangi gazetedensin bacım" diye sordu, "Özgür Gelecek'denim" diye cevap verdim. Tatlı bir gülümsemeyle "anlamıştım, bize sizden başka hangi basın yardım edebilir ki, sosyalist basın olmanın verdiği yükümlülük budur" diyerek barikatındaki nöbetine gitmek üzere uzaklaştı.

Yemeklerimizdi yedik, bu arada insanlarla konuşuyor ve duygularını öğrenmeye çalışıyordum. Herkes çok kararlıydı. Bir ana önceki gün oğlunu şehit vermişti ve o gece oradaydı kinliydi, öfkeliydi. "Yılınlık yok kızım direniş var" diyordu devamlı olarak. Bir genç ise; "Dün abimi kaybettim fakat bugün buradayım. Faşizme izin veremeyeceğim, bunun hesabını soracağız" diyordu; gözlerinden öfke ve kin fışkırtarak. Bir ara barikatta nöbet tutan insanların yanıma gitmek üzere Cemevi'nden dışarı çıktım. Dışarıya isyan ateşleriyle süslenmişti.

Gençler hazırladıkları pankartları asmışlar bir çiçek bahçesi gibi etrafı yazılmalara do-

natmışlardı. Biraz yorgundular, fakat, inatçı bir kararlılık ayakta, dimdik nöbetlerini tutuyorlardı. İsyân ateşlerinin etrafı sarılmış türüküler ve marşlar söyleniyordu. Ara ara değişik siyasetlerden insanlar toplanıyor en aşğıdaki barikatlardan başlayarak en son barikata doğru hem yürüyor hem de slogan atıyorlardı. Halk atılan sloganlarla coşuyor, güç kazanıyordu. "Gazi Faşizme Mezar Olacak!", "Yaşasın Gazi Direnişimiz!", "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız!" sloganları yankılanıyordu Gazi Mahallesi'nde. Bu arada sevgili ya da eş olduklarını tahmin ettiğim bir çift oldukça dikkatimi çekti ve çeşitli güzel duygular yaşamama neden oldu. Çift elele tutuşmuştu ve diğer ellerinde molotof ve de kalaslar tutuyorlardı. Bu çift bütün gece bu şekilde dolaştı durdu. Ben ise kavganın ortasında aşkı böyle yoğun yaşamamın gerçek anlamını ve güzelliğini hissediyordum bu görüntüde. İnsanlar daha da güzelleşmişti bu kavga-da. Kocaman bir deneyim elde etmişlerdi yaşadıkları pratikle. Panzerlerin yaklaşması

durumunda hemen harekete geçiyorlardı. Parolası ıslıklı direnişçilerin. Islık çalındığı anda herkes harekete geçiyor ve savaş vaziyeti alıyorlardı. Ara sokaklardan kitleye sızmak isteyen sivil polisler gözönünde bulundularak kimlik kontrolleri yapılıyor ve temkinli olunuyordu. Sabah saat 6.00 gibi, gün ağardı. Bir genç hızla ve neşeyle içeri girek; "Arkadaşlar kalkın, güneşin doğuşunu marşlarımızla ve türkülerimizle karşılayacağız" diyordu. Bir başka genç ise "Başlar dik voldaşlar, eğilmeyin, yorgunsanız dahi belli etmeyin dik durun bu kavgada" diyordu elinde tuttuğu kalın kalas ve molotofuyla. O gecede hissettiklerim ve yaşadığım o yoğun duygular o kadar çok ki. Bunları yazıya aktarmada istediğim sonuca ulaşamıyorum. Ama şundan eminim, yaşananlar Gazi ve Türkiye halkı için büyük bir deneyim, zaferle sonuçlanması ise onurlu kavganın bir sonucu. Gazi halkını buradan saygıyla selamlıyorum ve kavgaları kavgamızdır diyorum.

Gazi halkının öfkesi milyonların

karayoluna çıkarak yolu 10 dakika kadar trafiğe kapattı. Bunun üzerine polis tarafından saldırıya uğradı. Polisin silahlı, coplu saldırısı sonucu çok sayıda kişi yaralandı. Halk polisin bu saldırısına yine taşlarla ve sopalarla cevap verdi. Gülsuyunda bir çok işyerinin ve arabaların camları kırıldı. Polis çok sayıda göstericiyi gözaltına aldı. Gülsuyu halkı gözaltındakilerin serbest bırakılması için, sabah saat 6-7 civarlarında tekrar toplanıp yürüyüş yapma kararı aldıktan sonra evlerine dağıldı.

KARTAL

Çeşitli sendikalar, demokratik kitle örgütleri, siyasi partiler, devrimci-sosyalist gazete ve dergiler, mahalle halkı tarafından oluşturulan platform tarafından 14 Mart günü düzenlenen protesto yürüyüşü ve mitinge yaklaşık 8 bin kişi katıldı.

Kartal eski halk pazarında toplanan kitle, alana kadar pankartlar ve sloganlar eşliğinde yürüdü. "Gazi'nin Hesabı Sorulacak!" pankartı taşıyan kitle hep bir ağızdan "Gazi Halkı Yalnız Değildir!", "Dün Maraş'ta, Bugün Sivas'ta, Çözüm Faşizme Karşı Savaşta!", "Faşizme Karşı Omuz Omuz!", "Kahrolsun Faşist Diktatörlük!", "Birlik-Mücadele-Zafer!" sloganları atarak yürüyüşlerine devam etti.

Yürüyüş kortejinin yan tarafında bulunan çevik kuvete karşı halk "Katil Polis!", "Polis Sivas'ta Neredeydi!" sloganlarını haykırdı. Kartal Meydanı'na gelen halk burada devrim şehitleri için 1 dakikalık saygı duruşunda bulunarak "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür!" sloganı haykırdı.

CAĞALOĞLU

Kamü Çalışanları Sendikaları, çeşitli işçi sendikaları, SİP, çeşitli demokratik kitle örgütleri ve çeşitli devrimci-sosyalist gazete ve dergilerin ortak katılımıyla yaklaşık 3 bin kişilik kitle Cağaloğlu'ndan Vilayete kadar pankart ve sloganlar eşliğinde yürüdüler.

Yürüyüş boyunca "Kahrolsun Faşist Diktatörlük!", "Faşizme Karşı Omuz Omuz!", "Yaşasın Halkların Kardeşliği!", "Gazinin Hesabı Sorulacak!", "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız!", "Birlik-Mücadele-Zafer!", "Dersim-Tokat-Erzincan İlerliyor Partizan!" sloganları atan kitleye daha sonra polis saldırdı.

DERBENT

Gazi mahallesi şehitlerinden Zeynep Poyraz'ın ailesinin Derbent'teki evinin önünde toplanan yaklaşık 300 kişilik kitle, buradan Ferahevler'e doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüşçüler bir süre yürüdükten sonra polisin engellemesiyle karşılaştılar.

Polisin "yürümeysin, arabalarla sizi götürelim" sözü üzerine uzlaşmacı bir tavır takınan Pir Sultan Derneği yöneticilerinin tavrından etkilenen kitle otobüslere binerek Ferahevler'e gidince yürüyüş sabote edilmiş oldu.

ESENYURT

14 Mart 1994 günü saat 12.30'da Esenyurt'ta, Gazi mahallesindeki direniş desteklemek amacıyla yürüyüş yapıldı. Yaklaşık 500 kişinin katıldığı yürüyüş Esenyurt meydanında başladı. Kitle yüz metre ilerledikten sonra jandarma tarafından durdurulmaya çalışıldı.

Kitle yürüyüş sırasında "Yaşasın Gazi direnişi!", "Kahrolsun faşizm!" ve "Yaşasın halkların kardeşliği!" sloganları atarak yürüyüşe devam etti.

TÜM SAĞLIK-SEN'DEN YARALILARA ACIL YARDIM

Tüm Sağlık Sen üyeleri ve Tabipler Odası'ndan yaklaşık 27 doktor, hemşire ve sağlık memuru Gazi mahallesinde yaşanan katliamı yerinde araştırmak ve evlerde, direniş yerlerindeki yaralıları tedavi yapmak amacıyla 13.3.1995 pazartesi akşamı yola çıktı. Olukça yoğun arama ve barikattan sonra direniş yerine ulaşıldı.

Orada bulunan hafif yaralıları müdahale edildi. Evlerde yaralı olmadığını belirten insanlar, yaralıların hepsinin hastanelere götürüldüğünü söylediler. İnsanların tedirgin oldukları belli oluyordu.

Mahallede bulunan dispanser ve sağlık ocağı gezilerek çıkışta bulunan noktaya gidildi. Tekrar bir aramadan sonra, saat 24.00 gibi geri döndü.

BASIN AÇIKLAMALARI

TKP(ML) GYDB

Gazetemize PTT kanalıyla ulaşan TKP(ML) GYDB tarafından yapılan basın açıklamasında Türk, Kürt ve çeşitli milliyetlerden emekçilere seslenerek Gazi Mahallesi katliamının hesabının sorulacağı vurgulandı. Gazi mahallesi olayının devlet destekli bir saldırı olduğunu ve ne ilk ne de son olduğunun vurgulandığı açıklamada "kısa süre önce üniversitelerde MHP'li sivil faşistlerin devreye sokulması ve çok önceleri Türkiye'nin 'bu işi bize bırakın' demeleri ve özel tim içinde kümelendirilmiş MHP'lilerin yaptığı köy katliamları ve Gazi Mahallesi'ndeki son saldırı MGK'nın uyguladığı planın parçalarıdır" denildi.

Ayrıca açıklamada "MGK'nın topyekün saldırı kararını açık bir şekilde dile getiren Çiller'in 'ya bitecek, ya bitecek!' dediği, işte Gazi mahallesindeki saldırı ve benzeri saldırılardır. Sorun bir alevi-sünni sorunu değildir. Bu devletin sadece kullandığı bir araçtır" ifadelerine de yer verildi.

DEVRİMCİ HALK KURTULUŞ CEPHESİ

Elimize PTT kanalıyla ulaşan ve Gazi mahallesi olayını kınayan Devrimci Halk Kurtuluş Cephesi'nin açıklamasında "Gazi ayaklanması, Türkiye devrim tarihimizin önemli bir adımdır. Gazi ayaklanması, Gazi'yle başlayıp biten bir ayaklanma değildir. Gazi ayaklanması tüm İstanbul'u içine alarak büyümüş, gelişmiştir. Tüm halklarımıza faşizmin vahşetini ve halkın gücünü göstermiştir. Bu yanıyla Gazi ayaklanması Türk-Kürt halklarımızın nabzının birleştiği ve düşmana

yoneldiği andır. Gazi İstanbul'dur, Gazi Türkiye'dir, Kürdistan'dır" ifadesine yer verildi.

TÜM BEL-SEN

Tüm Bel-Sen 1.3.6. No.lu İstanbul şubeleri, Gazi mahallesinde yaşanan gerici-faşist saldırıya kınayan yazılı bir açıklama yaptı.

Yazılı açıklamada "Olay Alevi-Sünni çatışması değildir. Bizler Alevi-Sünni halkının kardeşliğini savunuyor, olayın gerçek sorumlularının sivil-resmî faşist güçler olduğuna inanıyoruz" ifadesine yer verildi.

TÜM HABER-SEN

Tüm Haber-Sen İstanbul Yakası Şubesi Gazi mahallesinde gelişen olayları yaptığı yazılı bir basın açıklamasıyla protesto etti.

"PTT'de çalışan, kamu emekçileri olarak yapılan bu alçakça faşizan saldırıları nefretle kınıyoruz. Ülkesini ve halkını seven tüm demokratik kurum ve kuruluşları göreve çağırıyoruz" şeklindeki açıklamayla demokrat olan herkese seslendi.

BEM-SEN

12.03.1995'te Gazi mahallesine yapılan faşist saldırıya kınayan Bem-Sen "Biz bu oyunu daha öncede gördük" şeklinde yazılı bir basın açıklaması yaptı. Açıklamada "Faşizm, sivil faşistleri besliyor, koruyor ve geliştiriyor. Nasıl ki, Maraş'ta, Çorum'da dünkü katliamlar tertiplenmişse, çok değil daha 2 Temmuz 1993'de Sivas'ta da bu vahşet yaşatılmıştır" ifadesi kullanılarak tepkilerini ilettiler.

SAĞMALCILAR CEZAEVİNDEN

BU KAVGA FAŞİZME KARŞI BU KAVGA ÖZGÜRLÜK KAVGASIDIR

Önce işçiler kurşun sıktılar. Sonra öğrencilere satır salladılar. Faşist rejimin gözü dönmüş itleri, işçi ve emekçilerin yükselmekte olan EKMEK ve ÖZGÜRLÜK çığlığını kanla boğmak istiyorlardı. Biz karanlığı daha yeni yarıyorduk, onlar karanlığı katmerlendirip tüm emekçilerin yüreğini korkuyla susturmak istiyorlardı.

Yapamadılar! Maraş'larda 7'sinden 70'ine herkesi kana boğan faşistler, 12 Mart gecesi, halkı celloları yüzlerini Gazi'de yeniden kustular. Kustular ama bu kez karşılarına onbinler dikildi. Sokaklardaydılar. Taştırlar, sopaydılar, molotoflardı; namlulardan çıkan gün ışıklarıydılar... Halkın gençcek evlatları, savaşçılarıydılar!

Gazi halkı faşizme karşı emekçilerin 15 yıllık öfkesini patlattı. Şimdiden bağrından kopan 10'larca şehidi bir yana daha pek çok evladını faşizme karşı özgürlüğün bedeli olarak vermekten kaçınmayacağını gösterdi. İşte, faşizme karşı bu korkusuz yürüyüş, Kağıthane'de, Ümraniye'de, Nuruosmanlı'da, Gülsuyu'nda yankı buldu; dalga dalga yayıldı.

Onlar Gazi'yi vahşi kıyıcılıklarıyla ezdiklerini sanabilirler. Biz emekçiler, anti-faşistler, devrimciler, komünistler her yerdeyiz. Özgürlüğün yolunu kanımızla açıyoruz, açacağız!

Biz Sağmalcılar Cezaevindeki özgürlük

TUZLA- AYDINLIKÖY

Tuzla-Aydınlıköy'de düzenlenen, 4 bin kişinin katıldığı protesto yürüyüşünde, yaklaşık 10 km'lik yürüyüşün sonunda E-5 karayolu 15 dakika trafiğe kapatıldı. Aydınliköy, Esenyol, İcmeler Mahalleleri halkı ve Tuzla Deri işçileri, "Aydınlık Halkı" imzalı "Faşizm Döktüğü Kanda Boğulacaktır!" yazılı pankart eşliğinde yürümeye başladılar. Halk, öfkeli... Öfkelerini sloganlarla dile getiriyorlardı. "Dün Maraş'ta, Bugün Sivas'ta, Çözüm Faşizme Karşı Savaşta!", "Gazi'nin Hesabı Sorulacak!", "Birlik-Mücadele-Zafer!", "Faşizme Karşı Omuz Omuz!" şeklinde slogan atan halk, Tertip Komitesi'nin yürüyüşü bitirme istemini dinlemeyerek İcmeler kavşağına kadar yürüyüşe devam etti.

Aynı şekilde Aydınliköy esnafı da katliamı protesto için kepenklerini kapayarak eyleme destek verdiler. Polise karşı gelene halk öfkeli bir şekilde "Katil Polis!", "Katil Devlet!" sloganlarını haykırdı. Kitle daha sonra E-5 Karayolu'na akın ederek, karayolunu trafiğe kapattılar. Polisin müdahale etmeye cesaret edemediği yürüyüş, kitlenin, tekrar aynı şekilde sloganlar eşliğinde geri dönüşüyle sona erdi.

Ayrıca Tuzla Deri işçileri 16 mart günü Gazi Mahallesi Katliamı'nı protesto etmek amacıyla üretimi durdurarak greve çıktı.

İSTANBUL- SOĞANLI

Yeni Demokrat Gençlik'in girişimleri sonucu çeşitli demokratik kitle ve çevre örgütlerinin biraraya gelmesiyle yaklaşık 2500 kişilik bir halk kitlesi, katliamı protesto amacıyla Soğanlı'dan Şirinevler'e doğru sloganlar atarak yürüyüşe geçti. Yaklaşık 2 km yürüyen halk polisin yola barikat kurması nedeniyle tekrar sloganlar eşliğinde Soğanlı'ya yürüyerek geri döndü.

ÜSKÜDÜR- KARACAAHMET

Üsküdar-Karacaaahmet Cem Evi'nde, Gazi Mahallesi Katliamı'nı protesto etmek amacıyla 13 Mart Pazartesi günü, yaklaşık 1000 kişinin katıldığı bir basın açıklaması yapıldı.

Yapılan basın açıklaması esnasında kitle "Kahrolsun Faşist Diktatörlük!", "Dün Maraş'ta, Bugün Sivas'ta, Çözüm Faşizme Karşı Savaşta!" sloganlarını haykırdı.

Muhabirlerimizden izlenimler...

Sömürü ve zulüm var oldukça bu halk nice önderler yaratır

Gazi halkının onurlu ve kararlı direnişi bizlere çok şey öğretti. Öğrettiği kadarda sorgulamamız gereken yönlerimiz mevcut olduğunu hatırlattı. Direnişte çok sayıda siyasetin mevcut olduğunu yapılan yazılımlar ve atılan sloganlarla görebiliyordum. Her siyasetin önder niteliğindeki insanların tutum ve davranışlarını rahatlıkla gözlemleyebiliyordum. Beni en çok etkileyen ise iki insandı. Biri MLM çizgide savaş yürüten yiğit bir insan, diğeri de başka bir siyasetten yılların deneyimine sahip korkusuz biri. Onları gözlemledikçe sorgulamamız gereken şeyler olduğunu daha iyi kavradım.

Pratik yaşam doğrularının bulunmasında anahtar nokta, çözümleyici yan. Bu doğruyu hepimiz kabul ederiz.

Fakat devrimci insanların ve helede önderlik yapabilecek sıfattaki insanların bunu yaşama geçirmesi ne kadar olabiliyor? Bahsettiğim MLM ideolojisine sahip genç, anlatıldığına göre mitinglerde, yürüyüşlerde vb. çeşitli kitle eylemliliklerin de de görülen bir insan. Onu Gazi direnişinde görmek hem sevindirdi hem de haklı savaşın olduğu her yerde varız gerçeğinden hareketle gururlandırdı beni. Bu genç en önlere savaşıyordu. Poliste cebelleşiyor, halkın içerisinde ise ajitasyon/propagandasını yürütüyordu. Arkadaşlarını organize bir şekilde harekete geçirmeye çalışıyor ve

disiplini uyguluyordu. "İşte" dedim kendime "devrimci kişilik bu, böyle olmalı kendine devrimciyim diyen insanlar". Bir alanda molotof elinde savaşıyor, bir başka yerde basın açıklamalarında vb.lerinde yer alabilmeli korkusuzca.

Diğer insan ise, anlatıldığını göre Gazinin yerlisi ve her hareketlilikte her direnişte ön saflarda cesurca savaşan bir genç. O da aynı şekilde ön saflarda savaşıyor kitle içerisinde ajitasyonunu ve propagandasını yapıyordu hiç çekinmeden. Barikatları dolaşarak insanlarını örgütlü bir güç olma sıfatıyla organize ediyordu. Kendi siyasetindeki insanın disiplinli oluşu ve güç kazanması onun bu çalışmasına bağlıydı belli oranda. Kitley-

le yakın temasta, hareket ediyordu. Halk bile işte bizim bu tür önderliklere ihtiyacımız var, devrimciler böyle davranmak zorundadır diyorlardı kendi aralarında. Sempat ve güven kazanmıştı kitle arasında. Gençler bile artık yüksek sesle hiç çekinmeden "arkadaşlar aramızda illegal insanlarımız var, onları koruyalım ve disipline uyalım" diyorlardı. "Fazla söze hacet yok" der halkımız. Bence de öyle. Önderliğin ve bu sıfatı taşıyanların nerede, nasıl yer alacakları bilince çıkarılmalıdır. Bu olay nezdinde halkın onlara bu tür ortamlarda duydukları yakıcı ihtiyaç kendini en canlı şekilde hissettirdi. Bu görevi yerine getirenler takdir toplarken getirmeyenler eleştirildi Gazi halkınca.

Öfkesiyle kucaklaştı...

Halkın biriken öfkesi Gazi'de patladı. Kuvilcım çakıldı, isyan ateşi dört bir yana yayıldı. Faşist devlet güçleriyle her alanda çatıştı. Sokaklar ve ve alanlar yıllar sonra güzelliğini histetti ve hissetti ve "faşizme karşı omuz omuza" sloganlarıyla inledi. Ankara'da kuvilcımın tutuştuğu yerlerden biriydi.

tutsakları olarak bu alçakça faşist katliamı lanetliyor; kan vermek için başvurmuzla sloganlarımızla, Sayım vermeme eylemimizle yiğit Gazi halkının yanında olduğumuzu haykırıyoruz!

KAHROLSUN FAŞİZM, YAŞASIN MÜCADELEMİZ!

FAŞİZMİ DÖKTÜĞÜ KANDA BOĞACAGIZ!

DEVİRİM ŞEHİTLERİ ÖLÜMSÜZDÜR!

400 Siyasi tutsak adına
Cemal Rakıp, Cemal Keser,
Emin Gökturna
Şadi Naci Özpolat

ANKARA

Katliamı protesto için toplanan yaklaşık 5 bin kişiye polis cop, su ve köpeklerle saldırdı. Bunun üzerine kitle polisle çatışmaya girdi. Çok sayıda insan yaralanırken, 20 kişi gözaltına alındı.

"Hoş Hoş köpekler, Vatan Sızden Ne Bekler!", "Katil Polis, Katil Devlet!" sloganlarının da atıldığı gösteride, DSP'nin Ankara parlamenterisi Uluç Gürkan, halkın "olay çıkmadan" dağılmasını istedi. Fakat kitlenin dağılmamadaki kararlılığı üzerine, Ankara Emniyet Müdürü Orhan Taşanlar, Milli Eğitim Bakanlığı önüne kadar yürüme "izni verdi." Polis, grubun önündeki göstericilere saldırınca çatışma çıktı. Göstericiler ellerinde bulunan pankart ve döviz sopalalarını, çevrelerinde buldukları çeşitli şeyleri polise fırlattılar. Çevik kuvvet polisleri cop ve köpeklerle saldırıya geçince, halktan insanlar kanlar içinde yerlere yuvarlanmaya başladı. Bu arada özellikle anaların polislin üzerine yürüdüğü gözlemlendi. Polis, bir yandan döverken, diğer yandan yaralıları hastanelere gösterdi. Polislin vahşice saldırısı, göstericileri izleyen çevredeki halk tarafından da şiddetle yuhalandı. Caddedeki yaralıları gören çoğu insan, göz yaşlarını tutamadı.

Kızılay'daki gösterinin ardından, polis, kentteki hemen tüm özel klinik ve hastaneleri gezerek, tedaviye gelenlerin dosyalarını istedi. Nedeni sorulduğunda ise, "elebaşlarını belirleyeceğiz. Dosyalarındaki adresler lazım" cevabını

verdiler. Bunun üzerine, hekimler ettikleri hipokrat yemini nedeniyle hastalarının dosyalarını vermeyeceklerini söylediler. Birçok hekimin polisle şiddetli tartışmaya girdiği gelen haberler arasında.

ODTÜ

Türkiye'nin birçok ilinde, sokağa dökülen halk, polisle çatışmaya girerken, üniversite gençliğinde olaylara duyarsız kalmadı.

ODTÜ öğrencileride İstanbul'daki katliamları protesto etmek amacıyla 15 mart günü öğleden sonra bir forum düzenledi. Kampüste toplanan yaklaşık 300 öğrenci "Gazi'nin Hesabını Soracağız!", "Jandarma Dışarı, Bilim İçeri!", "Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet!" sloganları atarak rektörlüğün yolunu kestiler. Yaklaşık 1 saat araçların giriş-çıkışlarını engellediler.

Öğrenciler aralarına giren ve şüphelendikleri bir kişiyi yakalayıp aradılar. Ve jandarma Genel Komutanlığı İstihbarat Grup Komutanlığı kimliğini taşıyan kişiyi rehlin silahına el koydular. Daha sonra jandarmanın üniversiteye girişini, rehlin aldıkları kişiyi serbest bıraktılar.

Yoğun jandarma barikatı altında süren gösteri sloganlar eşliğinde yurlara kadar sürdü.

İZMİR

İstanbul Gaziosmanpaşa'da gerçekleşen faşist saldırıları ve devamındaki olayları protesto etmek için İzmir'in çeşitli yerlerinde gösteriler düzenlendi.

13 Mart Pazartesi günü Karşıyaka'da yaklaşık 1000 kişinin katıldığı bir protesto gösterisi düzenlendi. Saat 12.30'da başlayan yürüyüş İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi anıtının önüne dek sürdü. Daha sonra devrim şehitleri için saygı duruşunda bulunuldu. Yürüyüş boyunca, halk "Katiller Biliniyor Hesap Sorulsun!", "Sivas'ta Polis Neredeydi?" şeklinde slogan atıldı.

Çiğli'de 13 Mart Pazartesi günü saat 17.00'de yaklaşık 5 bin kişinin katıldığı yürüyüş Anadolu Erenler Derneği önünden Cumhuriyet Meydanı'na kadar "Katil Polis!", "İstanbul'un Hesabını Sorulacaktır!" sloganlarıyla sürdü. Buraya gelen kitle devrim şehitleri

anasına bir dakikalık saygı duruşunda bulundu. Polisler panzerlerle kalabalık kitlenin karşısında sessiz kaldı. Tekrar derneğin önüne gelen kitleye karşı burada bir konuşma yapan Anadolu Erenler Derneği Başkanı Hakkı Tekin Gaziosmanpaşa'da meydana gelen faşist saldırıları ve polislerin tutumunu kınayan bir konuşma yaptı. Hep bir ağızdan "Faşizme Karşı Omuz Omuz!" sloganını haykırarak kitle burada dağıldı.

Aynı gün saat 18.00 civarında Yamanlar'da yaklaşık 500 kişi tarafından bir gösteri yapıldı. Göstericiler ateş yakıp sloganlar atarak İstanbul'daki olayları protesto ettiler.

14 Mart Salı günü öğleden önce yaklaşık 30 kişilik bir grup Konak DYP binasına gelerek başkanla görüşmek istediler. İstekleri kabul edilmeyen kişiler sloganlar atarak Konak Meydanı'na doğru yürüyüşe geçtiler. Polis tarafından çembere alınan göstericiler dövülerek gözaltına alındılar.

Aynı gün saat 13.00 sıralarında yaklaşık 150 kişinin katılımıyla bir gösteri gerçekleşti. Konak'ta gerçekleşen bu gösteride halk sloganlar atarak İstanbul'daki olayları protesto etti.

Yine aynı gün saat 18.00'de Narlıdere'de yaklaşık 1000 kişinin katıldığı bir gösteri düzenlendi. Göstericiler Narlıdere sokaklarında sloganlar atarak yürüdüler. Daha sonra göstericiler Mithatpaşa Caddesini bir süre trafiğe kapattı.

15 Mart günü saat 12.00'de Cumhuriyet Meydanı'nda çok sayıda demokratik kitle örgütlerinin birlikte düzenledikleri bir protesto gösterisi yapıldı. Gösteriye çok sayıda dergi ve kitle örgütleri pankartlar açarak katıldı. Yaklaşık 1500 kişinin katıldığı gösteri 1 saat sürdü. Gösteri boyunca kitle "Faşizme Karşı Omuz Omuz!", "Katil Devlet!", "Yaşasın Halkların Kardeşliği!", "Katiller Bulunsun Hesap Sorulsun!", "Kahrolsun Faşist Diktatörlük!" sloganlarını coşkuyla haykırıldı. Devrim şehitleri için bir dakikalık saygı duruşundan sonra alkışlı protestolarla kitle dağıldı.

ADANA

Gazi Mahallesi'ndeki katliamları protesto etmek amacıyla, çeşitli demokratik kitle örgütleri tarafından 15 mart çarşamba günü İnönü Parkı'nda bir gösteri düzenlendi.

Özgürce

Bulut Çiçek

Barış mı? Kim kiminle barışıyor?

Bugün 12 Mart 1995, 1971'de faşist generallerin hükümeti muhtırayla düşürdüğü ve usak bir yönetimle azgınca halk güçlerine saldırdığı darbenin 24. yıldönümü. Türkiye toplum ve devrim tarihine bir dönemeç olarak yazılan faşist darbenin yıldönümünde ben, günboyu barış söylevleri dinledim. İçimiz dışımız barış sözcükleri, temennileri ve umutlarıyla (!) doldu. Sivil güçlerin ülke sorunlarına el koyduklarının ilan edildiği toplantıda "Komünistinden, devrimcisine, İslamcısından sosyal demokratına, CHP'lisinden YDH'lisine, RP'lisinden Kürt milliyetçisine, İHD'den H.Mezaracı'ya, yazar ve müzisyenlere kadar çeşitli kesimler elbirliğiyle, hem birbirlerini kırmama, hemde devletin tepkisini çekmeye hassasiyetleri içinde konuştular. Bütün yollar ROMA'ya çıkartılmaya çalışıldı. Birkaç, birazcık aykırı ve muğlak ses de belirsizleşti.

Münir Ceylan'ın çağrısıyla Petrol-İş Genel Merkezi'nde yapılan toplantıdan söz ediyorum. Barış zinciri oluşturalım, barışı hemen sağlayalım diye konuşan ve çağrı yapan Ceylan'ın davetine ilgi oldukça büyüktü. Petrol-İş'in Altunizade'deki merkez binası toplantı salonu doluydu. Basının ilgisi de oldukça fazlaydı. Polisin de...

Ceylan, son zamanlarda gerçek içeriği iyice boşaltılan barış kavramına oldukça sık değindi. Bilindiği gibi komünistler açısından ve toplumsal yaşamın gerçekliği açısından barış, ancak ve ancak, sınıfların ve sınırların olmadığı, komünizmin kardeşlik toplumu açısından gerçek bir anlam ifade edebilir. Sınıflı toplumda ise buna, barış değil, işbirliği yada diğerine teslim olma, uyuma vb. denir.

Örneğin TC devletiyle barışın başka bir anlamı olabilir mi? Bu çok açık gerçekliğe rağmen, özellikle PKK'nın TC. ile anlaşma anlayışı sonrasında bilinçler iyice dumura uğradı. Çarpık bir barış anlayışı gelişti. Hatta öylesine ki, barış amaç haline getirildi.

İşte bu çarpıtılmış bilinçle; nasıl ki sosyalizm isteyen, planlı, kolektif ilişkide çalışmayı savunanlar tutucu; serbest (!) (Kurt Kanunu) ticareti savunanlar ilerici olarak damgalandıysa, sınıfsal ve ulusal savaşımı yani halkların kendi kaderini tayin (devrim) ile ulusların Kendi Kaderini Tayin Hakkını savunanlar da sekte, zararlı ve kötü gösterilir oldular.

Barış istemek, barışmak ve birde hemen şimdi barışmak isteyenler ilerici, aydın ve iyi olarak lanse edildi. İnsanların güzel duygu ve özlemleri, içeriğinin tam zıddı içerikte ifadelendirilerek aldatılmaya zemin hazırlandı.

Öyleki, egemen sınıflardan tutun da sanatçılara, aydınlara ve sözde sosyalistlere kadar birçok çevre, dillerinden barışı düşürmeyecek insanları özlemlerinden yararlanmaya çalışıyor.

Sözkonusu toplantı da bu minval üzere söylevlerle geçti. Örneğin; Ceylan "Hiçbir siyasal inanç faklılığı gözetmeksizin tüm siyasal partilere çağrı yapmıştı." Tüm siyasal partilerle "barış zinciri" oluşturmayı düşünen Ceylan'ın kime karşı böyle bir zincir oluşturacağı anlaşılammıştı. Yine, Ceylan, olay ve olguların, neden sonuç ilişkisi bağlamında sorgulanması ve eğer sonuçlar ortadan kaldırılmak isteniyorsa, nedenlerin ortadan kaldırılması gerektiği temel yaşam ve diyalektik yasanın biberleşmiş gibi, "nedenlerine girmeyeceğim. Kimin haklı- kimin haksız olduğu üzerinde durmayacağım. Önümüzde bir sonuç var, biz bu sonuca karşıyız, buna itiraz ediyoruz" diyordu. Nedeninin ne olduğu ve kimin haklı olduğu önemli değilse, çözümdeki adaletin ne olacağı sorusu yine yanıtlanamaz oluyordu. Ve barışın maddi temeli neydi, belli değildi.

Yaşar Kemal, hoş bir dille konuşur ve güzel şeyler söylerken, zurnanın zırt dediği yerde açık bir yanılığa düşüyor ve yanılığının savunusunu da kendisine yakıştırmayacak düzeydeki bir mantık örgüsüyle açıklamaya çalışıyordu. Yaşar Kemal'e göre "M. Kemal irkçi değildi, olamazdı. Çünkü O Selanikliydi. Selanik ise hem Avrupa'da hemde dünyadaki 2. marksist gazete Selanik'te yayınlamıştı. Ayrıca, M. Kemal İttihat ve Terakki'nin irkçiliğine da karşıydı. Kürt sorununa da muhtariyet vererek çözmek istemişti ama nedendir yaşama geçirememişti.

"Demokrat" patron Refik Baydur, Nazım'dan, son zamanlarda Türkiye'nin bile katıldığı moda bir davranışla "Dörtmala gelip usak asyadan" dizesini okuyarak, konuşmasına başladı. Şiirin sonundaki "kapansın el kapıları/ bir daha açılmasın/ yok edin insanın insana kulluğunu/ Bu davet bizim" bölümüne; bunun kendisi ve sınıflıyla ilgili konusuna ise hiç değinmemişti.

Yine Baydur'a göre, resmi dil Türkçe, bayrak bir, devlet bir vb. vb. dir. Ancak eğer parası varsa okul açabilir ve resmi dili, Türkçe olmak kaydıyla kürçe eğitim yapabilirlerdi. Şimdi olanları "Kürtlere zulüm" nitelmesiyle ifade eden Baydur, bununla kalmayıp, atmosferin hassasiyet ve uyuma havasıyla "sadece bu değil, Osmanlı'nın kuruluşundan beri Anadolu'ya sulmettik" diyordu.

DİSK başkanı Ridvan Budak; kürt sorununda radikal (kökten) çözümden yana olunamayacağını söylerken, neden sorunu kökten çözümler, UKKTH'nı tanıyarak halletmek yerine, hemen şimdi barışsın diyordu. Buda anlamsızlık ve tutarsızlıktı.

Bu minval üzere barış taaruzları yapanları dinlerken, sorunun temelden ele alınmadığı eleştirisiyle bazıları kürsüye çıktı. Bu arada sorunun sorunun temeli derken; sistemi, düzeni, yani ezen- ezilen, sömüren- sömürülen ilişkisini değil, savaştan iki taraftan biri olan PKK'nın neden bir "taraf" olarak dile getirilmediğini anlatıyor ve buna itiraz ediyorlardı.

Arada birkaç cılız ses "sorun toplumsaldır, çözümler devrimci mücadeledir" şeklinde görüş dile getirdiyse de etkisiz oldular. Ve toplantı, hiçbir seçim vb. bir olay yaşanmadan özel kulis ilişkileriyle komitenin belirlenmesiyle sona erdi.

Toplantıda, kendi içinde belki de en tutarlı yaklaşımda bulunan konuşmacı "daha önce, ne sağcı, ne solcu, sadece futbolcu olduğun"nu söyleyen Tanju Çolak'tı. Tanju "şimdi sadece futbola değil ortak kendisini izleyen ve destekleyen izleyicisinin sorunlarına da sahip çıkıyordu."

İşte böyle; barış sadece barış masallarıyla doldurulduğumuz günün akşamında barış zincirine yanıtı faşizm verdi. Aynı gece Gazi Mahallesi'nde devrimci- demokratların, Alevi ve Kürtlerin oturdukları kahvelerle, cemvi faşist TC'nin besleme köpeklerine saldırıya uğradı. 64 yaşındaki Halil Kaya öldü, 30 kişi de yaralandı. Faşizm sanki, alın işte size barış demişti. Bunu sadece sivil faşist usakların katliamıyla değil, sonrasında protestocu halka kurşun sıkıp yeni katliamlar yapan resmi faşist güçleriyle de yapıyorlardı.

Ama unutululan birşey vardı. çeşitli milliyetlere ve mezheplere mensup emekçi halk, TC. ile barış istemiyor, bunun teslimiyet demek olduğunu biliyordu. O yüzden de Gazi halkı faşizmin savaşına karşı devrimci savaşla bayrak açtı.

Şimdi Gazi halkı bu savaş bayrağını barikatlardan ve sokaklarda dalgalandırıyor. Ve inanıyorumki, bir kez daha, son sözü direnen Gazi direnişçileri söyleyecektir.

Bitmedi, sürüyor bu kavga!

Faşist diktatörlüğün Gazi Katliamı'nı protesto eylemlilikleri dalga dalga Türkiye'nin dört bir yanında yükselirken, İzmir'de de halk yapmış oldukları birçok eylemlilikle katliamları protesto etti.

İnönü Parkı'na girişi engellemeye çalışan polis, yaklaşık 500 kişilik kitlenin alana girmesini engelleyemedi. Ancak miting alanına parça parça gelen binlerce insan polisin müdahalesiyle karşılaşarak alana girmeleri engellendi.

Alanda toplanan kitle devrim şehitleri için 1 dakikalık saygı duruşunda bulunduktan sonra hep birlikte "Yaşasın Halkların Kardeşliği!", "Gazi Faşizme Mezar Olacak!", "Kahrolsun Faşist Diktatörlük!" sloganlarını haykırdı.

Aynı gün Pir Sultan Abdal Derneği tarafından yaklaşık 100 kişinin katıldığı bir basın açıklaması yapılarak, Gazi Mahallesi Katliamı kınandı.

Bu arada, BURSA'da da gösteriler düzenlendi. Bu gösterilerde, TC İçişleri Bakanı Nahit Mentеше'nin istifası istendi. "Yaşasın Halkların Kardeşliği!" ve "Alevi Sünni Kardeşler, Ayrım Yapan Kalleştir!" sloganları atıldı. Bursa Valisi Rıdvan Yenişen ile Emniyet Müdürü Ahmet Demir, halkın öfkesini yatıştırmak amacıyla Hacı Bektaş-ı Veli Kültür ve Tanıtma Derneği'ni ziyaret ettiler.

GEBZE

Gebze halkıda 14 mart çarşamba günü düzenlediği bir mitingle Gazi Mahallesi'nde ki katliamı protesto etti.

Gebze Meydanı'nda toplanan yaklaşık 700 kişi devrim şehitleri anısına bir dakikalık saygı duruşunda bulunduktan sonra olayla ilgili çeşitli konuşmalar yapıldı.

Gösteri süresi boyunca kitle "Faşizme Karşı Omuz Omuz!", "Yaşasın Halkların Kardeşliği!", "Gazi Halkı Yalnız Değildir!", "Katil Polis!" vb. sloganları coşkuyla haykırdı.

ÜMRANIYE- 1 MAYIS MAHALLESİ

Gazi Mahallesi'ndeki katliamı kınamak amacıyla 1 Mayıs Mahallesi'nde toplanan yaklaşık 5 bin kişilik kitle, öğle saatlerinde E-5 karayolu ve Şahkulu Dergahı'na doğru yürümeye başladı. 1 Mayıs Mahallesi merkezinden başlayan yürüyüşte sık sık "1 Mayıs Faşizme Mezar Olacak!", "Devrimciler Ölmez, Yaşasın Mücadelemiz!", "Birlik-Mücadele- Zafer!", "Faşizme Karşı Omuz Omuz!" "Yaşasın Halkların Kardeşliği!" şeklinde sloganlar atılıyordu. Gazi Mahallesi'nde yaşanan katliam insanların öfkesini bir kez daha bilemişti. Örnek Mahallesi'ne geldiğinde kitlenin önüne barikat kuran polis kitleye dönmesi yönünde baskı yaptı. Polisin bubaskısı karşısında kitlede çatlak sesler çıkmaya başladı. Kimileri, "dönelim"

derken, kimileride "hayır devam edelim" di-yodu. bir süre sonra geri dönülmesi, Atakent ve Ümraniye'ye kadar yürünmesi kararlaştırıldı. Kitle yine sloganlar eşliğinde merkeze doğru yürümeye başladı. Atakent girişinde yine polis barikatıyla karşılaşan kitle yürüyüşe devam etti. Barikatı zorlamaya çalışan kitle, polisi taşlamaya başladı. Aynı anda da kitlenin yan tarafından bulunan 30 Ağustos ilkokulu'nun bahçesinde pusu kurmuş sivil polisler kitleyi taramaya başladılar. Yine aynı anda resmi polislerde ateş etmeye başladı.

Olay yerinde 3 kişi anında ölmüştü. Hastanelere kaldırılan 18 kişiden ikisi daha ölünce ölü sayısı 5'e yükseldi. Hastanelerdeki 17 yaralıdan bir kısmı halen yoğun bakımda. Bu saldırıda ölenler İsmihan Yüksel, Hasan Puhar, Hakan Çubukcu, Genco Demir ve İsmail Baltacı.

Aynı günün akşamı sokğa çıkma yasağı ilan edilerek 3 mahalleye jandarma birlikleri sevk edildi. Sokağa çıkma yasağından sonra barikatlar kurup ateşler yakan semt sakinleri gece saat 21:00'a kadar barikatların başında beklediler. Ertesi gün sabah saatlerinde semt sakinleri ekmeç almak amacıyla sokağa çıktı. Öğle saatlerine kadar ölü sessizliğinin yaşadığı 1 Mayıs Mahallesi'nde cenaze törenine katılmak üzere toplanan halk, otobüslerle mezarlığa gitti. Karacaahmet Mezarlığı'nda düzenlenen cenaze töreninde yaklaşık 8-9 bin kişilik kitle hep bir ağızdan, "Katil Devlet, Katil Polis!" sloganıyla mezarlığı inletiyordu. Devrim şehitler anısına dakikalık saygı duruşunun bitiminde "Devrim Şehitler Ölümüzdür!" sloganı yükseldi.

Pankartlar, sloganlar ve marşlar eşliğinde düzenlenen cenaze töreninde 1 Mayıs Mahallesi halkı adına bir konuşma yapıldı. Bu konuşmada, bu çatışmaların alevi-sünni çatışması olmadığı, devletin tezgahladığı bir katliam olduğu, alevi ve sünnilerin birbirleriyle herhangi bir sorunları olmadığı, 1 Mayıs Mahallesi'nde polisin saldırısı sonucu yaralanan insanların yine polis tarafından işkence tezgahlarından geçirilmeye çalışıldığı, bunlara sessiz kaldığı sürece bunların devamının geleceği, medyanın olayları sürekli çarpıtacağı, burada söylenen sözleri çarpıtmamalarını diledikleri söylendi. Burada toplanan kitle "İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek!", "1 Mayıs'ın Katili, Patron-Ağa Devleti!", sloganları yükseldi. Cenazelerin toprağa verilmesinden sonra kitle yine sloganlar ve pankartlar eşliğinde mezarlığın çıkışına kadar geldi. Bir kısım halk dağılırken, bir grup yürüyüşü 1 Mayıs Mahallesi'ne gidip gösteri yaptı. "1 Mayıs Halkı Yalnız Değildir!", "Gözettiler Bırakılsın!", "Asker Çekilsin!" sloganı atan

grup olayların takipçisi olacaklarını belirten şehitler için saygı duruşu yaptıktan sonra dağıldı.

Ayrıca Eskişehir'de de 150 kişilik bir kitle tarafından Gazi Mahallesi Katliamı protesto edildi.

TMLGB'DEN MOLOTOFLU VE SİLAHLI EYLEMLER

* Faşist diktatörlüğün Gazi Mahallesi Katliamı'nı protesto etmek amacıyla 13 mart pazartesi günü saat 4-4,30 civarlarında Ferahevler Ülkü Ocağı molotoflanarak arından silahlarla tarandı.

Molotoflanın sorumluluğunu üstlenen TKP(ML) TMLGB militanları PTT kanalıyla ulaştırdıkları haberde, bu eylemin ardından, tesadüfen o bölgede bulunan polis otosunun kendilerine ateş açtığını, ancak, olayda hiçbir kayıp görmeden bölgeden uzaklaştıklarını belirttiler.

* 13 Mart 1995 günü yine TKP(ML) TMLGB militanlarınca Ümraniye Kazım Karabekir Mahallesi'ndeki MHP binası molotf kokteyli atılarak bombalandı.

* Ümraniye Çekmeköy MHP binası da 3 mart Cuma günü TMLGB (Türkiye Marksist Leninist Gençlik Birliği) militanları tarafından tarandı. Binanın camları isabet eden kurşunlarla paramparça olurken, binanın içine atılan molotof kokteylinin alev alması sonuc maddi hasarın meydana geldiği bildirildi. Eylem sonrası TMLGB tarafından yapılan açıklamada "devlet emriyle MHP tarafından yönlendirilen sivil faşist çetelerin son günlerde üniversitelerde, semtlerde saldırıları artmıştır.

Faşist TC Devleti yaşadığı ekonomik, siyasi krizin de etkisiyle iyiden iyiye yıpranan imajını tazeleme kaygısı gütmektedir. İstendiği kadar inkar edilmeye çalışılsın, saldırıları gerçekleştiren serseri-lümpen-çapulcu tayfasından oluşmuş Ülkü Ocakları'nın arkasında MHP, MHP'nin de arkasında Faşist TC devleti vardır. Devletin 'güvenlik' güçlerinin, üniversitelerde ve semtlerde saldırıları gerçekleştirenlerin yerine saldırıya uğrayanlara saldırması ve gözaltına alması olayların arkasındaki devlet parmağının açık göstergesidir.

Ama herkes tarafından bilinmelidir ki, b aşından itibaren silahlı temelde gelişecek savaşımız, piyonlarıyla birlikte faşist diktatörlüğü tarihin çöplüğüne gönderme kudretini er ya da geç gösterecektir. Ve hiçbir saldırı karşılıksız kalmayacaktır. Bundan kimsenin kuşkusu olması" denildi.

Muhabirlerimizden izlenimler...

Bir tarihi yaşıyorum...

İstanbul'un çeşitli bölgelerinden kitle sel yürüyüşlerle... Gazi'deki katliamı protesto ediyorlardı; coşkun bir sınıf ki niyle... Bedenlerini siper ediyorlardı faşist namluların kurşunlarına... Bir muhabir olarak bu coşkuyu gözlemleme ve hissetme isteğiyle doluyken Okmeydanı'nda insanların toplanarak Gazi Mahallesi'nde şehit düşen Mümtaz Kaya ve Ali Yıldırım'ın cenazelerini kitlesel bir şekilde kaldıracığı haberi geldi. Şu bir gerçek ki Okmeydanı'na giderken onbinleri bulabilecek bir kitle beklemiyordum. Okmeydanı'nda 3-4 bin kişilik kitleyi görünce sevinçle karışık bir şaşkınlık duydum. Ve kitle giderek kalabalıklaşıyordu. İnsanlar düzenli bir kortej oluşturmuş Alibeyköy'e doğru ilerliyordu. Korteje girerken kortejden sorumlu görevlilerce durduruldum. Ve hangi gazeteden geliyosun diye sordular. Bende Partizan muhabiriyim deyince basın kartımı istediler. Kartımı gösterince bunun gerekli olduğunu, aralarına bazılarının sosyalist ba-

sın adını kullanarak sızdığını söyleyip özür dileyerek korteje aldılar. Kitle müt his coşkulu ydu.

Kitle Alibeyköy Pir Sultan Canlar Derneği'ne doğru yürürken çevredeki insanların alkışlamaları onları daha da coşturuyordu. Canlar Derneği'nin önündeki kitleyle birleştikleri an keşke muhabir olarak değilde, katılımcı olarak gelip, onların attığı sloganlara eşlik edebilseydim, onlarla omuz omuz yürüyebilseydim diye düşündüm.

Bu arada resim çekerken bazı görevlilerin gelip "hangi basındansın" diye sordukları zaman diğer görevlilerin gelip "O bizden, Partizancı bırakın çeksin" demesi beni müthiş gururlandırıyor. Gazi Mahallesi'ne doğru yürürken, halkın alkışlaması, sokaklara dökülerek zafer işaretlerine zafer işaretleriyle karşılık vermesi, faşizmin ne kadar yüklenirse yüklensin, ne kadar zulmü, vahşeti halk üzerinde uygularsa uygulamasın insanları yıldıramayacağını, yıldıramadığını gözlemlerimle görmek bana ayrı bir sevinç, ayrı bir heyecan veriyordu. Sanki farklı bir

dünyadan, başka bir dünyaya geçmiş gibi hissediyordum kendimi. Hele yaşlı kadınlarımızın zafer işaretleri yapmaları, kortejden geçenlere dokunmaya çalışmaları, "hoş geldiniz" diyerek gülücükler atmaları gidip onlara sarılma isteği uyandırıyor.

6 saatlik bir yürüyüşün getirdiği susuzlukla kenarda bizleri alkışlayan kadınlardan su istedim. Kadınlardan biri "Gel yavrum, gel kızım sen su istersin de ben vermez miyim?" diyerek beni aldı evine götürdü. Yanımdaki arkadaşla su içmeye gittik. Kadının kocası evdeydi ve bizi hoşgeldinizle karşıladı. Fotoğraf makinalarından basın olduğumuzu anlayınca bize cemevinde olanlarla ilgili bilgi vermeye çalıştı. Kadın ise o kadar heyecanlı ki ikimizde çok susadığımızı bildiği halde mutfağa birkaç kez gidip gelerek bardak bardak su taşıyor, sürahiyle su getirmeyi düşünmüyordu.

"İşte insanımız" dedim kendi kendime. Hani her zaman söylenir ve klasik söylem gibi gelir insana. "Halkımız, çefakar, çilekeş, onurlu halkımız" denir. İnsan ya-

şamadıktan sonra gerçekten de klasik bir söylem olarak kalıyor bu sözler. Ama yaşayınca, insanlarla karşılaşınca her şey gerçekten de yerli yerine oturuyor. Onların böyle yardım etmek için çırpınmalarını gördükçe onlara saygım daha da artıyordu. Ve işte bu halk için gerekirse rahatlıkla ölümler diye düşündüm.

Gazi Mahallesi'ne geldikten sonra telefon etmek için telefon aramaya başladık. Ara sokağa girdiğimizde bir kadında evinden çıkmış cemevine doğru gitmeye hazırlanıyordu. "Telefonunuz var mı?" diye sorduğumda, "edebilir miyiz" dememize kalmadan "gelin" diyerek evinin kapısını açtı. İçeri girdim ve telefonunu kullandım. Çıkarken bana "Aman kızım, kendinize iyi bakın. Bize saldırdılar, şimdi siz çok kalabalık geldiniz, bize yardım edeceksiniz diye size de saldırdılar. Kendinize iyi bakın. Gözünüzü kapatıp üzerlerine gitmeyin, uyanık olun" diyerek nasihat veriyordu. Sarıldım. Sımsıkı kucakladı beni, öptü. İki eliyle ellerimi avuçlayıp sıktı.

Tüm mezheplerden ve milliyetlerden halkımız, devrimciler, yoldaşlar Alevi-Sünni çatışması değil, faşizme karşı isyan

ÖN AÇIKLAMA: Elimize PTT kanaltıyla ulaşan TKP(ML) KÖK imzalı, Gazi Mahallesi'ndeki emekçi halka yapılan faşist saldırıyı konu alan bildiriye öne mi açısından olduğu gibi yayınlıyoruz.

Zenginlerin, zalimlerin zor aygıtı faşist TC devleti yine katliam yapıyor, zulüm estiriyor, kan içiyor. Yiğit ve onurlu halkımız yine isyan bayrağını yükseltiyor, kurşunların üzerine yürüyor, direniyor.

Komprador patron-ğa devleti 12-13 Mart'ta İstanbul-Gazi Mahallesi'nde 30'a yakın, Alevi'yi, devrimciyi katletti. Yüzlerce kişi yaralı, bir o kadarı ise kayıp ve gözaltında. Faşist diktatörlüğün katliam kahveleri tarayarak başladı, ayağa kalkan kitlelerin üzerine ateş açarak sürdü. Faşist TC'nin eli kanlı uşakları yaralanan tekmeleyerek öldürdüler, panzerlerle çocukların üzerine yürüdüler.

Gazi mahallesi halkıysa, İstanbul'un dört bir yanından onlarla dayanışmaya akan dostlarıyla birlikte barikatlarla, taşlarla, sopalarla en önemlisi de engin direnişçi ruhuyla faşist diktatörlüğün karşısına dikildi. Onbinlerce polis, asker saldırlarına, bunca kayıplarına, sokağa çıkma yasasına rağmen hala direniyor. Ve Gazi mahallesi halkının isyanına İstanbul'un, yaşadığımız toprakların dört bir yanından işçiler, gençler, Aleviler, devrimciler destek veriyor, yayıyor ve büyütüyorlar.

Tüm mezhep ve milliyetlerden halkımız;

TC devleti emperyalizmin uşağı komprador burjuvazi ve toprak ağalarının hizmetindeki bir zulüm ve katliam aygıtıdır. Görevi, varlık nedeni bir avuç zengini daha da zengin etmek ve bu düzenin sürmesini sağlamak için halkı ezme, sömürme ve katletmektir. Bizler egemenler için yalnızca sömürülecek, ezilecek, birbirine kırılacak yaratıklarız. Onlar Ağn'da, Zilan'da, Dersim'de, 15-16 Haziran'da, 16 Mart'ta, 1 Mayıs 77'de, Maraş'ta, Çorum'da, Zonguldak madenlerinde, Diyarbakır'da, Şırnak'ta, Lice'de, Sivas'ta bizi topluca katlettiler. Oluk oluk kan aktırlar, çukurları ölümlerimize doldurdular, şehirleri yerle bir ettiler, bebeklerimizi süngü uçlarına taktılar, aydınlarımızı yaktılar.

Ama biz halkız! Sayılmakla tükenmeyen, vurulmakla bitmeyeniz, ölümlerde yeniden dirilen, bir gidip bir geleniz. Biz yaşamı üreten, dünyayı döndüren, tarihi yazanlar. Biz yaratan ve kahredeneniz. Onurun ve haklılığın sesi, yoksulluğun ve mazlumluğun öfkesi, direnmenin sabır taşı, hesap gününün şaşmaz uygulayıcısı, intikamın balıyo yumruğu ve yeni dünyanın hünerli işçileriyiz.

İşçiler, köylüler, emekçiler, kadınlar, gençler;

Faşist TC devletinin sahibi egemen azınlık tarihinin en boyutlu ekonomik ve siyasi krizini yaşıyor. Giderek katlanan bitmez-tükenmez iç ve dış borçlar, %150'yi aşan enflasyon, eksilerde geçen büyüme egemen azınlığın bu krizden faturasını halka yükleyip zenginliklerine zenginlik katmak için daha da azgınlaşmalarını getiriyor ve getirecek. İşçilerin, kamu emekçilerinin ve Kürt ulusunun mücadelesi komprador patron-ağaları bunaltırken, emperyalist efendilerinin çıkarları doğrultusunda yürütmeye giriştikleri özelleştirme saldırısıyla doğacak işsizleşme ve yoksullaşmanın yaratacağı tepkiyi de hesaba katarak yeni arayışlara yöneliyorlar. Bir yandan egemen azınlığın resmi ve sivil (MHP-BBP-Ülkü Ocakları vb.) güçleriyle işçilere, kamu emekçilerine, Kürt köylülere ve halk gençliğine saldırıların artarken bir yandan da çeşitli klikleri arasındaki çelişkiler, tepişmeler boyutlanıyor.

Emperyalizme göbekten bağımlı komprador patron-ağaların böylesi dönemlerde halk üzerindeki sömürü, zulüm ve katliamları daha da artırmaktan başka yöntemleri pek yoktur. Bu gerçeklik sınıf karakterlerinin varlık koşul ve nedenlerinin kaçınılmaz sonucudur. Komprador patron-ağalar ancak sömürerek, zulmederek ve kan içerek ayakta durabilirler. Komprador patron-ağalar işte bu yüzden halk üzerinde kesintisiz bir faşizm uygulamaktadırlar.

Bugün Gazi Mahallesi'nin Alevi halkına yönelik uygulanan katliam işte bu gerçekliklerin sonucudur. Ağır bir ekonomik

ve siyasi kriz içinde debelenen egemen azınlığın düzenlerini korumalarının, halkın tepkilerini bastırılmalarının tek yolu tirmandırdıkları sömürü, zulüm ve katliamlardır. Bu katliamların hedefi dün Kürt'lerdi bugün Alevi'ler, yarı ise işçiler, kamu emekçileri ve gençler olacaktır. Kim bu düzenden hoşnut değilse, ona muhalefet ediyorsa faşist TC'nin azgın zulümü, katliamları ona yönelecektir. Bu zulümü, katliamları, halkın gerçek düşmanını tanınaması hatta devleti kurtancı görmesi amacıyla bazen sivil görünümüli uşakları gerçekleştirirken bazen de faşist diktatörlüğün resmi güçleri doğrudan gerçek yüzleriyle sahneye çıkmak zorunda kalmaktadırlar. Direnişçi işçilere, devrimci-demokrat öğrencilere yönelik tirmandırlan faşist saldırılar Gazi Mahallesi'nin Alevi halkına yönelik açık ve kitlesel bir katliama varılarak azgınca tirmandırılmıştır.

İşçiler, köylüler, emekçiler, kadınlar, gençler;

Bugün Gazi Mahallesi'nde ve bu mahalle halkının uğradığı katliama karşı protestonun, gerçekleştirildiği direniş desteğinin yükseldiği her yerde yaşanan bir Alevi-Sünni çatışması değil, faşizme karşı bir isyandır. Faşist diktatörlüğün tüm temsilcilerinin, sözcülerinin, borazanlarının çarpıtılmasına, gerçekleri gizleme çalışmalarına, yaşananları Alevi-Sünni gerinliği, çatışması olarak gösterme çabalarına, sözde halkı bu konuda uyarırken gerçekte bu tarz bir kutuplaşmaya sürüklenmeye çalışmalarına karşı yaşananlar tüm bu mavalları, demagojileri boşa çıkarmakta ve gerçeği bas bas bağırılmaktadır. Yaşananlar faşist TC'nin Alevi halka yönelik katliamı ve buna karşı yükselten bir isyandır. Direnişçiler ve protestocular en başından beri faşist diktatörlüğü, resmi ve sivil faşistleri hedef almış ve hiçbir mezhep ve milliyet ayrımı gözetmeden tüm halkı direniş ve protestolara çağırışlar, tüm işçilere, köylülere, emekçilere, gençlere kardeşlik ve faşizme karşı ortak mücadele için ellerini uzatmışlardır.

Alevi mezhebine mensup halkımız;

Yüzyıllardır egemenlerce nice katliamlara uğratılmış, ezilmiş, inancı, kültürü, yaşamı horlanmış her zaman zulüm düzenlerine, egemenlere, faşizme muhalefet etmiş, başkaldırılmış sızlerin muhalif kimliğini, tarihini unutturmak, sizleri faşist TC'nin koltuk değneği haline getirmek için alevi dostu görünümüne bürünen faşist diktatörlük, gerçek yüzünü dün Sivas'ta olduğu gibi, bugün de Gazi Mahallesi'nde gösterdi.

Faşist TC asla Alevi dostu değildir. Komprador patron-ağaların tek amacı gelişen/gelişecek halk muhalefetini parçalamak hatta birbirine düşürmektir. Ama yaşadığı ekonomik ve siyasi kriz ve Alevi düşmanı özü katliamcı karakterini tekrar tekrar gözler önüne sermektedir.

Kemalizm ya da TC Ordusu da Alevilerin dostu değildir. Kemalizm komprador burjuvazi toprak ağalarının faşist ideolojisi, TC ordusu ise onların düzeninin temel gücüdür. Halkın evlatlarının TC Ordusu'nda askerlik yapması bu gerçeği değiştirmiyor. TC Ordusu'na yön veren emperyalizm ve onların uşakları egemen azınlık, Milli Güvenlik Kurulu'dur. Dersim'de Alevi halkı katleden Mustafa Kemal değil miydi? TC Ordusu değil miydi? 12 Mart'ı, 12 Eylül'ü TC Ordusu yapmadı mı? Maraş'ta, Sivas'ta, bugün Gazi Mahallesi'nde katliamı seyreden TC Ordusu değil mi? Tüm Kürdistan'ı ve Dersim'i bir kez daha yakıp yıkan TC Ordusu değil mi? Kemalizm, ordunun şirin gösterilmesi, Alevileri faşist TC'ye koltuk değneği yapma politikasıdır. Bu politika mutlaka görülmeli ve reddedilmelidir.

Katliamlara uğrayan Alevileri düzene boyun eğmeye çağırın İzzettin Doğan'lar, Rıza Zelyut'lar ve bunlar gibi diğer hainler, sıfatları ne olursa olsun Alevi dostu değildirler. Bunlar faşist diktatörlüğün aleviler içindeki masahırlarıdır.

Yiğit ve onurlu Alevi halkına bugün düşen faşist diktatörlüğe karşı, katliamlara karşı, hangi mezhep ve milliyetten olursa olsun tüm halkla birleşmek ve devrimcilerin, komünistlerin yanında mücadele etmektir. Gazi Mahallesi halkıyla tüm yontem ve araçları kullanarak kitlesel ve militan bir tarzda dayanışmak, mücadeleyi yaymak ve büyümektir.

Sünni mezhebine mensup halkımız;

Alevi işçilerle Sünni işçi arasında, Alevi köylüyle, Sünni köylü arasında, Alevi esnafla, Sünni esnaf arasında, Alevi öğrencilerle, Sünni öğrenci arasında kıyasıya Alevi halkla, Sünni halk arasında hiçbir çıkar çatışması yoktur. Aksine çıkarları birdir, düşmanları birdir. Her mezhepten ve milliyetten halkımızın çıkarı Demokratik Halk Devrimi'ndedir, düşmanları ise emperyalizmdir, komprador patron-ağalardır, onların düzeni olan faşist TC'dir.

Alevilerle Sünnilerin düzene karşı ortak mücadelelerini engellemek, bunları birbirinden soğutmak, hatta birbirine kırdırmak için egemen azınlıkça yapılan saf-satalar, yapılan kıskırtmalar, bunların gerçek amaçları görülerek aşılmalı ve devrim mücadelesinde Alevi-Sünni halk bir bütün olarak yer almalıdır.

Gazi Mahallesi olaylarında Alevi halkın Sünnilere hiçbir saldırısı olmadığı gibi bu tür bir anlayışı da olmamasıdır. Bu somut gerçekten de hareketle Sünni mezhebine mensup halkımız Alevilerle yönelik katliamlara sessiz kalmamalı, Alevi halkla, devrimcilerle, komünistlerle bütünleşerek karşı koymalı, faşist saldırılara karşı isyan saflarında yerini almalıdır.

İşçiler, köylüler, emekçiler, kadınlar, gençler;

Gazi Mahallesi halkına yönelik katliamı her alanda protesto etmek ve faşizme karşı isyan bayrağını her alanda mümkün olan en kitlesel ve militan bir tarzda yükseltmek hem bu katliamların yanlış olduğunu size yönelmesini engellemek hem de faşist diktatörlüğe karşı halk muhalefetini boyutlandırmak için zorunludur. Egemen azınlığın özelleştirme, paralı eğitim politikalarını ve sizlere de yönelen faşist saldırıları püskürtmenin yolu da bugün buradan geçmektedir.

Devrimciler, dost devrimci örgütler;

Gür birliktir ve mücadeledir güндür. Mümkün olan her düzeyde en hızlı ve yaratıcı bir tarzda eylem birliklerini sağlamak ve geliştirmek halkımızın mücadelesinin başarıyla sonuçlanması açısından büyük önem taşımaktadır. Böylesi bir dönemde kısır çekilmeleri, dar-grupçu anlayışları bir yana bırakarak hem faşizme hem de düzene içi reformist güçlere, hem halkın mücadelesini pasifize etmeye hem de söndürmeye çalışanlara karşı ortak devrimci mücadeleyi yükseltmeliyiz. Partimiz bunun için üzerine düşen sorumlulukları varlığıyla yerine getirmeye hazır ve kararlıdır.

Yoldaşlar,

Bizler komünistiz. Her an her yerde bu sıfatımıza uygun davranmak, halkın mücadelesine her alanda doğru politikalarla, terimlerle ve kanımızla yön vermeye çalışmak bizim temel görevimizdir. Bu nedenle her hücremiz ve yoldaşımız gerek bulunduğumuz alanda gerekse de mücadelenin boyutlandığı her yerde her mezhepten ve milliyetten halkın komünist bir hatta hareket geçmesini sağlamak için varlığını ve tüm benliğiyle çalışmalı, böylesi dönemlerin hem kitleler hem de bizim için muazzam sıçrama eşikleri olduğunu bilinçlerimize kazımalıyız.

**Yaşasın Gazi Mahallesi Direnişi!
Tüm mezhep ve milliyetlerden halkımız;**

Partimiz TKP(ML)'nin önderliğindeki Halk Ordusu TİKKO, faşist diktatörlüğün tüm sorumluluğunu ve uygulayıcılarını bu katliamın hesabını mutlaka soracaktır.

Ancak esas hesap sorma Demokratik Halk Devrimi ile mümkündür. İşçi sınıfı önderliğinde Demokratik Halk İktidar'ını kurmak için Marksizm-Leninizm-Maoizm bilimiyle donanmış partimiz TKP(ML) saflarında birleşmek ve Halk Savaşı'nı yükseltmek bincik kurtuluş yolumuzdur. Bu gerçeğin ışığında TKP(ML) saflarında birleşim ve Halk Savaşı'nın engin deryasına atılalım.

**Yaşasın Tüm Mezhep ve Milliyetlerden Halkımızın Kardeşliği ve Faşist Diktatörlüğe Karşı Ortak Mücadelesi!
Kurtuluş Demokratik Halk Devrimi'nde Kurtuluş Sosyalizm ve Komünizm'de!**

**Yaşasın Halk Savaşı!
Yaşasın Partimiz TKP(ML), Halk Ordumuş TİKKO, Gençlik Örgütümüz TMLGB!**

14.3.1995
TKP(ML) KÖK

Dolaysızca

Ferhat Ali

Komün ve devlet

Garibaldi'nin Komün'e dair çok önemli bir tespitiyle makalemizin çatısını kurmak istiyorum: **Paris Komünü Paris'te hiçbir otorite gücü olmadığı için ve anarşiden başka hiçbir şey olmadığı için yenildi.** Bu değerlendirme, Engels'in Paris Komünü'nün bayağına mal olan şey, bir merkezleşmenin ve otoritenin eksikliğiyle çözümlenmesiyle tamı tamına çakışmaktadır.

1848-1849 savaşları sürecinde, firtınalı devrimlerin pratik sonuçlarından proletarya diktatörlüğü kavramını yerli yerine oturtan Marx, 8 Mart 1852 tarihli Weydemeyer'e mektubunda, sınıf savaşımının zorunlu olarak proletarya diktatörlüğüne götürdüğünü berrakça çözümlenerek diktatörlük teorisini derinliğine geliştirir. Nihayet, takvimler 1871 yılını gösterdiğinde, Marx, ikibuçuk ay ömürlü Paris Komünü yenilgisinden proletarya diktatörlüğü teorisini yetkinleştirir sonuçları çıkarır. Bu canlı, somut ve yepyeni deneyimle diktatörlük teorisini zenginleştiren Marx, şu somut kurama ulaşır: Proletarya, mevcut devlet mekanizmasını olduğu gibi ele alıp onu kendi amaçları için kullanmakla yetinmemeli, bu eski makineyi parçalayıp, onun yerine yeni türde bir devlet, Paris Komünü türü bir devlet geçirmelidir.

İki soruyla dolaysızca konuya girmek istiyorum.

a- Kapitalizmden komünizme geçerken egemen sınıf olarak proletaryanın bir devlete gereksinimi var mıdır?

b- Eğer ilk soru olumlu yanıtlanacaksa, bugüne kadarki proletarya diktatörlüğü biçimleri "sürekli ordunun" yerine "halkın silahlanması"nın geçirilmesi kullarını kullanmamakla Paris Komünü'nden ve dolaysıyla, Marx'tan kopmadılar mı?

Marksist güzergahı kullandığını söyleyenler için ilk soru olumlu yanıt buluyor. Sınıflar, sınıf farklılıkları, sınıf çelişmeleri ve antagonizma ile içiçe sosyalist toplum proletarya diktatörlüğü olmaksızın varoluşunu sürdürmez. Sınıflar durdukça diktatörlükte duracaktır. Proletarya diktatörlüğü olmaksızın sınıflar yok olmaz; sosyalizmin gelişmesinin en yüksek aşaması komünizme ulaşamaz.

Komün deneyimi bu konuda yeterince öğreticidir. Garibaldi haklıdır. Paris Komünü otoritesizlikten yenildi. Yönlendirici bir partiden yoksun olarak, merkezleşmeden yoksun olarak kendi sonunu hazırladı Komün. Marx, somut dersler çıkarıyordu Komün yenilgisinden. Weydemeyer'e mektubundaki saptamaları 1871 yenilgisi dersleriyle iyiden iyiye yerli yerine oturtuyordu. Egemen sınıf olarak proletarya, eski devleti yıkmalı yerine kendi yeni devletini kurmalıdır: Paris Komünü.

Birikmiş deneyimler, ilk sorunun olumlu yanıtını yeterince doğrulamış ve bu olumluluk lehine teoriyi yetkinleştirmiş bulunuyor.

Aslıolan ikinci sorudur; ve bugün "Marksizm" adına hareket ettiği ni iddia eden bazı çevrelerde "Marx'a dönüş" adına bu ikinci soru bir sorun olma düzeyine yükseltilmiş bulunuyor.

İtiraf etmeliyiz ki, ne Ekim Devrimi, ne Çin Devrimi ve ne de diğer devrimler sonrası kurulan proletarya diktatörlükleri ya da onun daha geri düzeyini ifade eden halk diktatörlükleri sürekli ordunun yerine halkın silahlanması geçirebilmiş bir örgütsel model değildir. Bu bakımdan Marks'ın Komün derslerinden süzülüp gelen öğretisiyle örtüşmüyordu. 20. yüzyılın devrim pratikleri bu çizgide komün örneğiyle uygunluk taşıyor. Oysa Lenin ekim Devrimi'nden birkaç ay gibi kısa bir süre önce yazdığı, Marksizmin temel yapıtı **Devlet ve Devrim**'de Komün örneğine uygun olarak sürekli ordunun kaldırılması onun yerine silahlandırılmış halkın geçirilmesi biçimindeki Komün'ün çıkarıldığı bu ilk kararname tabanında devlet sorununun çözümlenmişti. Paris Komünü örneğine dayanarak, Marks'ın bu sınırlı deneyimden çıkardığı derslere dayanmış Lenin. Fakat Ekim'in yeni ve canlı pratiği, Macaristan'da olup bitenler, geçici Alman devrimleri deneyimi ve daha da önemlisi Rusya'da, devrimin bu anıyurdunda yaşananlar, eski dünyanın kendilerini karşı koyan altedilen sınıflar üzerinde proletaryanın sınıf egemenliğinin merkezleşmiş ve birleşik kuvvetinin zorunluluğunu yadsınamaz bir açıklıkla tanımlıyordu. Böylece Ekim ve sonrası biriken deneyimler, Komün'den beslenen bir damarla süngün veren sürekli ordunun yerine silahlandırılmış halkın geçirilmesi tezini "aşılması bir görüş açısı" olarak rafa kaldırıyordu. Nitekim Lenin, devlet ve devrim'deki çözümlenmesinden ekim sonrası kopacak, sürekli ordusu olmayan bir devletin değil, olan bir devletin zorunluluğu güzergahında ilerlemek durumunda kalacaktı. 1920'li yıllarda, burjuvazinin birleşik ve merkezleşmiş gücünün karşısına proletaryanın birleşik ve merkezleşmiş gücünü çıkarmak gereğinden ısrarla sözedecekti. Bu devrimci hareketi doğurduğu, yeni, pratik bir yaklaşım tarzıydı Lenin'in öğretisinde, yeni ve canlı olan, Ekim'den süngün veren teori, Paris Komünü'nün sınırlı örneğini aşarak ilerlemişti. Ekim sonrası devrimler ve özellikle de Çin devrimi, sürekli bir devrimci ordunun varlığını Ekim örneğine uygun olarak ele almışlardır. Kapitalist-emperyalist kuşatma altında, sınıflar, sınıf çelişmeleri ve sınıf mücadelesinin ateş hattı altındaki kapitalizmden komünizme geçiş toplumunda merkezleşmiş otorite olmaksızın, baskı araçları olmaksızın, özete örgütlenmiş "devrimci zor" olmaksızın çelişmelerle dopdolu sosyalist aşamadan bir sonraki aşamaya ulaşmak ve burjuvaziyi adım adım silip süpürmek imkansızdır.

Devlet, zoru örgütlenme aracıdır. Sınıfl sosyalist toplumda bu zorunlu tüm halkın silahlanması biçiminde ele almak ve sürekli ordusu olmayan bir devleti örgütlemek, karşı sınıf çıkarlarıyla eğrilemiş, iktisadi, siyasi, kültürel vb. bakımdan birbirinin karşısında duran anti-tezlerin çatıştığı koşullarda ve hele hele "kimin kimi" yeneceği sorununun henüz bu aşamada esas olarak karara bağlanamadığı gelişmenin bu özgün koşullarında tamamen burjuvazinin lehine proletarya ordusunu silahsızlandırmaktır. Öte yandan, kapitalizmin miras bıraktığı insan unsuruyla (bozarak, bilincini körelterek, yozlaşma tuzağına düşürerek, ideolojik olarak etkileyerek miras bıraktığı) tüm halkı silahlandırmak demek, halkı tam bir cürcana ağna sürükleyerek "otorite-anarşizm" üretmek demektir. Tıpkı örgütsel-anarşizm gibi.

Dahası, halkın eğitim ve kültür düzeyinin ve toplumsal koşulların sınırlılığı gibi etkenler tüm halkın silahlandırılması temeline dayalı bir devletin zorunluluğunu yadsıyan unsurlar arasındadır.

Açık ki, proletarya devleti de olsa devrimci komünistler bu devletin de, bunun temelini oluşturan ordunun da ortadan kalkmasından yanadırlar. Ama bu "bugünden yarına" olmaz. Komünistleri, anarşistlerden (ve özellikle de Bakuninci-anarşistlerden) ayıran başka noktalarından biri de budur (Pratikte iş başa düşünce İspanyol örneğinde olduğu gibi o keskin anti-otoriteci, anti-devletçi ilkelerini bir yana bırakma tutarsızlıklarını bir yana koyarak). Toplumsal koşulların sosyalist aşamadaki sınırlılığı devletin varoluşunu zorunlu kılıyor. Bu koşulların beslendiği kaynak emperyalizm, burjuvazi, sınıflar ayakta kaldıkça partinin yönetici rolü eşliğinde "sürekli ordu" tabanına dayalı "demirden bir el", tunçtan bir devrimci diktatörlük zarureti. Marx döneminin sınırlı Paris Komünü pratiği, bu zorunluluğa uzanmak için dardı, eksikti ve Ekim pratiği sonrası yetkinleşen diktatörlük teorisine ulaşmak için yetersizdi.

Sosyalizmin dünya ölçeğindeki ilk hamlesinin görelî "yenilgisi"nin kimi çevrelerce bir sac ayağının da "silahlandırılmış halk- "sürekli ordu" ekseninde aranması, yaşanan bunca deneyimden sonra yetkinleşmiş teoriden uzaklaşmak demektir. Eğer 20. yüzyılın emegün egemenliğine dayalı iktidarları on yıllarca ayakta kalabilmiş başarsını gösterebilmişse, emperyalist kuşatmaya karşın altedilen iblislerin canavarlığıyla bezemiş geri dönüş girişimlerine karşın ayakta kalabilmiş gücünü gösterebilmişse, bunda birleşik, merkezleşmiş devrimci ordunun temel payını yadsıyabilir miyiz?

Gebze'de, faşistlerden halka saldırı

Kartal/ Özgür Gelecek- 7 Mart 1995 günü akşam saat 11:00'da Gebze Otagarı'nda kirli savaşa asker uğurlamak için toplanan yaklaşık 150 kişilik sivil faşist gürüh, kendileriyle birlikte, gerici-faşist sloganlarını ve marşlarını söylemiyorlar gerekçesiyle orada bulunan sayıları yaklaşık 20'yi bulan halka saldırdılar. Ancak halk tarafından faşistlerin bu saldırısına karşılık verilerek, faşistlerin bu saldırısı geri püskürtüldü. Bu saldırı esnasında bölgede bulunan polis, saldırıyı sadece seyretmekle yetindi.

Olaya müdahale için gelen jandarmaya da saldıran faşistler, daha sonra dağıldı. Bu saldırı esnasında biri ağır olmak üzere 17 kişi yaralandı. Faşistlerden üçünü gözaltına alan polis, her zaman olduğu gibi 2-3 saat sonra saldırganları serbest bıraktı. Saldırıda yaralanan halktan bir genci babası Kartal Devlet Hastanesi'ne götürür, ancak parasızlıktan yatıramayınca oğlunu hastanede bırakıp aynı hastanede çalışan, komşuları olan bir hemşireyi almak için Gebze'ye gelir. Baba, komşusunu aldıktan sonra Kartal'a dönerken kaza geçirerek yaşamını yitirir. Aynı araçta bulunan hemşire ve bir kişi de ağır yaralı olarak kurtulur.

Malatya'da HADEP'in I. Olağan Kongresi yapıldı

Malatya/Özgür Gelecek- HADEP I. Olağan Kongresi 12 Mart 1995 günü saat 19.00'da başladı. Kongre'de okunan mesajlardan sonra kirli savaş lanetlenerek halkların kardeşliği işlendi. Sonra köy yakmaların, faili meçhullerin, yargısız infazların devrimci-sosyalist basının bombalanıp kapatıldığı bir ortamda yaşandığı belirtilerek, kirli savaşa son verilmesi istendi. Yaklaşık 500 kişinin katıldığı kongre, yoğun polis baskısı altında yapıldı. Gelen yüzlerce insanı içeri almayan polis, Divan Başkanlığı'na müdahale edip, MKM'den gelen grubu engelleyince, HADEP Başkanlık Divanı devlet baskısının kendilerini susturamayacağını belirtti. Bunun üzerine kitle "Polis dışarı!", "Yaşasın Halkların Kardeşliği!" sloganlarını atarak polis baskısını protesto etti. Daha sonra kongreye devam edildi. Sorunları din, emek-sermaye ve Kürt sorunu altında toplanan kongre, bunların ivedilikle çözülmesi gerektiğini belirtti. Ardından, Mustafa Türk ve Aysel Bulut'un aday olduğu Kongrede İl Başkanlığı seçimi yapıldı. Yapılan seçim sonucunda Mustafa Türk İl Başkanlığı'na seçildi. Kongre folklor ve dia gösterisinden sonra bitirildi.

Hozat Belediyesi'yle ilgili haberler yalanlandı

Haber Merkezi-Hozat Belediye Başkanı Celal Doğan ve Özgür Gelecek okurları Partizan Sesi gazetesinde çıkan "Hozat'ta Gerinlik Devam Ediyor" ve Atılım gazetesinde çıkan "Hozat'ta Gerinlik Sürüyor" başlıklı haberleri yalanlayarak, gerçekleri açıkladılar.

Bilindiği gibi, Atılım gazetesinin 4-11 Mart 1995 tarihli 22. ve Partizan Sesi gazetesinin 1-15 Mart 1995 tarihli 12. sayılarında, Celal Doğan'ın 18 belediye işçisini işten attığı, işçilerin eylem yapması üzerine Doğan'ın adamlarının işçilere saldırdığı, bunun üzerine halkın taş ve sopalarla belediye binasına saldırdığı ve panzerli askerler ile polisler tarafından durdurulduğu iddia edilmişti. Haberler de Şerafettin Halis kurtarıcı olarak tanıtılmıştı.

Doğan gazetemize gönderdiği faksta, "politik arenada başarılı olamayan siyasi rakiplerim, kendilerine yakışır tarzda fırsatçılık yaparak, olayları yanlış yönde boyutlandırarak geleceğe siyasi yatırım yapma girişimleri Hozat halkı ve belediye işçileri tarafından boşa çıkarılmıştır" ifadesini kullandı.

Olay şöyle gelişti: Belediye Başkanı Doğan, belediyenin koşulları gereği işçilerle biraraya gelerek, geçici olarak 45 günlüğüne ücretsiz izne ayrılmasını konusunda ortak karara vardı. Ancak, 18 işçiden 8'i, Doğan'ın seçimlerdeki rakibi Şerafettin Halis tarafından "sizi hiç işe almayacaklar" şeklinde yönlendirildi. Halis, lokantada otururken önceden şiş ve sopalarla hazırladığı taraftarlarına, Yusuf Gündoğan isimli köylüyü dövdürttü. Olayı duyan halk, Halis'e "neden böyle yanlış şeyler yapıyorsun?" deyince, Halis "kimse benden hesap soramaz" diye kü-

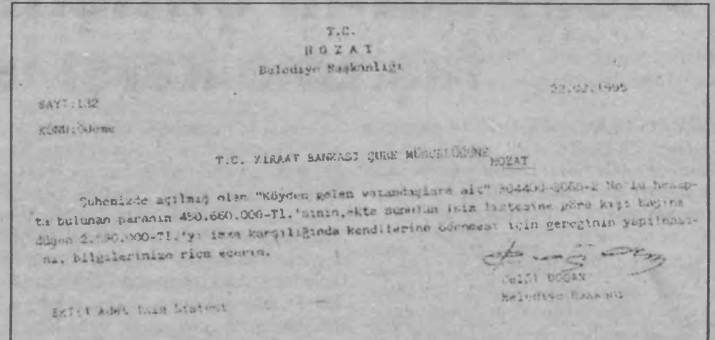
fürlerle cevap verdi.

Doğan, açıklamasında belediye binasına taşlı, sopalı hiçbir saldırının olmadığını da belirtti. Doğan devrimci demokratları, Halis'e duyulan tepkiyi Hozat'a gelip yerinde görmeye de davet etti.

27 Mart seçimlerinde kimsenin aday olmamasına karşın, yalnız kendisinin aday olduğu ve kazandıktan sonra PKK tarafından çağrıldığı iddialarını da yanıtlayan Doğan, "PKK beni çağırılmıştı, beni yolda kaçırmışlardı. 27 Mart seçimlerinde yalnız benim aday olmadığım, aday olan 7 kişinin az veya çok oy aldıkları TC'nin yasal belgeleriyle sabittir" ifadesini kullandı.

Atılım ve Partizan Sesi gazetelerine bu bilgileri halkın değil Halis'in akrabalarının verdiği kaydeden Doğan "PKK beni kaçırmamasına karşın 'PKK tarafından çağrıldı' anlayışı, devlet güçlerini hedef göstermektedir" vurgusunu yaptı.

Kendilerine Avrupa Alevi Birlikleri Federasyonu tarafından 17 bin mark gönderildiğini, bu paranın Türk parasına çevrilerek Kırdan göç eden insanlara adına TC Ziraat Bankası Hozat Şubesi'nin 304400-8068-2 No'lu hesabında bulunduğunu belirten Doğan, para-

ADI, SOYADI	KÖYÜ
1- Mustafa AYDIN	Sarısalılık
2- Mehmet GÜLER	"
3- Zeynel SARISALTIK	"
4- Hüseyin KAHRAMAN	"
5- Nefdi BOZKURT	"
6- Ali KAHRAMAN	"
7- Selman KILIC	"
8- Niyazi BOZKURT	"

ADI, SOYADI	KÖYÜ
48- Oğuz TİRKMEZ	Karaca
50- Hüseyin KIZIL	"
51- Zeynep ÖZK	"
52- Hasan ÇOKÇULU	Konaklıca
53- Hüseyin KANAKOC	"
54- Ali ULAY	"

ADI, SOYADI	KÖYÜ
102- Garip ZENGİN	Zarapçay
103- Aziz SAĞLAM	"
104- Hüseyin KANAKOC	"
105- Hüseyin KÜÇÜK	Karacasak
106- Şehri GÖZK	"
107- Haydar TAMEK	"
108- Sait TAMEK	"
109- Ali Fakih KILIC	"
110- Serince KILIC	"

nın mahalle ve köy muhtarlarıyla oluşturulan komisyon tarafından tespit edilen isimlere banka kanalıyla dağıtıldığı kaydedildi. Doğan, ek olarak para yardımında yararlanacak ve komisyonca tespit edilmiş 174 köylünün ismini, komisyonun imzalarıyla gönderdi.

Atılım gazetesine ve Partizan Sesi gazetelerinde çıkan yanlış haberler üzerine Hozat'taki okurlarımız tarafından da yapılan açıklamada Celal Doğan ve Şerafettin Halis'in oy çevrelerinin özü itibariyle "bizim

insanlarımızdır" diyen okurlarımız "Partizan Sesi'ndeki mantıklı yaklaşım ve meseleye tek taraflı bakmıyoruz. Bir sosyalist basına düşen doğru şeyleri araştırmak, doğru haber yapmak, başlıca görevidir. Yoksa tek taraflı araştırma yapmadan haber yapmak sosyalist basına yakışmaz" diyerek tepkilerini dile getirdiler.

Buca Cezaevi'ne bir saldırı daha

İzmir/Özgür Gelecek- Daha bir kaç ay önce 20 Aralık 1994 günü saldırmış, tutsakların tüm haklarını gaspetmişlerdi. Bu saldırıya, tutsaklar açlık greviyle, aileleri açlık grevi ve çeşitli eylemliliklerle cevap vermişlerdi. Direniş 46. gününde (3 Şubat 1995 günü) zaferle sonuçlandı.

Hazmedemediler... Onurun, devrimci-komünist kişiliğin ve her türlü güzelliğin, tüm dezentajlara rağmen galip gelmesini hazmedemediler... Yine saldırdılar, hem de bu sefer daha da vahşice.

01 Mart 1995 günü İzmir DGM'ye götürülen Buca Cezaevi siyasi tutsakları c ezaevi kapısı önünde jandarma saldırısına uğraması nedeniyle bu durumu protesto ederek mahkemeye gitmeyeceklerini söyleyince,

jandarmalar tarafından cezaevi kapısı kapatılıp dövülerek ring arabasına zorla bindirilmişlerdir. Saldırı mahkeme gidişi ve dönüşü süresince coplarla tekmele sürmüş ve bu saldırı sonucu birçok tutsak ağır bir şekilde çeşitli yerlerinden yaralanmıştır.

Saldırı bununlada bitmemiş; cezaevine getirilen tutsaklar, bu kez de gardiyanların kalaslarla saldırısına maruz kalmıştır. Bu saldırı sonucunda birçok tutsağın çeşitli yerlerinden kırıklar meydana gelerek, ağır bir şekilde yaralanmıştır.

Hincini alamayan egemenlerin kolluk güçleri bir kez daha, bu sefer, daha da vahşice bir saldırıya girişmişlerdir. 1. Müdür Vedat Engin'in emriyle koğuş araması bahane edilerek jandarma ve gardiyan eşliğinde koğuşlara saldırmış; koğuşlarda

bulunan her türlü kitap, dergi, kırtasiye ve mutfak malzemeleri kullanılamaz hale getirilmiş, duvarlarda asılı olan devrim şehitlerine ait fotoğraflar yırtılmıştır. Çapulcu sürüleri gibi koğuşlara dalan kolluk güçleri, tutsakların çeşitli değerli eşyalarını ve paralarını hırsızlamışlardır.

Bu saldırı üzerine, saldırı sırasını bekleyen diğer koğuşlardaki siyasi tutsaklar barikat oluşturarak, kolluk güçlerin koğuşlarına girmelerini engellemişlerdir.

Ardından bayan siyasi tutsakların bulunduğu 3. koğuşa saldırın kolluk güçler bayanların oluşturduğu barikadı kırarak 24 bayan tutsağın ağır bir şekilde yaralanmalarına yol açmışlardır. Koğuşta buldukları tüm eşyaları parçalayarak kullanılamaz hale getiren bu çapulcular sürüsü,

hırsızlıklarının yanına bayan tutsaklara cinsel tacizde bulunarak sapıklıklarını da eklemişlerdir.

Arama adı altında yapılan bu saldırıda bayan ve erkek temsilciler alınarak hücrelere konulmuş, bir erkek temsilci i merdivan boşluğundan atılarak öldürülmek istenmiştir.

Tüm bu saldırılar sonucu çoğu ağır olmak üzere 53 tutsak çeşitli yerlerinden yaralanmıştır.

6. Şubat günü tutsak aileleri ve İzmir hakları ve özgürlükler platformu Buca Cezaevi önünde bir basın açıklaması yaparak, cezaevindeki insanlık dışı uygulamaları kınadıklarını, bu keyfi uygulamalara bir an önce son verilmesini ve her zaman tutukluların yanında olduklarını ve destekleyeceklerini belirttiler.

Devrimcilere karşı kullanılan şiddet, karşı devrime hizmettir

Haber Merkezi- Proletarya Partisi TKP(ML)'ye darbe yaparak, örgütsel ayrılığa, her türlü dejenerasyona, deşifreyona neden olan ve bu tutumuyla Türkiye devrimci hareketine kötü bir örnek, deneyim sunan ve kamuoyunda darbeci diye adlandırılan klik'in darbeci mantıklarının uzantısı olan şiddet ve zor uygulamalarına bir yenisi daha eklendi.

Daha önce Proletarya Partisi'nin örgütlü kadro-üye ve savaşçılarına yönelik zor uygulayan, silahlarına el koyarak, düşman karşısında silahsız bırakan darbeci klik şimdi de taraftarlarına yönelik saldırıları tırmandırmaya başladı.

Elimize PTT kanalıyla ulaşan, TKP(ML) taraftarları imzalı, "partimize karşı darbecilerin son oyunu" başlıklı açıklamada "Ortadoğu'daki malzemeleri bahane ederek bölgede faaliyet yürüten bir yoldaşımızı, bir köyden alarak, üstündeki malzeme ve parası istenmiştir. Yoldaşımızın parayı vermemesi üzerine, zorla üstü aranmış ve üzerinde bulunan 300 DM ve 195.000TL'ye el koymuşlardır." denilmektedir.

Ayrıca kaçırılan TKP(ML) taraftarına, malzemeler verilene kadar bu tür yöntemlerle ellerindeki para ve mallara el koyacaklarını ve MK kararlarını uyguladığını, şiddete başvuracaklarını

söylenildiğini dile getiren açıklamada daha öncede bir arkadaşlarının kaçırıldığını, 8 gün gözaltında tutarak çeşitli hakaretler edildiği belirtilerek "bir yandan dost örgüt diyorsunuz, bir yandan da şiddete başvuracağız diyorsunuz. Sizi bu konuda aklı selim davranmaya çağırıyoruz, gittiğiniz yol devrimci yol değildir. Bu yoldan vazgeçmelisiniz. Bize ve halka özeleştiri yapmalısınız. Aksi davranış düşmanın işine yarar. Türkiye devrimci hareketine iyi bir miras bırakmamış olursunuz" denilmektedir.

Sosyalist basın olarak görevimizi yapıyor, darbeci-tasfiyeciliğin Proletarya Partisi'ne ve taraftarlarına yönelik şiddet uygu-

lamalarından ve uygulayacakları yönündeki açıklamalarından vazgeçmeleri gerekliliğini hatırlatıyoruz. Gerçi darbeciliğin altında yatan mantık, bu tür sakat anlayışları doğurur. Fakat darbeci-tasfiyeciler kendilerini yeniden sorgulamalı ve bu tür yöntemlerin yarar sağlamayacağını, aksine Türkiye Devrimci Hareketi içerisinde teşhir olma ve yalnızlaşma yönünde geri tepceğini akıllarından çıkarmamalıdır.

Darbeci kesim son aldığı kararlarla, Proletarya Partisi TKP(ML)'yi dost örgüt olarak değerlendirmektedir. Ne diyelim? Böylesi dost düşman başına...

Devrimci-sosyalist basına saldırılar devam ediyor

İstanbul/ Adana/ Özgür Gelecek- Devrimci-sosyalist basına yönelik saldırılar, kapatmalarla, gazete merkezleri ve bürolarına yapılan yoğun saldırılarla devam ediyor.

Egemenler, ölümlerle dahi susturamadığı devrimci-yurtsever-sosyalist basını bu sefer yeni bir sahtekarlıkla kapatma yoluna gitmektedir. Kapatmaya kılıf gösterilen Basın Kanunu'nun 5680 sayılı maddesinin Ek 2/2 hükmüne göre, "kapatılan bir yayının devamı" veya "illegal yayın organı" kapsamına alınarak kapatılmaktadır.

Bilindiği gibi, daha önce yine aynı yasa gerekçe gösterilerek, Özgür Ülke, Özgür Gündem'in devamı diye, Kurtuluş gazetesi, Mücadele gazetesinin devamı diye kapatılmıştır.

Medya Güneşi ve Alnteri gazeteleri de birer ay kapatılmıştı.

DENGÊ AZADİ'YE KAPATMA

En son Dengê Azadi gazetesi de Basın Kanunu'nun 5680 sayılı maddesinin Ek 2/2 hükmünden nasibini aldı ve "illegal yayın organı" kapsamına alınarak yayını durduruldu.

Dengê Azadi tarafından konuyla ilgili olarak yapılan açıklamalarında, gazetelerine yönelik devletin baskılarına saldırılarına değinilerek "bu çağ dışı uygulama, sadece bizlere yönelik değil. Tüm demokrasi güçlerine ve özgür basına yöneliktir. Bu konuda tüm demokrasi güçleri, basın kurum ve kuruluşları duyarlı olmalı, tavır göstermeli, suskun kalmamalı ve sesini yükseltmelidir" denildi.

YOKSUL HALKIN GÜCÜ GAZETESİNE SALDIRI

Daha önce 9 Şubat 1995 günü Yoksul Halkın Gücü Gazetesi'ne yönelik polis baskını yapılmış, gazete çalışanları ve okurları gözaltına alınmıştı. Bu saldırıda Yoksul Halkın Gücü Gazetesi sahibi ve Yazışmaları Müdürü Yemliha Kaya ve Ortaköy Kültür Merkezi çalışanı İ.Ethem Elma tutuklanarak cezaevine gönderilmiş, muhabir Veli Canik ise işkenceli sorgundan sonra serbest bırakılmıştı.

Yoksul Halkın Gücü Gazetesi muhabiri Veli Canik en son 7 Mart'ta tekrar gözaltına alındı. 20 Mart'a kadar gözetim izni alınmıştır.

Konuyla ilgili olarak bir basın açıklaması yapan Haklar ve Özgürlükler Platformu Veli Canik'in daha öncede defalarca gözaltına alındığını, yoğun işkencelerden geçirildiğini ve ölüm tehdidine uğradığını, ayrıca kalp hastası olduğunu, gördüğü işkenceler sonucu belinde kayma ve fitik meydana geldiğini dile getirmektedir.

Yapılan basın açıklamasının sonunda "polis bu saldırıya tutumunu protesto ediyor, gözaltındakiler derhal serbest bırakılmasını istiyoruz" denildi.

ADANA'DA DEVRİMCİ-SOSYALİST BASINA SALDIRI

6 Mart 1995 tarihinde Kızılbayrak, Jiyana Nü ve Kurtuluş dergi ve gazete temsilcileri terörle mücadele polisleri tarafından basıldı.

Kızılbayrak ve Jiyana Nü temsil-

cilikleri tarafından yapılan basın açıklamasında arşivlerine el konulduğunu Kızılbayrak çalışanları Hasan Ceyhan, Süleyman Nergis ve Öcalan adlı okuru şüpheli şahıs gerekçesiyle gözaltına alındıklarını ve 24 saat sonra serbest bırakıldıklarını belirtti.

Kurtuluş gazetesi tarafından yapılan açıklamada ise polislerin Tavır dergisi muhabiri Güney Yuşan, İşçi Hareketi gazetesi muhabiri Mehmet Çoğal'la bir okurlarının gözaltına alındığı ve 30 saat sonra serbest bırakıldığı belirtildi.

Salı günü ise Alnteri ve Barikat bürosunu basın polislerin arşiv ve yayınlara el koyduğu, Alnteri muhabiri ve üç okuru ile Barikat muhabiri ve 2 okurunun şüpheli şahıs gerekçesiyle gözaltına alındığı, gözaltına alınan yedi kişiden altısının serbest bırakılırken Alnteri gazetesi muhabirinin hala gözaltında olduğu belirtildi. Düzenin çarpıklıklarını, çürümüşlüğü ve faşist yüzünü teşhir eden her organ (basın, kitle örgütleri, kurum ve kuruluşlar, yapılanmalar vb.) düzen tarafından saldırıya uğrar. Ülkemiz gerçekliğinde de durum farklı değildir.

Bu tür yaptırımların baskı, yıldırma, etkisiz hale getirme politikasının bir devamı olduğunu unutmamalıyız. Ortak güç olunması, TC'nin yok etme politikasına karşı güçlü bir platformla tavır alınması gerekliliğini bilmek yeterli değildir. Önemli olan bu hayata uygulamak, canlı ve hızlı pratiğe geçirmektir.

Kolektif / Tutsaklardan

Kaya İnan

Süreçte müdahale ve öncülük

Devrimci kalmak ile reformcu olmak arasındaki en belirleyici ayırım, toplumsal süreçte müdahale edip-etmemekten doğar. Mesele hiçbir bulanıklığa yer vermeyecek denli; sınıf mücadelesi sürecine etkin biçimde müdahale ediyorsan devrimcisindir, yok eğer süreç senin dışında gelişiyor ve sen yalnızca seyirci kalıyorsan, dahası kendiliğinden seyirin bile uzağında/gerisinde isen, süreç etkin müdahalelerinle ivmeyi yükseltmiyorsan sen bir kuyrukçusun, reformcusun.

Öncülük, sınıf mücadelesinin doğru bir çözümlemesi üzerinden, bu süreçte doğru bir tavır alış ve devrimci kazanımlar için süreçte konulan yükselecek bir irade, proleter bir inisiyatif demektir. Bu da yetmez öncü olmak için. Sınıf mücadelesinde, yığınlar kendi öz pratik deneyleriyle senin öncülüğünü kabul etmelidir; iradeni ve inisiyatifini tanımalıdır. İsrarlı ve azimli bir çabanın, yoğunlaşmış üretken bir emekçi sürecinin sonunda gelir yığınların onayı. Henüz işin başında iken bu mümkün değildir.

Bedavadan öncülük olmaz. Önce doğru bir politikan olacak. Kavgada en önde yerini alacak ve iyi dövüşeceksin. Doğru mücadele biçimleri ve isabetli taktikler kullanacaksın. Militanlığı feda ruhunu kitlelere taşıyacaksın. Onlar için çalıştığın, onlar için varıştığın, onlar için öldüğünü kanıtlayacaksın pratiğinle. Seni yanbaşılarında görecekler. Kavga alanlarında; grev çadırlarında, mitinglerde, işgallerde gösterilerde, siper ve barikatlarda onların kavgalarını örgütleyecek ve önderinde olacaksın. Terin terlerine, kanın kanlarına karışacak dövüşte. Yol göstereni olacaksın onların; öğretmeni, kavga arkadaşı, sırdaşı, dostu, kam ve camı olacaksın. Seni öncülüğe ancak böyle kabul ederler. Bunları yapamıyorsan eğer, öncülüğün dem vurup kendini kandırma. Yığınlar zaten inanmazlar, kanmazlar. Bunları yapmıyorsan sen, öncü değil artçısındır. Devrimci mücadele biçimlerini ve taktiklerini yerinde zamanında ve yaratıcı, etkin biçimde kullanmıyorsan, kavgada böylece etkin bir inisiyatif kuramıyorsan sen bir reformcusundur!

Kitleler öncülük adına artçılık yapanlara güvenmezler. Devrimcilik adına reformculuğa çıkanları ciddiye almazlar, güler geçerler. Unutma ki, onlar sen olmasan da varlar kavgada ve kavganın seyri giderek düzen dışlığa doğru evrilmekte. Ve yine unutma ki, yığınlar reformcu umutlarının büyük kısmını çoktan denize döktüler; köklü değişimlerden yanalar ve her fırsatta bunu haykırıyorlar. Devrimci öncüyüm diyorsan bunu kavramalı, bu haykırışın ruhunu yakalamalıydın. Kavgayla bu kavrayışla inisiyatifini koymalıydın. Bu noktada iradeni gösteremiyorsan, basiretsizsen sen, öncü devrimci olamazsın. Artçı reformcu olabilirsin yalnızca.

Politikalarının kağıt üzerindeki doğruluğu yetmez. Doğru çıkarımlar yapman, doğru tahlillerde bulunman seni artçı reformcu olma rahatsızlığından kurtarmaya kafi gelmez. Yaklaşık 150 yıl önce tanımlanmadı mı, "asiolan(ın) değiştirmek" olduğu. Gerçeğe karşı mı geliyorsun?! Seni ezer geçecek gerçekler; gerçeği yorumlamamanın yanında esasta onu değiştirme kudretini gösteremiyorsan değişecek sensin. Sınıf mücadelesinin ve tarihin hükmü kesindir, acımasızdır. Değiştiremiyorsan değişirsin; değiştirme adına çıkmışsındır ama posan kalır tarihte, yalnızca adın kalır. Sonra o da kalmaz!

Unutma, II. Enternasyonal tarihsel ihanete götüren, onların teorisi değildi. İhanetin yolunu kavga karşısındaki pratik tutumları açtı ilkin onlara. Sınıf mücadelesine ilişkin pratik tutumları, mücadele biçim ve taktiklerindeki zaafıydı ilkönce onların büyük savruluşlarının temeli. Evet bunu asla ve asla unutmal!

Sevagli öncüm, teorik çizginle, siyasal düşüncelerininle, programın ve stratejinle, mücadele biçim ve taktiklerini kavrayışınla sen Komünist bir öncüsün. Bu gerçeği kimse karartamaz. Ne varki henüz işin başındasın. Henüz kitlelerin fiili öncüsü olmaktan uzaksın. Bunu senden başka kimse yapamaz zaten.

Bunu gerçekleştirmek için önünde çetin ve zorlu günler duruyor. Meşakatli görevler bekliyor seni. Fiili öncü olman için, önünde duran ve seni yolundan alıkoyan engelleri acımasızlıkla temizlemelisin. Ey uyuyan koca dev! Silkinip uyanmalısın. Silkinişinle seni engelleyen yanlarını fırlatıp atmalsın. Uygun ve hızlı adımlarla yürümeni engelleyen asallıklarından temizlenmelisin. Arınmalısın!

Sana layık olmayan kimselerden, anına şanına bakmadan kendini özgürleştirmene kim engel olabilir ki. Kavganın ateşini yükseltmeni ve adımlarını sıklaştırmanı ne engelleyebilir ki. Bunları yalnızca sen yapabilirsin.

Bunları yalnızca sen yapabilirsin. Gün kavgayı yükseltmenin, gündür. Kavgayı yükseltmek için koyacağın iradeyi, bunun önkoşullarını oluşturmak için aynı azim ve kararlılıkla koyma gündür. İçte ve dışta süreçte müdahale gündür.

Öncülük gerçeğini içte ve dışta dayatma gündür. Uyan ve kalk ayağa!

ER-HAZ işçileri direndi ve kazandı

31 Ocak tarihinden itibaren direnişte olan ER-HAZ Tekstil işçileri, 25 şubatta gerçekleştirdikleri coşkulu bir mitingte patrona geri adım attırdı ve kazandı.

Erzincan/ Özgür Gelecek- Erzincan'ın tek tekstil fabrikası olan Erzincan Hazır Giyim Sanayii'nde (ER-HAZ) patroniçe Ayşe Balcı'nın işçilerinden taa 1991 yılından bu yana kalan sigorta primlerini ödenmemesi, mesai ücretlerinin ödenmemesi ve en son 58 işçinin iş akitlerinin fesh edilmesiyle başlayan işçi kıyımına karşı 31 Ocak 1995 tarihinden bu yana eyleme geçen ER-HAZ işçileri, 28 gün boyunca direndiler ve kazandılar.

Direnişleri boyunca çeşitli eylemliler (oturma eylemi, CHP işgali vb.) geliştiren ER-HAZ işçileri, 25 Şubat 1995 günü coşkulu bir miting gerçekleştirerek, direnişlerini doruğa çıkarttılar.

"ER-HAZ İşverenini Protesto ve Erzincan Halkıyla Dayanışma" adıyla 25 Şubat Cumartesi günü gerçekleştirilen ve yaklaşık 400 kişinin katıldığı miting saat 11:00'dan saat 14:00'a kadar coşkulu bir şekilde sürdü.

Devletin kolluk güçlerinin çok yoğun önlem almasına, yoğun kamera ve

fotoğraflarının çekilmesine rağmen ER-HAZ işçisi mücadelesinde kararlı ve yiğit önderliğiyle, ellerinde dövüzleri, pankartları ve ağızlarından, beyinlerinden, yüreklerinden süzülüp gelen gün ışığı "Biz işçiyiz, Gelecek Ellerimizdedir!", "Zafer Direnen Emekçilerin Olacak!", "Birlik- Mücadele- Zafer!", "İşçiyiz, Haklıyız, Kazanacağız!", "ERHAZ İşçisi Yalnız Değildir!", "Yaşasın İşçilerin Birliği!", "İşçiyiz, Haklıyız, Kazanacağız!", "İşçi- Memur Elele, Genel Greve!" vs. gibi sloganlarla direnişlerini doruğa çıkartıp, faşist diktatörlüğe karşı kararlılıklarını, haklılıklarını onurlu bir şekilde gösterdiler.

Mitingte, Özgür Gelecek ve Partizan okurları kitleleriyle ve sloganlarıyla kendisini hissettiriyordu. 12 Eylül darbesinden bu yana yapılan ilk miting olması, direnişin önemini daha artırmaktaydı.

Devrimciler arası siddik yarışının hala devam ettiği ve lafazan devrimcilerin kitlelerde bıraktıkları güvensizliğin

olduğu, kitle örgütlerinin ve sınıf örgütülüğünün yeterince olmadığı bir ortamda, Doğusan, Teksif, Belediye-İş ve Harb-İş'in desteklediği, Doğusan ve bir grup şeker fabrikası işçisinin bir fiil yer aldığı bu eylem, Erzincan işçi sınıfı açısından büyük bir aşama olarak görülmeli.

Tüm bu eylemlilik süreci boyunca, işçilerin eylemliliklerini kırmak için özellikle gerici-faşist sendika yönetimi, yerel televizyon ve basın bir nevi patroniçe Ayşe Balcı'nın uşaklığını yapmaktan geri durmadılar.

ER-HAZ işçisi bu mitingin ardından, 27 şubat günü, saat 13:30 civarlarında fabrikayı işgal ederek eylemlerine devam ettiler.

İşçilerin bu onurlu ve kararlı direnişi karşısında işveren geri adım atarak, işçilerin 1991 ve 1994 yılından kalan gaspettiği maaşlarını vermek ve işçileri tekrar işe almak zorunda kaldı.

ER-HAZ işçileri direndiler ve kazandılar; Erzincan'da sendikal mücadelenin önünü açmış oldular.

Şan olsun kavganın

Rosa Luxemburg

Meral Yakar

Clara Zetkin

Barbara Anna Kistler

Olga Benorio

Emine Akyüz

Özlem Sürgeç

E

gemen sınıflar sömürülerinin bekaası için kadınları ikinci sınıf görmekte, aşağılamakta emeğini sömürmekte ve cinselliğini pazarlamaktadır. Bu istisnasız sömürüye dayanan tüm sistemlerde böyledir.

Bir yanda varolanı kabullenen, edilgen, çocuk, mutfak, yatak odasına hapsedilen kadınlar, bir yanda tüm gerici-feodal-burjuva zincirleri kıran insanlığın kurtuluşu için can bedeli mücadeleye atılan kadınlar.

Tarihi kanlarıyla yazan, geçmişimizin şanlı mirası, bugünümüzün kavgası insanı, özgür geleceğimizin garantisi kadınlar. Sizlere dair çok şey söylendi, söylenmeye devam edecektir.

Sizler beynimizde bilinç, yüreğimizde inanç, elimizde dünya gerçiliğine meydan okuyan birer meşalesiniz.

**Sizler varoldukça onur ayakta durur!
Sizler varoldukça toplum özürleşir!
Sizler varoldukça yaşam güzelleşir!**

Alman mahkemelerinde faşizmi yargılayan "Vardım, Varım, Varolacağım" diyen Rosa'mız.

"Güneş nasıl ışımak, ırmak nasıl akmak ve kuş şakılamak zorundaysa ben de savaşmak zorundayım!" diyen 76 yaşında hasta yatağından kalkıp gelen ve kürsüden "faşizmi yeryüzünden silip atana dek yorgun düşmeye hakkımız yok" diye haykıran Clara'mız.

16 yaşında Alman komünist gençliğine katılan ve 36 yaşında Hitler faşizmi tarafından katledilen, burjuva kökenli olmasından dolayı, ona kuşkuyla bakanlara, "Bu benim suçum değildir" diye yanıt veren Olga'mız.

"Ben sosyalizm için yaşıyorum! Beni siz değil ancak enternasyonal proletarya enternasyonalizmi yargılar" diyen enternasyonalizmin kızı gülü Barbara'mız.

12 Eylül'ün karanlığına meydan okuyan, tutsakları bir an için yalnız bırakmayan ve mahkeme salonlarında "Direnin, direnin aslanlarım, sizlerleyiz" diyen Didar ablamız.

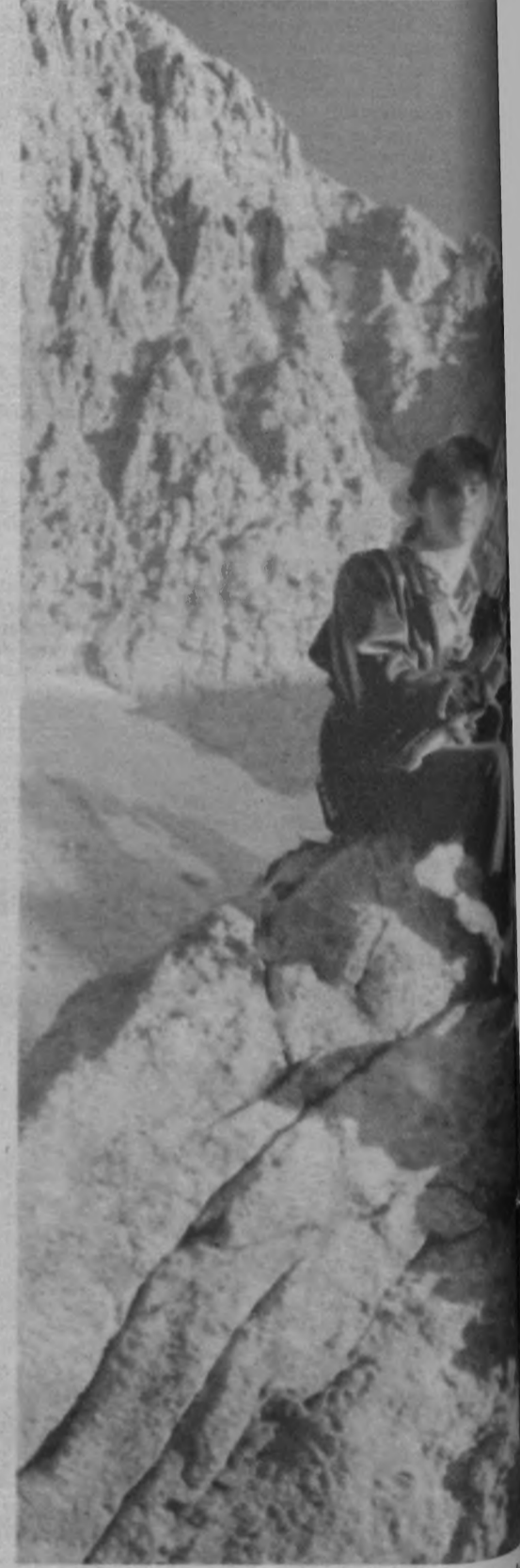
Devletin polisine, askerine, topuna tüfeklerine meydan okuyan "Cesaretiniz varsa gelin" diyen Sabahat'ımız.

Kürdistan'daki faşist baskı ve zulmü protesto etmek için Newroz günü kendini yakan ve "Newroz ateşi en güzel böyle yakılır" deyip varlığını ulusuna armağan eden Zekiye'miz

"Alevi-Sünni çelişkisi değil devlet terörü var" diyen, halkın patlayan öfkesi, çarpan yüreği olan, Gazi direnişinin ön saflarında halkın onuru ve insanlığın kurtuluşu için "kurtuluş yok tek başına ya hepimiz, ya hiçbirimiz" diye bedenini siper eden Zeynep'imiz.

Ve daha nice adı bilinen bilinmeyen devrimin sıra neferi olan kadınlarımız. Ölümü göze alan bu kadınlarımızın hepsi ama hepsi kadının kurtuluşunu toplumun kurtuluşunda görmekte ulusal ve sınıfsal kavgada bir inançla yer almaktadırlar.

Can bedeli kavgayı omuzlayan bu kadınlarımızı feministlerden ayıran en önemli yan işte bu yandır. Onlar kadın sorununu sistemden koparıp kadın-erkek ilişkisine indirgiyorlar, onlar bu düzende kazanılan birkaç hak kırıntısıyla yetiniyorlar ve insanlığın kurtuluşu için bedel ödeme diye retleri yoktur. Oysa soruna toplumsal bakan ve kurtuluşu sınıfsal mücadelede gören kadınlarımız hak kırıntısıyla yetinmek istemiyorlar. On-

Zulmün örgütlü zoruna karşı, örgütlü zorla karşı sınıfsız, sınırsız dünyamızın garantisidir.

lar can bedeli atıldıkları bu kavgada dünyayı istiyorlar.

Bir kadını kazanmak en az 3 insanı kazanmak demektir. Kadının politikleşmesi, her tarafından kan, irin, çirkinlik akan bu köhnemiş sisteme karşı sıkılan bir kurşundur. Kadının politikleşmesinin nelere kadir olduğunu, yaşamı nasıl üretken kıldığını ve güzelleştirdiğini, politikleşen kadınların sömürücü sınıflar için nasıl karabasana döndüğünü hergün, her saat yaşayarak görüyoruz. Yaşam hergün her saat bize bunu kanıtıyor.

Kadının politik mücadeleye çekilmesi devrimin vazgeçilmez görevidir. "Bu görevi savsaklayanlar devrimin bilinçli baltalayıcılarıdır." (Clara)

Başta P. Partisi olmak üzere tüm devrimci-demokrat ve sosyalistler, kadınların politik mücadeleye çekilmesi noktasında kafa

ahibi olan kadınlara!

Yıldız Çiçek

Perihan Çolak

Sabahat Karataş

Nurgül Bölükbaş

Nilüfer Atav

Zekiye Alkan

Gülşah Candan

Hatice Dilek

Fethiye Batmaz

Nurgüzel Yaşar

Didar Şensoy

Zeynep Poyraz

yormalı, her gün biraz daha, biraz daha fazla kadının sınıf mücadelesi içinde yer almasının kavgasını vermelidirler. Bunun da yolu öncelikle kadın sorununu bilince çıkarmaktan geçmektedir.

Düzenin içselleştirmeye çalıştığı kadın kimliğinin ne kadar kötü, apolitik, edilgen ve zavallı bir kimlik olduğu bu özgünlüğe ve onu değiştirmeye yönelik özgün ve ciddi bir çalışmanın zorunluluğunu bilince çıkarmak zorundayız.

ŞAN OLSUN HER GÜNÜ 8 MART KILAN VE KAVGANIN SAHİBİ OLAN KADINLARA!

ŞAN OLSUN"DÜNYA BİZİM İÇİN BİR VATANDIR, ZULMÜN OLDUĞU HER YERDE SAVAŞIRIZ" DİYEN KADINLARIMIZA!

Kamu çalışanlarından sürgün ve soruşturmalara protesto

"SÖZLEŞMELİ PERSONEL" DEN HÜKÜMETE PROTESTO

İstanbul/ Özgür Gelecek- KİT'lerde fiili işçi olarak çalışmalarına rağmen KHK (Kanun Hükmünde Kararname)'ye bağlı olduklarından, patron- devlet tarafından "sözleşmeli personel" kapsamında tutulan ve ücretleri tek taraflı olarak belirlenen 260 bin kamu çalışanı, kendileri için patron- devlet tarafından belirlenen % 7,5 zammı Cumhurbaşkanlığı, TBMM başkanlığı ve başbakanlığa 9 mart perşembe günü Türkiye'nin birçok yerinden telgraf çekerek protesto ettiler.

Tüm Haber-Sen, BTS, Ener-Sen, Maden-Sen, Tüm Banka-Sen, Tüm Gıda-Sen, Demir-Sen, Şeker-Sen ve Lim-Sen'in aralarında bulunduğu dokuz sendika 9 mart perşembe günü saat 13:00'da İstanbul- Sirkeci Postanesi önünde yaklaşık 150 kişilik bir katılımla bir basın açıklaması yaptılar.

Yapılan basın açıklamasında, patron- devletin bu uygulamaya son vermesini, bir an evvel özgür toplu pazarlık masasına oturmasını, o güne kadar hukuk dışı davranışlara son vererek sözleşmeli personelin kayıp haklarının teslim edilmesini talep ettiklerini dile getirdiler. Basın açıklamasının sonunda bu taleplerinin yerine getirilmemesi halinde, hizmet üretiminden gelen güçlerini kullanarak, üretimi durduracaklarını dile getirdiler. Bu arada "**Sadaka Değil, Toplu Sözleşme!**", "**Sözleşmeli Personel Yasasına Hayır!**", "**Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz!**" sloganları atıldı.

EĞİTİM-SEN'İN GEÇ KALAN BASIN AÇIKLAMASI

İstanbul/ Özgür Gelecek- Eğitim, Bilim ve Kültür Emekçileri Sendikası Eğitim- Sen 20 aralık'taki kamu çalışanlarının iş bırakma eyleminin ardından alınan maaş kesimi cezalarının, sürgün ve açığa alınmaları protesto etmek ve idari mahkemelerde dava açmak üzere yurt çapında basın açıklamaları, protesto eylemleri düzenledi.

Eğitim-Sen Genel Merkezi'nin aldığı karar çerçevesinde, Eğitim-Sen'in İstanbul'daki şubeleri 09.03.1995 Perşembe günü saat 14:00'da İstanbul İl Millî Eğitimi'nin önünde toplanarak basın açıklaması yaptılar. Yaklaşık 500 kişinin bulunduğu basın açıklamasında "**Baskılar Bizi Yıldıramaz!**", "**Toplu Sözleşme Hakkımız, Grev Silahımız!**", "**Cezalar Geri Alınsın!**" gibi sloganlar atıldı. Millî Eğitimin önünde açılan "**Çalışanlara Ceza, Çalanlara Ödül!**" yazılı dövizler dikkat çekti. Çok sayıda polis önlem aldığı basın açıklamasından sonra, eğitim emekçileri düzenli bir kortej halinde Çağaloğlu'ndan Kumkapı'daki idari mahkemeye kadar yürüdüler. Burada dava dilekçeleri ile mahkemede dava açtıktan sonra dağıldılar.

BTS (Birleşik Taşımacılık Sendikası) üyesi demiryolu çalışanları ise aynı gün öğlen saatlerinde Haydarpaşa Garı önünde toplanarak Kadıköy Postanesi'ne kadar yürüdüler. Postaneye geldiklerinde Tüm Haber-Sen üyesi PTT çalışanlarına karşılanan demiryolu çalışanları, Cumhurbaşkanlığı, TBMM ve Başbakanlığa protesto telgrafi çektiler.

KÇS İSTANBUL ŞUBELER PLATFORMUNDAN PROTESTO

Kartal/ Özgür Gelecek - Kamu emekçilerinin 20 Aralık iş bırakma eyleminden sonra sendika yönetici ve üyelerine yönelik olarak başlatılan adli soruşturma ve sürgünleri protesto etmek amacıyla 1 Mart günü Kadıköy Cumhuriyet Savcılığı'nda kitlesel bir basın açıklaması yapıldı. Kamu çalışanları sendikaları İstanbul Şubeler Platformu tarafından yapılan ve yaklaşık 150 kamu çalışanın katılımı, kamu emekçilerine yönelik saldırıların genelde tüm emekçilerin susturulmasının amaçlandığı, bu saldırılara sessiz kalmanın onaylamak olduğu belirtilen basın açıklamasında, kamu emekçilerinin haklı ve meşru mücadelelerine saldıranların, soruşturma açanların, ülkeyi talan eden, kan gölüne çeviren mafya çetelerine, çalıp çırıp yağmalayanlara hukuki bir yaptırımın uygulanmadığı söylendi.

Basın açıklamasının okunması sırasında "**Soruşturma Durdurulsun!**", "**Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz!**", "**Zafer Direnen Emekçinin Olacak!**", "**Baskılar bizleri yıldıramaz!**" şeklinde sloganlar atıldı. Caddenin geçişlerini ilgilie izlediği açıklamada "**Hak aramak suçsa biz bu suçu işlemeye devam edeceğiz!**" sözleriyle bitirildi. Adli soruşturma ve sürgünlerin durdurulması amacıyla kamu emekçileri 18 Mart'ta başbakanlığa yürütecek, 29-30 Mart'ta da iş bırakma eylemi gerçekleştirecekler.

İZMİR KAMU ÇALIŞANLARINDAN PROTESTO

İzmir/Özgür Gelecek- İzmir Kamu Çalışanları Sendikaları Platformu tarafından 13.03.1995 Pazartesi günü saat:18:00'da Konak Meydanı önünde toplu sözleşme ve grevli sendikal mücadele için basın açıklaması yapıldı.

Yaklaşık 100 kişinin katıldığı Basın açıklamasında "**memura vaad edilen maaş zammı aldatmadır, işçi sınıfı ile memurların maaş zammı arasında uçurum yaratarak ortak mücadelenin önü tıkanmak istenmektedir!**" denildi.

Amaçlarının grevli, toplu sözleşmeli grev hakkını almak olduğunu söyleyen memurlar hakları verilmediği takdirde, 17 Mart'ta Ankara'ya kadar gideceklerini, 30-31 Mart 1995 tarihinde de topluca iş bırakarak greve gideceklerini ve bu haklarını alana kadar eylemliliklerine devam edeceklerini belirttiler.

Memurlar hep bir ağızdan "**Grev Bizim Hakkımız, Biz İstersek Yaparız!**", "**Sadaka Değil Toplu Sözleşme!**", "**Yaşasın Demokrasi Mücadelemiz!**", vb. slogan attılar.

Daha sonra gösteri Gazi Mahallesi Katliamı'nı protesto eden bir gösteriye dönüştü. Memurlar hep birlikte "**Faşizme Karşı Omuz Omuz!**", "**Faşistlerden Hesap Sorduk Soracağız!**" diye haykırdılar. Ve İstanbul'daki faşist saldırıları kınadılar.

DEMİREL'DEN "KIYAK" EMEKLİLİK YASASINA VETO!

"Çocuk" ortada kaldı

Kendimizi bildik bileli kemer sıkıyoruz. 24 Ocakların yükünü biz çektik, 5 Nisanların yükünü hala çekmekteyiz. "**Ekonomik istikrar paketleri**" adı altında dayatılan sömür ve zulüm paketlerini biz taşıyoruz. Her defasında "**fedakarlık, biraz daha fedakarlık**" diyorlar. Ekonomik sıkıntılar ve işsizlik sonucu bunalmışa sürüklenen insanlar artık ailece intiharlara başladı. Kanımızı canımızı istiyor komprador patronlar. Güney Kore'de, 1970'te "**Biz makina değiliz yaa! İNSANIZ!**" deyip protesto için kendini yakan işçiden hiçbir farkı yok bizim işçilerimizin. İşte bizden istedikleri! İşte bize dayatılan!

Enflasyon yüzde 150'nin üzerinde seyrediyor. Memurun beklediği ek zam karamanesinde sadece genel müdür ve yardımcılarının zam var. Alt kademedeki memurlara ise yine zam yok. Kamu işçisine öngörülen zam yüzde sıfırdır. Yani koskocaman bir hiç! İşçilerin bayram ikramiyeleri verilmedi. Utanmazca "**Bir dahaki bayrama!**" diyorlar. Devletin bakanlarından Bekir Sami Dağ "**işçinin ikramiyelerini ödeyemiyoruz, çünkü ekonomik sıkıntı var. Bakanlar kurulu ülkenin ekonomik şartlarını gözünde bulundurarak öder veya ödeyebilir. Biz ikinci şıkki seçiyoruz.**"(?) Arkasından da "**THY işçilerine de altı ay zam yapmamayı düşünüyoruz!**" diye bir ekleme bulunmayı ihmal etmiyor. İşin ilginç yanı, tüm bu uygulamaların işçilerin yararına olduğunu iddia etmesidir. Zam yaptıklarında şirketler zor durumda kalıp iflas ederler, işçilerde işsiz ekmesiz kalır mı!...

TC'nin Amerikan vatandaşı, şimdilik son başbakanı, emeğimizi Avrupa emperyalistlere daha derinlemesine peşkeş çeken, zaten cılız olan millî ekonomiyi daha da kötüleştirilen "**Gümrük Birliği**" anlaşmasıyla boynumuzdaki sömürü halkasını daha da sıkıyor. Bu anlaşmayı imzalamayı medyatik bir şova dönüştürmeye çalışan Amerikalı, tam 300 kişiyle Bürüksel'e gitti.

Gelelim parlamentoya; Oranın içinden tepişme sesleri gelen değil artık koken merkezi ahır olduğu halkımız tarafından biliniyor. Orada bulunanlar halkımızın vekilleri değil, çürümüş ve kokuşmuş düzenin simgesidir. Elbette kendilerini düşünüp ona göre yasal düzenleme yapacaklar. Son "düzenleme"leri kamuoyunda patlayınca, rezillikleri ve halk düşmanı yüzleri daha bir açığa çıktı. Beş kez Anayasa Mahkemesinden dönen "**Kiyak Emeklilik**" iş bilir arka-

daşları Necmi Hoşver'e havale ederler. Hoşver, büyük bir hokkabazlık yeteneğiyle anlaşılması oldukça güç bir metin hazırlar. Sonra bu metni, devletin kiralık katilini yapan, üst düzey emniyet ve MIT mensuplarına aktırdıkları devrimci kanının karşılığı olarak verilecek zammı ön gören yasa taslağının sonuna sıkıştırır. Bu yasa şimdi kimse tarafından sahiplenilmede mecliste evet oyu verilerek resmileştirilmiştir. DSP hariç. Kaşarlanmış bir halk düşmanı olan Ecevit kitlelerin tepkisini çekeceği için red oyu verdiriyor. Fakat DYP'li Necmi Hoşver'in açıklaması ilginç: "**Güvençesi olmayan kişi sırtını çıkar çevrelerine dayıyor. Biz bunu önlemeye çalışıyoruz. Tüm partiler bu yasaya evet dedi. Şimdi kıvırtıyorlar.**" diyor. Sahiplenemeyecekleri yasaları onaylayıp yakalanınca suçu birbirlerinin üstüne atıyorlar. Bu iş tutmadı. Şimdi yapacakları şey, anayasanın 86. maddesini değiştirerek ek bir hüküm koymak. Milletvekillerine tazminat ödemesini öngören bu hükümle, milletvekillerinin gayri resmi olarak aldıkları aylık 25-30 milyon TL'lik tazminatlar böylece resmileşecek. Çünkü Anayasa Mahkemesi red ettiği halde gayri resmi olarak tazminat almaya devam ediyorlar. İptali önleminin yolu da,86. maddeye eklenecek hükümden geçiyor.

Hüsamettin Cindoruk, maaş artı, ödenek artı, yolluk artı, tazminatla "geçinemeyen" birde kıyaktan emekli olmak isteyen vekillerine ve parlamentoya "**kızmayın**" diyor. "**Parlamentoya düşman kesilmeyin. Buhdan demokrasimiz zarar görür!**" diyor.

Yılların kurt politikacısı Demirel, "Kiyak Emeklilik" yasa tasarısını veto etti. "Kamuoyunda tepki görecektir bu tür düzenlemelere gidilmesini doğru görmüyorum" diyerek aslı görevi olan kitlelerin tepkilerini nötrale etmeye çalışıyor. Yani "baba" rolünü oynuyor. Bir yandan da öğrencilerini böyle acemilikleri yapmasını, işi kılıfına uydurdu. Bizi örnek alın mesajlarını iletiyor. Fakat halkımızın bu tür aldatmacalara karnının tok olduğunu hala anlayamadı.

Parlamentonun, faşist diktatörlüğün vitrini olduğunu bilmeyen var mı? Zarar görecektir olan "**Demokrasi**"miz aslında faşist diktatörlüğün kendi değil mi? Üzülmeysin sayın Cindoruk; çabalarınız boşuna bay Demirel. Halk katmanlarıyla olan bağı gün geçtikçe zayıflayan, tarihsel olarak miadını dolduran parlamentonuz ve faşist diktatörlüğünüz zaten YIKILACAK!

Elbistan Termik Santrali ve TKİ'de yağma

Elbistan/ Özgür Gelecek- Egemenlerce, özelleştirme adı altında yağmalanan KİT'lere bir yenisi daha eklendi. Afşin-Elbistan yöresinde kurulu iki ayrı işletme olan **Termik Santrali ve Linyit İşletmesi** müesseseleri birleştirilip TEAŞ Genel Müdürlüğü'ne bağlanarak, blok halinde E.R.G firmasına 20 yıllığına kiraya verildi. Herhangi bir bedel ödenmeden gerçekleştirilen bu kiralama işlemine karşılık, firma elde ettiği karla 4 olan santral ünite sayısına iki ek ünite yapması istenmektedir.

E.R.G firması patronunun, Başbakan Çiller'in komşusu ve Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakan'ı **Veysel Atasoy**'un yakın arkadaşı olduğu herkesçe bilinmektedir. Bu yakın ilişki-den dolayı, Türkiye'nin en büyük ve karlılık oranı en yüksek kuruluşu olan Afşin-Elbistan Termik Santrali ve Linyit İşletmesi (AEL) E.R.G firmasına peşkeş çekilmektedir. Bu yağmalama girişimleri, işçilerin ve yöre halkının yoğun tepkisini toplamıştır.

Bakan Veysel Atasoy, Termik Santrali'nin tam kapasite ile çalışmadığını, enerjinin pahalıya mal olduğunu ve bu nedenle zarar ettiğini söyleyerek, kamuoyuna ve halka açıkça

yalan söylemektedir. Yalan söylüyor, çünkü, gerçekler öyle değil. Afşin-Elbistan Termik Santrali'nin 4 ünitesi 1994 yılında ERG firması tarafından yenilendi. Şu anda tam kapasite ile çalışmakta ve 380 MW enerji üretmektedir. İddia edildiği gibi, enerji 4500 TL'ye değil 970 TL'ye malolmaktadır.

Ayrıca Linyit İşletmesi'nde de en gelişmiş teknolojiyi kullanılmaktadır. Günlük kömür üretimi 70-80 bin ton civarındadır.

Yöre halkı ve bu işletmelerde çalışan işçilerin, görüşü alınması bir yana haberleri olmadan gerçekleştirilmek istenen bu kiralama işlemi, beraberinde, kimi işçi ve memurların işten atılmasına neden olurken, çalıştırmayı düşündükleri işçi ve memurlarıda çok düşük ücretle çalıştırmak istemektedirler. Tüm bu nedenlerden dolayı, yöre halkı, işçisi, memuru, esnafı ve köylüsüyle bu uygulamaya tepki duymaktadır.

Tüm bunlar olurken, bu işletmelerde örgütlü bulunan, Maden İş ve Tes İş sendikalarından hiçbir tepki oluşmadığı gibi, tamamen sessiz kalmaktadırlar.

İşçiler, bu uygulamayı protesto etmek için halktan destek istemektedir.

Deri işçilerinden yanıt; "Şalterler Aşağı"

Kartal/Özgür Gelecek- Tuzla deri işçilerinin artık süreklilik kazanmış direnişleri devam ederken işçi düşmanlarıda boş durmuyor. 9 Mart günü, direnişleri devam eden Cihangir Deri işçilerinin direniş çadırlarının yıkılması için jandarma geldi. İşçilerin kararlılığı karşısında çadırı yıkamayan jandarma bu kez işçilere çadırı yıkmak için emir verdi. Bundan da bir sonuç alamayınca işçilerden 3'ünü gözaltına aldı. Deri-İş Tuzla Şube Başkanı **Musa Selvi**'nin girişimleri sonunda gözaltına alınan işçiler serbest bırakıldı.

Olay günü direnişçi işçilerin yanına gittiğimizde jandarmanın yolu kestiğini gördük. Ancak desteğe gelen diğer işçiler ve halkın direnişçi işçilerle kucaklaşması engellenememişti. Yıkım kararının nedenini sorduğumuzda, japonya'dan Tuzla'ya bir heyetin geleceğini ve çevreyi güzel görebilmesi için çadırların yıkılması gerektiğini öğrendik. Bu gerekçeleri ileri süren işverenler Sendikası ve demerji, kaymakamlığa başvurmuş ve yıkım kararı aldırmış.

Burada işçiler ve halka hitaben bir konuşma yapan Deri-İş Tuzla Şube Başkanı **Musa Selvi**, bu saldırının toplu iş sözleşmelerine birkaç gün kala yapılmış olmasına dikkat çekerek "**işverenler direnişçilerimizi kırmak için geçmişte olduğu gibi bu dönemde de belli oyunlar tezgahlıyorlar. Bu anlamda da sorunu sadece Cihangir sorunu ve Çede Deri işçilerine saldırı sorunu değil. Tuzla'da bulunan 2 bin işçiyi yönelik bir saldırı olarak algılıyoruz. Çadırı yıkmak için işveren kay-**

makamlığa dilekçe vermiş. Nedeni; Japonya'dan heyet gelecektir. Sözümona Avrupa'da kendilerini modern birer işveren olarak adlandırıyorlar. Dış sermayenin buraya akmasını istiyorlar. Onların çirkef yüzünü kamuoyuna açıklamamız gerekiyor. Bunlar devletten krediyi alırken 5000 kişiyi işe alma vaadinde bulunmuşlardı. Bunların amacı bizleri sendikasız, sigortasız ve köle ücretle çalıştırmak. Ama biz emek harcıyoruz, emeğimizi satıyoruz. Biz köle değiliz. Emeğimizin karşılığını alabilmek için örgütlenip birlikte hareket etmemiz gerektiğini biliyoruz. Bugüne kadar kazandığımız şeyleri kavgamız ve direnişlerimiz sonucu kazandık. Bu saatten sonra bizim teslim olmamız kesinlikle mümkün değildir" dedi.

Selvi'nin konuşması sık sık "**baskılar bizleri yıldıramaz!**", "**Yaşasın örgütlü mücadelemiz!**" şeklinde sloganlarla kesilirken, Selvi konuşmasına şöyle devam etti; "**toplusözleşme görüşmelerinin yapılacağı şu süreçte çadırlardaki arkadaşlara zarar verilmesi veya çadırların yıkılması halinde biz de üretimi tamamen durduracağız. Kendimizi buna göre hazırlamalıyız**" deyince kalabalık kitle hep bir ağızdan "**Şartel Aşağı!**" sloganını haykırdı.

Son aldığımız haberlere göre yine Tuzla'da Alfa Deri ve Özatılğan Deri'de işçi atılmaları, sosyal hakların ve birikmiş alacakların verilmemesinden dolayı yeni direnişler başladı.

Emperyalist sömürünün diğer adı Gümrük Birliği

Gümrük Birliği: Bir grup ülkenin kendi aralarında serbest ticarete izin verirken başka ülkelere bir dizi ortak gümrük vergisi uygulamasını öngören ticaret anlaşmasıdır. Gümrük birliği, karşılıklı serbest ticarete izin vermekle birlikte ortak bir gümrük vergisi sistemi bulunmayan serbest ticaret bölgeleleriyle, ortak gümrük vergilerinin yanı sıra üyeleri arasında sermaye ve emek gibi kaynaklarda serbest dolaşımına olanak veren ortak pazarların arasında yer alan kısmi bir ekonomik bütünleşme biçimidir.

Avrupa Birliği'nin (AB) ve ekonomik uzantısı olan Gümrük Birliği'nin (GB) çıkış mantığı bu tanımdan farklı değildir. ABD'nin "Yeni Dünya Düzeni" adı altında pazara hakim olma girişimleri ve elde ettiği kazanımlar, Japonya'nın elektronik eşya alanında söz sahibi olması karşısında pazarı daralan Avrupa ülkeleri ortak güç şeklinde (AB) pazardaki yerini korumayı ve hatta genişletmeyi amaçlamaktadırlar.

Avrupa Birliği'ne Türkiye'nin dahil edilmesi kararı hedef niteliğinde 1963'te imzalanan "Ankara Anlaşması"yla Türkiye'ye taahhüt edildi. Bu anlaşmaya göre, Türkiye'nin ekonomik şekillenmesini belirleyen yapılanması (ekonomik işleyişi ve yasalı) çeşitli düzenlemeler ve değişikliklerle Avrupa Ortak Pazar koşullarına uyum sağlaması istendi. Geçiş koşullarını belirleyen anlaşma ise 1970 yılında "Katma Protokol" adı altında imzalandı. Geçiş koşulu özü itibarıyla Avrupa Ortak Pazarı'na hazırlık niteliğinde olup karşılıklı tavizleri (esasta T.C'nin vereceği tavizler) içeriyordu. Buna göre Türkiye 1995 yılına kadar uyguladığı gümrük vergisi oranlarını kademe kademe düşürürken, AB de bu indirimden kaynaklanacak kayıplarını karşılama yönünde mali yardımda bulunacaktı. Fakat gelinen aşamada Türkiye gümrük vergi oranlarını ve onunla eşdeğer vergileri %90 azaltırken, umudunu mali yardımı AB ülkelerinden bulamadı. Gelinen aşamanın tarihsel süreci kabaca böyledir. Ki, sonuç itibarıyla, Türkiye AB'ye üye edilmemiş sadece onun ekonomik uzantısı niteliğinde olan Gümrük Birliği'ne (GB) dahil edilmiştir. Kaldı ki GB içerisinde de Türkiye'nin karar ve söz yetkisi yoktur. Olay; burjuva basınında lanse edilmeye çalışılan; hükümetin büyük başarısı, "bayram havası", "kazanılan hak" vb. mavallardan uzaktır.

Gümrük Birliği'nin ne anlama geldiği ve içerdiği konuları açıklığa kavuşturmak gerekir. Çünkü sonuçta bundan Türkiye'nin emekçi yığınları önemli oranda etkilenmektedir.

Türkiye'nin GB'ye girme serüveninde Yunanistan'ın vetosu ve engelleme çabaları T.C açısından belli gerginliklerin, pazarlıkların yaşanmasına neden oldu. Yunanistan kendisi açısından bulunmaz bir fırsat olan GB olayını değerlendirdi ve en başından tavırını belirleyerek Türkiye'nin GB'ye dahil edilmesinde vetosunu koydu. Türkiye'nin GB'ye girip-girmemesi Yunanistan'ın vetosunu kaldırıp-kaldırılmamasına bağlıydı. Ve pazarlıklar başladı. Yunanistan koparabildiğini koparmak, Türkiye ise vereceği tavizlerin yutulur lükma olmasını çabasıdaydı. T.C üst düzey bürokratlarının ardı arkası kesilmeyen yurtdışı gezileri, telefon diplomasisi ve efendilerinin de uyarılarıyla Yunanistan'ın isteği anlaşıldı. Yunanistan; vetosunun kaldırılması karşılığında Kıbrıs Rum Kesimi'nin AB'ye üye olmasını ve Türkiye'nin bu noktada sorun çıkarmamasını, istiyordu. Kıbrıs konusunda başından beri emperyalistlerin sözünden çıkmamış olan T.C ise; "Türkçülük", "Anavatan, vavru vatan", "eşit haklar", "Kıbrıs'ta verilecek taviz yoktur" vb. söylemlerini bir kenara bırakarak Yunanistan'ın dayattığı pazarlığı kabul etti. Bu, T.C'nin ağızından hiç düşürmediği "Türkçülük", "ülke bağımsızlığı" vb. teranelerinin altında yatan irkçi-sovunist politikasının çıkar ilişkileri karşısında düştüğü zavallılığı sergilemek açısından önemlidir.

AB emperyalizminin kirli elleri GB aracılığıyla Türkiye içerisinde nerelere kadar ve hangi alanlara uzanacaktır? Bunu cevaplayabilmek için GB metnine kısaca bakalım. Metin 3 ana başlıktan oluşuyor. 1- GB'nin tamamlanmasına ilişkin. 2- GB ile Türkiye'nin ortak ilişkileri ve yakınlaşmanın sağlanmasına yönelik kültürel-siyasi alanda işbirliği 3-Mali destek.

Birincisi: Türkiye'nin yapacağı ithalat ve ihracatta gümrük vergileri kalkıyor. Türkiye'nin ihraç ettiği ürünlerden kota uygulaması kaldırılıyor. Esasta bu uygulama tekstil ürünleri ile ilgili sektörlerde kendisini hissettirecektir. Emperyalist ülkelerin kendi ülkele-

rinde işgücü karşılığında ödediği ücret, diğer, sanayisi gelişmemiş ya da az gelişmiş, el emeğine dayanan üretimin yapıldığı ülkelerde iş gücüne ödenen ücretten fazladır. Türkiye'de tekstil iş kolunda ise üretim büyük çoğunlukla elemeğine dayanır. Emperyalistlerin özellikle el emeğinin ucuz olduğu iş kollarına yatırım yaptıkları bilinen gerçekliktir. Türkiye özgülünde ise kota uygulamasının kaldırılmasındaki mantık bu açıdan bakıldığında kolaylıkla anlaşılabilir. Otomobil sektöründe ise durum daha farklıdır. GB'ye girme sürecinde egemen sınıflarca oldukça hararetli tartışmalara neden olan yerli otomobil üretiminin pazar geleceği pek işi açıcı değildir. Gümrük vergilerinin sıfıra indirilmesi durumunda yerli otomobillerle oranla ucuz ithal edilecek olan yabancı otomobillerin pazar şansı artacaktır. Türkiye'de bu alanda ortaklıklara (Fransa, Orta Asya, Japonya otomobil sektöründeki) girilmesi kaygıları bir nebe azaltmış dahi olsa, Türkiye'nin Avrupa'nın ucuz ve kaliteli malları karşısında rekabeti imkansızdır. Otomobil dışında ayrıca beyaz eşya, elektrikli eşya kısıcası sanayi ürünlerinde de Türkiye'nin pazar bulma olanağı, rekabet şansı yoktur.

Bunun dışında serbest mal dolaşımından dem vuran GB Türkiye'nin tahıl ihracatına özel olarak belli kısıtlamalar getiriyor. Bunun nedeni Avrupa ülkelerinin kendi ülkeleri bazında tarıma ve onun desteklenmesine önem vermeleridir. AB ülkeleri tarımda Türkiye'ye oranla yüksek teknoloji kullanmaları ve kendi aralarındaki yardımlaşmanın da desteğiyle daha ucuz üretim gerçekleştirmektedirler. İşte bu nedenle Türkiye'nin bu pazarda etkin rol almasına ve pazar bulma imkanına izin veremeyerek kendi pazarlarını koruma ve avantajlı duruma geçmek esas amaçlarıdır.

Türkiye ile AB ülkeleri arasında ekonomik farklılıktan kaynaklanan şekillenişin ve GB tarafından dayatılan şartların başka pencere-lerden açılmaları yapılam.

Yarı-sömürge, yarı-feodal sosyo/ekonomik şekillenişinden kaynaklı olarak, emperyalizme göbekten bağlı oluşunun getirdiği sıkıntıları ekonomisinde katmerli yaşayan T.C'nin GB'ye entegre olması kolay olmayacaktır. Bunun dışında "serbest piyasa ekonomisi" teorilerinin Özal döneminden bu yana sıkça üretildiği, fakat egemenlerin, kendi sınıf çelişkilerinin de ihmal edilmediği bir ekonomide doğaldır ki, krizler, buhranlar, keşmekeşlik ve ani iniş-çıkışlar yaşanacaktır. Su an esasta belirleyicilik arzeden kirli savaş faturasının hayli yüklü oluşudur. Bu açıdan bakıldığında AB emperyalistleri Türkiye ile girecekleri bu ortaklıkta ekonomide ve siyasette kendisine sorun yaratmayacak, nispeten is-

tikrarlı bir Türkiye istemektedirler. Nispeten istikrarlı olmasının anlamı ise, girilecek olan ticari ilişkide Türkiye'nin ekonomik yasalarının GB'ye entegre olmasında sorun yaratmaması ve uyum sağlamasıdır. İşte bu nedenden dolayıdır ki, AB, Türkiye'nin hukuksal, mali, siyasi alanlarda bir dizi değişikliklerin yapılmasını şart koşmuştur. Bunlardan bir kaçını kısaca şöyledir: Telif hakları, patent yasası, ticari markalar, tüketici haklarının korunması, rekabet yasasının korunması noktasında düzenlemelerin AB mevzuatına uygun olmasıdır. Bunun dışında ticari nitelikteki devlet tekelinin kaldırılmasıdır.

Ekonomide sıkça kullanılan fakat uygulamayı en sıkıntılı şekilde yoğun olarak yaşayan geniş halk yığınlarıncı fazla bilinmeyen darning olayı vardır. **Darning; ülkede üretilen malların ihraçı sırasında, dışarıya ucuz satılması, iç piyasaya ise bu farkı kapatacak şekilde fazlasıyla pahalıya satılması durumudur.** GB sürecinde ise bu mantık kendisini şu şekilde göstermektedir: AB emperyalistleri ile Türkiye, ithal mallarında ve milli mallarında uyguladıklarından daha fazla iç vergi uygulamasına geçecekler. Bu da doğal olarak enflasyonun artmasına, emekçi halk yığınlarının daha da yoksullaşmasına gelir dağılımındaki uçurumun daha da boyutlanmasına neden olacaktır.

GB politikası sadece ekonomik anlamda sömürünün kapılarını sonuna kadar açmakla kalmıyor, bir ülkenin ekonomisi siyasetini de belirler geçişinden hareketle siyasi ve kültürel alanda da yansımaları buluyor. Örneğin; AB devamlı olarak TC ile siyasi temasta olacak. Hatta bu temasların (toplantıların) takvimi belirlenmiş durumdadır. "Yasadışı" faaliyetlerin önlenmesi noktasında da işbirliğine girecektir Türkiye'ye. Bu ise öteden beri uygulanan bir yöntemdir. Zira, emperyalizmin hem insan hakları ihlallerinden dem vurma, hem de bizzat bunun yaratıcısı olması bilinen yüzdür. Çevre kirliliğinin engellenmesi noktasında işbirliğine girilmesi de öngörülüyor GB mevzuatında. Oysa ki kirlilik, bu mevzuatın yaratıcısı emperyalistlerin, sistemlerinden kaynaklı olarak, yani, kâr dürtüsünün ön planda olması nedeniyle insan sağlığının ve çevre temizliğinin hiçe sayılması yaşanıyor gerçekliktir. Kaldı ki, kısa zaman önce Almanya'nın kendi ülkesinin çöplüğünü Türkiye'ye verdiği bilinmektedir. Kültürel alanda da karşılıklı tanıtım programları amaçlanmaktadır. İşin özcesi, kültürel ve siyasi alanda da işbirliğine girmenin mantığı şudur: Toplumun GB'ye entegrasyonu aşamasında geniş halk yığınlarının sıkıntı yaşayacağı ve toplumsal muhalefeti artıracığı görülmektedir. Böylelikle girilecek siyasi-kül-

türel işbirliğiyle, hem gelişecek halk muhalefetini yozlaştırmak, sindirmek hem de AB emperyalistlerinin TC'ye yönelteceği siyasi direktif ve kararların "meşru" zeminini hazırlamaktır. Kaldı ki, mali yardım taahhütünün altında yatan bu öngörüdür.

AB 5 yıllık süre içerisinde Türkiye'ye 3,2 milyar dolar mali yardım yapmayı taahhüt etmiştir. AB bu yardımı; Türkiye'yi ekonomik ve siyasi olarak kendine yakınlaştırma maskesi adı altında yapacaktır, fakat işin özü Türkiye'nin GB'ye girme sürecinde sıkıntıya girecek olan ekonomisinin zaten daralmış olan nefesini bir nebe rahatlatmak ve ağzına çalacağı bir parmak baldan ibarettir. Yapılacak yardımın bir kısmı ise, uluslararası kuruluşlar ile koordinasyon halinde IMF programına ek olarak verilecektir. Bu, AB tarafından dayatılan şartların ve alınan kararların adresi açısından oldukça açıktır. Zira, faşist TC'nin emekçi yığınlar üzerindeki baskı, sindirme, işsizlik, özelleştirme ve yoksullaştırma politikasının ekonomik alandaki reçete sahibi ve de başmimarlarından IMF bu oluşum içerisinde de kendini ifade etmiştir.

Başka çıkar hesapları da vardır AB emperyalistlerinin. Ekonomik olarak avuçlarında tuttukları Türkiye'yi siyasi olarak da daha etkin yönlendirebilmektir.

Nasıl ki, ABD'nin Kürt gerçekliğinden hareketle Çekiç Güç olayını kullanarak Kürdistan'da hegemonya kurması ve denetiminde tutması ve de geleceğe yönelik planların, çıkarların vb. hesapların yapılması amaçlanıyorsa, aynı mantık kendini bu sefer Almanya'nın güdümünde GB aracılığıyla AB içerisinde göstermektedir.

Gelelim GB'nin Türkiye içerisindeki emekçi yığınlar ve işçi sınıfı üzerindeki etkilerine. Gerçi yazı içerisinde neden-sonuç ilişkilerinde kabaca koymaya çalıştık. Türkiye ekonomisinin AB ülkelerinden daha geri olduğu ve rekabet şansının hiç olmadığı su götürmez bir gerçekliktir. AB ülkeleriyle rekabet şansı hiç olmayan TC ekonomisi bunu kısa zamanda sergileyecektir. GB'den ilk başlarda ucuz ithal edilecek sanayi ürünleri zaten yok denecek kadar az olan sanayi üretimini azaltacak ve küçük işletmelerin, fabrikaların kapanmasına neden olacaktır. Bu da doğaldır ki, üretimin olmamasından kaynaklı olarak istihdam fazlalığını gündeme getirecek ve işten çıkarmaların su an yaşanılardan daha da fazla kitlesel işçi çıkarmalara (esasta otomotiv, beyaz eşya vb alanlarda) neden olacaktır.

Gümrük vergilerinin kaldırılması karşılığında iç vergilere ağırlık verilmesi enflasyonu arttıracaktır. Gümrük indiriminden ve TC için oldukça fazla gelir teşkil eden yurtdışı çıkışlarda kesilen toplu konut destekleme fonu'nun kaldırılmasından kaynaklı olarak ortaya çıkan bütçe açığı işçilere ve yoksul halka fatura edilecektir. Tarım alanında yansımaları pek farklı değildir. Tarım ürünlerine hiç şans tanınmaması doğaldır ki, bu sektörün yıkımını doğuracaktır. Zira, uzun zamandır tarım üzerindeki destekleme fonları kaldırılmış ve artan tohum, ilaç, gübre vb. mallara yapılan zamlarla bu sektör can çekişmeye bırakılmıştır. GB olayı ile birlikte küçük üreticilerin hiç yaşama şansları kalmayacaktır.

GB; işçi sınıfı ve geniş emekçi yığınlar için sömürünün artması, katmerleşmesi demektir. GB mantığı; AB emperyalistlerinin sömüründen elde ettikleri kazançları arttırmak ve sömürü kapısını sonuna kadar açmaktır. Yabancı sermayenin Türkiye'ye akışının fazlalaşması, mal ve hizmetlerin serbest dolaşımı nun kısmende olsa sağlanması emperyalist sömürü ağının genişlemesi demektir. Kapanan fabrikalar, sendikalaşmaya vurulan prangalar, yükselen enflasyon ve neticesinde ağırlığını hissettirecek olan halk muhalefetine baskıyla, işkenceyle, zorla bastırılmasıdır.

TC açısından da durum fazlaca farklı olmayacak. Kullanılan değil kullanılanlardan öteye gitmeyecektir GB'deki rolü.

Bizlere düşen görev; GB geçişini teşhir etmek, bunu en geniş kesimlere kadar kavratmaktır. GB gerçekliğine, altında yatan mantığa karşı koyuşun aktifliği de son derece önemlidir. Duyarlı çevreleri harekete geçirmek anti-emperyalist, anti-kapitalist ve anti-feodal çizgide ilkel eylem birlikteliklerine gitmek gerekir. Büyük bir ihtimale örgütsüz temelde, kendiliğinden gelişecek halk muhalefetine potansiyel gücü farkedilmeli ve örgütlülük güçlüğü de doğurur geçişinden hareketle örgütlü güç olmaya önem verilmesi propaganda edilmelidir.

Sanat Üzerine

Asım Bezirci
Kalt

... Yanlızca edebiyatta değil, toplumda da genellikle eleştiri yoktu. Bunun önde gelen sebeplerinden biri, Osmanlı toplumunun Batıdaki ne pek benzemeyen bir yapıda oluştu. Batıda senyörlerin özel toprak mülkiyetine dayanan bir düzen vardı. Osmanlılarda ise toprak, genel olarak, devletindi, daha doğrusu, padişahındı: Ülke topraklarının, dirliklerin rakabesi (iyeliği) onun, tasarrufu (kullanımı) has, timar ve zeamet beylerinin, sipahilerindi. Ayrıca, toprak mülkiyeti gibi siyasal ve dinsel iktidar da "merkezci" idi, tek elde toplanmıştı: Devletin ve ordunun başı olan padişah aynı zamanda halifeydi. Eski deyimle, "zill-ullah fi'l-alem" yani "Tanrının yeryüzündeki gölgesi". Şeriatı dayananak hem dini, hem de devleti yönetiyordu. Kur'an (Tanrı sözü) ile Hadis (Peygamber sözü) dinin yanında hukuk, ahlak ve siyasetin de ana ilkelerini içeriyordu (3). Doğmaları andıran kut-sal, değiştirilmez, eleştirilmez, tartışılmaz ilkeler... Onlara karşı çıkmak padişaha, başka bir deyişle, şeriatı ve devlete başkaldırmak demektir. Saraya ve çevresine dil uzatmak ise sözün geçen kati ilkelere çiğnemek olup günahaftı, suçtu. Cezası da ağırdu. Şair Nef'i bir taşlamayla Vezir Bayram Paşa'ya sataştığından boğdurularak öldürülmüştü. Pir Sultan Abdal Hızır Paşa'yı eleştirdiğinden darağacına çekilmiş, Seyrani ile Ruhsatı asılmaktan güçlüğüle kurtulmuşlar fakat Fıgani ve Mantıklı ile 130'u aşkın şair kurtulamamışlardı. Ferman padişahın, dağlar 'asi' ozanlarındı. Buna karşılık, padişahı ve adamlarını öven Divan şairlerine ihsanlar dağıtılıyor, makamlar sunuluyordu.

Üstelik, yalnız yönetimde değil, toplumda da eleştiri genellikle hoşgörülüyordu. Eleştirinin doğması için toplumun türlü düşünceleri incelemeye, kabul etmeye bile, onlarla az çok ilgilenmeye yatkın bir toplum olması gerekti. Oysa bizim eski toplumumuz, öbür Doğu toplumları gibi belirli bir öğretilere bağlanmıştı, o öğretinin dışındaki bütün düşüncelere yalan diye, yanlış diye bakıyordu. Bunun için Doğu Dünyasında eleştirme yoktu, yerleşmiş düşüncelere uygun olanı övmeye, uymayana da sövme vardı(4).

Eleştirinin doğuş ve gelişimini, dolaylı olarak, etkileyen bir başka kaynak da bilimlerin durumu ve düzeyidir. Nitekim, doğa ve özellikle toplum bilimlerinde Batıda görülen açılıma ve ilerlemelere eleştiriyi de olumlu yönde etkilemiştir.

Osmanlılarda ise Batıdaki benzer araştırmacı, yaratıcı, irdelleyici bir bilimsel genişleme ve ilerlemeye söz açmak güçtür. Adnan Adıvar'ın *Osmanlı Türklerinde Din* adlı incelemesi de bunu kanıtlamaktadır. Orada da belirtildiği gibi, Osmanlılarda bilim çoğunlukla Arap ve Fars dillerinden çevrilip aktarılmış bilgilerdi. Bunlar denetlenmeden, eleştirilmeden aynıyla kabul edilmişti. Üzerlerinde tartışılmamış, geliştirilmemiş, ancak yorumlamayla yetinilmişti (5).

Bu yüzden Osmanlılarda bilim ve felsefe güdük kalmış, eleştiri de bir türlü oluşup gelişmemiştir.

(Yazık Edebiyat, Ocak 1981)

DİPNOT:

3. M. Sencer, *Dinin Türk Toplumuna Etkileri*, İstanbul, 1971, s. 138-145, 163.

4. Nurullah Ataç, *Dergilerde, 1981*, s. 179-180.

5. Bak: Mehmet Kaplan, *"Osmanlı Türklerinde İlyim"*, İstanbul dergisi, 15.2.1944

GAZİ HALKI TARİH YAZIYOR!

Tarih sahnesinde roller konuşuyor

(I Kişi)

Evindeydi...

Sobasının sıcaklığı, ve yemekten yeni kalkmanın etkisiyle, iyice gevşemiş, bir rahavet çökmüştü üstüne. Eli televizyonun kumandasına uzandı. Belki eğlenceli bir film veya şarkı vardı diye geçirdi içinden ve dokundu kumandanın düğmesine. Bir kadın süslü-püslü giysileri içinde şarkı söylüyordu. Gevşeyerek uzandı kanepeye. Ve ayağıyla ritim tutarak dinlemeye koyuldu. O sırada yayın kesildi ve "son dakika" yazarak haberler başladı. Merak etti... Televizyonda Gazi Mahallesi'ni gösteriyordu... 4 kahvehane tarandı. Pek umursamadı. Kanıksamıştı artık bu tür olayları. Haberdan sonra yayın yeniden devam etti. Ve o, yine müziğin ritmine daldı. Az önceki olayı unutmuştu bile. Sonra tekrar yayın kesildi. Halk toplanmış slogan atıyordu. Polise karşı direniyordu. Bir türlü anlayamıyordu insanları. Onlara mı kalmıştı hesap sormak. Devlet vardı, polis vardı. Bu onların görevidi. Sanki sokağa dökülüp ne olacaktı? Ve halk polise çatıştı. Al işte... Siz ne yapıyorsunuz? diye sordu kendi içinden halka. Polis neden oradaydı? Tabi ki onları korumak için. Eeee peki neden polise saldırdıydı? Sen polise saldırdırın tabi ki oda sana saldırdı. Yine birkaç "sütü bozuk" çıkmış kendi emelleri için halkı kullanıyordu. Bu halk ta ne çabuk gaza geliyordu canım. Ama tabi koyun sürüsüne çobanlık edecek birileri her zaman çıkardı. Kadınlar baktı. Ellerini yumruk yapmış bağıryorlardı. Kocaları yok muydu Allahını seversen bunların? Kendi karısını düşündü. Mutfakta bulaşık yıkayan karısını. Önün sözünden çıkmayan, ona itaat eden tam bir ev kadınıydı. Bu sokağa dökülen kadınlar yarın koca sözün dinlermiydi hiç? Bu bağırın çocukların babaları yok muydu? İçerde uyuyan 18 yaşındaki oğlunu düşündü bu seferde. Böyle bir şey yapsa kemiklerini kırardı valahi. Ve bastı kanalın düğmesine, değiştirdi. Yine daldı o aptal kutusuna. Ve dönmüşü sistemin yaratmak istediği insan tipine.

(II. Kişi)

Olayı öğrenince üzüldü. İnsanlar ölüyor. Her zaman söylemişti zaten, şiddetin çözüm olmadığını. Bak işte, şiddet olursa insanlar nasıldan ölüyor. Suçluyordu... Halkın tepkisini, polise yönelmesini, işyerlerine saldırmasını. Polisi suçluyordu... Halk böyle davransada polis şiddet uygulamalıydı. Daha demokratik çözümler uygulanmalıydı. Kan ve şiddetin olmadığı daha demokratik çözümler... Ne şiş yanmalıydı ne kebab. Tamam, protesto etmek, kınamak, basın açıklamaları yapmak gerekirdi. Ama şiddet asla... 80'lerde olmuştu da

ne oldu? Çözüm bu olamazdı. Beğenmiyorsa bu hükümeti, devleti, seçim vardı, oy gücü vardı insanların. Beğenmedin mi kardeşim, vermezsin oyunu indirirsin aşağı. Daha iyisini getirirsin. Al işte sana çözüm. Hem de "demokratik" çözüm....

(III. Kişi)

Çatıştıyordu....
Tek silahı taş ve sopaydı. Yüreği öyle bir hınçla dolmuştu ki....

Arkadaşlarıyla omuz omuza savaşıyordu. Onların vurulup düştüğünü görüyordu ve kahroluyordu. Yeter artık diye bağırarak istiyordu. Olmayacağız sizin görmek istediğiniz insan olmayacağız, değişecek bu düzen değişecek, değişmek zorunda. Üçüncü ölüm bile olsa değişmek zorunda. Ölmek... Ne kadar basit geliyordu şu anda ona. Hatta arkadaşlarının öldüğünü gördüğü zaman ölmediği için suçluyordu bile kendini....

Polis yeniden saldırdı....
Barikatın arkasına sığındı... Bir an düşündü. Aklına Deniz Gezmiş'in hayatını anlatan bir kitap geldi. Deniz teslim olmadan önce halkı düşünmüştü. Hatta birazda kıskanmıştı evlerinde, sıcak sobanın kenarında çayını yudumlayan insanları. Kendi düşüncelerini tarttı. Hayır yoktu en küçük bir kıskançlığı. Ah birde anısalardı bunun bir alevi-sünni çatışması olmadığını, ege-men sınıfların siyasi ekonomik krizlerinde başvurduğu alışlagelmiş bir tezgaah olduğunu, yükselen-yükselecek olan muhalefeti bastırarak, sindirmek için bu tür olaylara başvurduğunu. Belki polis çatıştıkları için bazıları onları suçlayacaktı. Ama biraz geriye baksalar, Maraş'ta doğmamış bekle-rin süngülediği, hatta biraz daha yakın bir tarih olan Sivas'ta 37 insanın diri diri yakıldığı o günleri hatırlasalar... Oralarda katliam yapan insanlar rahatlıkla ortalıkta dolaşırken devletin ve onun kolluk güçleri olan polisin onlara dokunmadığını, bugünde bu haklı savaşta devletin bu direnişi haksız göstermeye çalıştığını anlayacaklardı.

Halk düşününce daha bir çöşku doldu içine. Sonuna kadar savaşacaktı. Sınıfsız, sömürsüz bir dünya için savaşmak zorundaydı. Aldı taşı eline yeniden ve öfkeyle fırlattı faşizmin üstüne. Attığı her taşın faşizmin karanlığını yırtan bir ışık seli, umut olduğunun bilinciyile.

DİRENİŞ SONUÇLANDIĞI ZAMAN

(I. Kişi)

Sen kalkar polise saldırdırın, kurşun sıkarsan sonun bu olur. Aman aman bizden uzak gitsinlerde. Ne oldu, ne kazandınız? Hem milleti huzursuz ettiniz, hemde verdiginiz zararlara bak. Aslında bu olaylar bu

kadar olmazdı ya. Dua etsinler polis yine sabırlı davrandı. Ama basının da hakkını yememek gerekir? Ne güzel başlıklar attılar. Birlik dediğin böyle olur. Başbakanımız, devlet büyüklerimiz ne kadar güzel konuştular. Bu birkaç kendini bilmez, grupların oyunudur" diye. Ama yine de anlayamadığım bu kadar insanı ölüme bile koşu koşu götüren neydi?...Acaba onlar mı haklı?...

(II. Kişi)

İşte bitti. Kaç insan hayatını yitirdi. Aslında birazda utanıyordu. Orada insanlar ölürenken, ben burada lafazanlık yaparak vakit kaybettim gibime geliyor diye düşünüyordu. En azından protestolara katılabilirdim. Biraz korkuttum mu acaba? Yani gözaltı olur, işkence görürüm, belki de ölürüm diye. Al işte. Yine aynı hataya düşüyorum. İnsanlardan önce kendimi düşünüyorum. Kadınlar, çocuklar, gençler bile birşeylerden korkmadan ön saflarda savaşırken, ben canımın derdine düşmüşüm. Demokratik çözüm diyorum, ama, insanlarını sokaklara çıkıp protesto etmeleri demokratik bir çözüm değil miydi? Ama, polis onlarada saldırdı. Gazi Mahallesi'ndeki ölümlerin yarısı kadar dışardaki semtlerde düzenlenen yürüyüşlerde ölenler var. Madem devlet haklıydı, o zaman neyden korkarak bu insanlara saldırdı? Korktuğu, çekindiği şey ne? Peki insanları bu kadar gözü kara, ölüme karşı korusuzlaştıran duygu nereden kaynaklanıyor? Acaba biz demokratlar, olayları kendi yarattığımız kulenin en tepesinden mi izliyoruz?

Ellerini başının arasına alıp iyice büzüldü köşesine. Kafası karmakarışık. Oturup bazı şeyleri yeniden düşünmek gerekiyor diyordu. Olaylar her yerden patlak verirken, olayların dışında ne kadar zaman kalabiliriz diye düşündü uzunca. Ve kafasındaki kara bulutlar dağılmaya yüz tuttu.

(III. Kişi)

"Yaşasın Gazi Direnişimiz!" sloganlarını büyük bir gururla dinliyor ve kendisiyle, arkadaşlarıyla, halkıyla gurur duyuyordu. Direnmiş, savaşmış, kazanmışlardı. Kendiliğinden gelişen bir direnişte olsa sonradan belirli bir disipline oturup umut vermişti gelecek yarınları. Vurulan arkadaşlarını düşündü. Onların ölümüne üzüldüğü kadar bu direnişi anlamlılaştırdıkları için bin teşekkür ediyordu. Kazanımları çoktu, çıkarılacak derslerde. Her ne kadar başarılı olunsada bu direniş, örgütsüzlüğün acısını hissettirmişti. O artık mutlaka örgütlenmeliydi.

Evet, "DEVRİM HÜZÜNDÜR"
çünkü her hüzün sıcak bir isyan saklar koynunda

Sen, O'nu ve partizan gülüşünü" büyüsünler diye bırakmış olmalısın oralara. Ve silahının üzerine kazıdığı o ad, senin yakını hiç bırakmayacaktır. Şimdi uzak gibi gelse de sana, şimdi o giderken susmuş gibi kalsanda; yüreğin en ince yerinden "moteloflanmıştır" artık senin. Petersburg'da Stalingrad'da ve Kiangsi'de en büyük aşkın adları kazanmıştır birer birer silahların tahta kabzalarına. Kendini dinamitleyeceğin o kentin orta yeri büyük ihtilalin son ayaklanma yeri olmalıdır. Ki aşkın en yücesi, birlikte üretildikçe paylaşılmalı olmalıdır. "Yüzünü dağlara" döndüğünde, saçlarında serinlik, yüzünde partizan sözlerinin keskin acısı ve gülüşünde aşkın bütün hüzünlerini göreceksin.

O'nu "partizan selamında aramayı" sürdüreceksin inatla. Vazgeçmeyeceksin aşktan. Aşk beklenmez ve ertelenmez bilirsin. En kuytu yerinde yaşamın, en dingin anında, belki bir çatışmanın en ateşli anında sıcak bir kan akıntısı gibi anımsayacaksın

O'nu. Dediğin gibi, "rüyalarına korsan girecek." Tıpkı, bütün bir ömrümüzü korsan sürdürdüğümüz bu bıkkınlıklar kenti gibi. Tıpkı, en çirkin resimlerimizin ilan edildiği vapur iskelelerinin kirli duvarları gibi... Ama, vazgeçmeyeceksin aşktan.

Senle O, kentin kapılarını yıkarken, yanbaşınızda biz alkışlarla karşılayacağız sizleri. Her birinizi sarılıp öpeceğiz göz yaşarlarımızla. Size, özgür geleceğin aşkını helal edeceğiz. Düşlerinizde kurduğunuz sevişmelerinizi, ihtilalin en kızıl günlerine taşıyacağız.

Daha başlamadan mı bitti aşk? Neden çekip gitmeler çoklukta da direnmeler ve inatlar azlıktır. Vazgeçme sakın! Her aşk, ihtilaldir esasta, unutma!

"Saçları yağmur kokan", şimdi hüzün mü kokar? Nasıl terk edilir, nasıl umarsızlık sözleri dağlardan dökülür? Partizan, inada inattır. Sabıra inattır. Varsın hıçkırıklarına gülsün hüzün. Ağlamalarımız hüzünümüzün isyadır bu memleketin dağlarında. Kentle-

rin bütün ara sokaklarında, bütün fabrikalarında ve bütün atölyelerinde gizil hıçkırıklar kol gezmektedir.

Şimdi bütün namlularımızın o gizli kanallarında aşkın büyüsü ışılıyor. Seveda üzerine bütün dizelerde hüzün vardır elbet. Ve "İstanbul boğazına kadar hüznü batmış"sa, partizan isyanlarını saklamaktadır koynunda.

Unutma, her sevgide aşk yoktur; ama her aşk bir sevgidir de. Bu yüzden altın çağın keskin kılıncına sıkıca sarıl. Yasla sırtını çağımızın bu en muhteşem örgütlenmesine. Gör bak, o seni terkedip de giden nasıl da arka cebinden cesaretini çıkartıp gelecek kekik kokulu gerilla çadırlarına. Ama önce, sakın vazgeçme! Aşklar, özgür gelecekte gerçek aşk olarak yaşanacak. Bu yüzden yüklen bütün inancınla o çürümüş duvara. Kazanacağız! Çünkü, birimiz hepimiz, hepimiz birimiz için! Yüklen aşkla!

O Gün K.

İzmir'de coşkulu şölen

Tuncelliler Derneği'nin düzenlediği gecede 10 binleri aşkın kitle, Ferhat Tunç'un verdiği konserle coştı.

İzmir/ Özgür Gelecek- 04. 03. 1995 günü İzmir Enternasyonal Fuarı Celal Atik Spor Salonu'nda, Tunceli Kültür ve Dayanışma Derneği tarafından bir gece düzenlendi. Biletlerin pahalı olmasına rağmen geceye ilgi yoğundu. Ve geceye yaklaşık 15 bin kişilik bir kitle katıldı.

Geceye devrim şehitleri anısına saygı duruşu ile başlandı. Daha sonra Tunceli Kültür ve Dayanışma Derneği Başkanı Mehmet Kömür açılış konuşması yaparak özellikle Dersim'deki köy yakılmalarına değinerek bunları kınadığını belirtti. Çağdaş Hukukçular adına geceye katılan Av. Ercan Demir kısa bir konuşma yaptı. Konuşmasında özellikle Dersim'de köy yakılmalarını kastederek "hiçbir baskı bizleri yıldırmadı, yıldırılmayacak. Mücadelemize her zamanki gibi devam edeceğiz" dedi.

Bunun üzerine halk "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak!", "Yaşasın Halkların Kardeşliği!", "Sivas'ın Hesabı Sorulacak!" vb. sloganlar attı. Halk oyunları ve Semah

Ekibi'nin yöresin kültürünü canlandıran oyunları büyük ilgi gördü. Geceye katılan sanatçılar da kirli savaşı kınadıklarını belirterek genelde Dersim yöresine özgü Kürtçe ve Türkçe parçaları söylediler. Grup Munzur'un da katıldığı gecede halk, coşkusunu grubun bütün parçalarını hep birlikte söyleyip, halaylar çekeerek dile getirdi. "Yaşasın Halkların Kardeşliği!", "Sivas'ın Hesabı Sorulacak!", "Marks, Lenin, Mao Önderimiz İbo, Savaşıyor TIKKO!" vb sloganlar atan halkın coşkusu gece boyunca devam etti.

Daha sonra geceye sürpriz sanatçı olarak katılan Ferhat Tunç büyük ilgi gördü. Kısa bir konuşma yaparak programına başlayan Ferhat Tunç'un söylediği bütün parçaları mütihş bir coşku ve katılımı halk da birlikte söyledi. Geceye katılan halkın ortak dileği; özellikle Dersim'deki köy yakılmalarının artık son bulması ve Türküyle Kürdüyle bütün insanların barış içinde yaşayabilmeleri için örgütlü bir şekilde mücadele etmeleri.

RTÜK'den "UYARI CEZASI" yağmuru

Türkiye genelinde; Gazi Mahallesi'nde yaşanan olayları dinleyicilerine aktarmaya çalışan çeşitli radyo ve televizyon kurumlarına Radyo ve Televizyon Üst Kurulu'nun 3904 sayılı yasasının 4. maddesinin (g) bendine aykırı yayın yapıldığı gerekçesiyle "uyarı cezası" verildi.

İstanbul'da Ulusal Radyo, Umur Radyo, Mersin'de Aktif, Şok, Metropol FM, radyoları ve Kanal D ile HBB televizyonları bu uygulamadan nasiplerini alan çeşitli kurumlardan bir kaçı.

Egemen sınıflar gelişen halk muhalefetinin kamuoyuna yansıtılmasından son derece rahatsız olurlar. Bu nedenle burjuva medyasıyla işbirliğine girer. Olayları çarpıtmak ve içini boşaltmak burjuva basının görevidir. Çünkü sistem onlara bu görevi vermiş ve çerçevesini çizmiştir.

İşte bu çerçevede hareket etmeyen devrimci- demokrat basın ise çeşitli baskılarla sisteme karşılaşıyor.

Yine en son olarak ulusal Radyo, Umur Radyo, Kanal D ve HBB televizyonları "toplumu şiddet, terör ve etnik ayrımcılığa sevkeden ve toplumdaki nefret duygularını oluşturan yayınlar" yaptıkları gerekçesiyle uyarı cezası aldılar.

Gazi Mahallesi'ndeki isyan

ateşini kanla, katliamla bastırmaya çalışan devletin o bölgede yaşanan gelişmeleri doğru habercilikle aktarmaya çalışan hiçbir kurum ve kuruluşa tahammülü yoktu. İşte bu nedendir ki Kanal D ve HBB gibi sistemin savunuculuğunu ve sözcülüğünü yapan televizyonlarda uyarı cezası vermiştir.

Ulusal Radyo; Gazi Mahallesi'nde yaşanan katliamı ve yayınlarından dolayı aldığı uyarı cezasını protesto ve kinamak amaçlı bir basın açıklaması yaptı. Yapılan basın açıklamasında; "Kurmuş olduğumuz haber ağı ile Gazi Mahallesi'nde, İstanbul'da ve Türkiye'de meydana gelen olay ve gelişmeleri, anında dinleyicilere duyurmaya çalıştık. Olay yerindeki muhabirimizle kurduğumuz canlı bağlantılarla, kamuoyunu canlı olarak bilgilendirmeye çalıştık" deniliyor. Ve basın açıklamasında ayrıca RTÜK'ün uyarı cezası vermesine neden olarak gösterdiği "toplumu şiddete, ayrımcılığa sevk etmek" vb. yayının söz konusu dahi olmadığı, olayları aynen doğru ve tarafsız habercilikle yansıtmaya çalıştıkları da ifade edilmekte. Ve son olarak basın açıklamasında, olaylar karşısında kamuoyunu duyarlı olmaya çağırıldı.

İLAN

GÜN BUGÜN BUGÜNDÜR
DUYUYOR MUSUN AYAK
SESLERİNİ
DUYUYOR MUSUN CADDEDE
ATILAN ŞIARI
DUYUYOR MUSUN KIRLARDA
ÇAKAN ALEVİ
BİRLEŞİYOR BAK, AYAK SESLERİ
ATILAN ŞIIRLARLA
HAYDİ BİR KIVILCIMDA SEN OL!
DURMANIN ZAMANI DEĞİL!
GÜN BUGÜNDÜR GÖREYİM SENİ!

ZEYNEP POYRAZ'IN VE TÜM GAZİ ŞEHİTLERİNİN
ANILARINI MÜCADELEMİZDE YAŞATACAĞIZ.
SARIYER'DEN' PARTİZAN OKURLARI

Değinmeler

Ali D. Kardeş

Sermaye-emek çelişkisine Alevi-Sünni ayrımı dayatılıyor

12 Mart tarihinin kara tarihi bir kez de Gaziosmanpaşa Gazi Mahallesi'nde yaşandı. O gün çoğunlukla Alevilerin gittiği kahvehaneler otomatik silahlarla tarandı. Olayda önce Halil Kaya öldü. Sonrasında semt halkının haklı tepkileri yükseldi. Polis tepkileri "bastırmak" için silahını halka çevirince ölü sayısı 16'ya yükseldi. Bu sayı Gazi Mahallesi Cemevi yöneticilerine göre 27 olarak açıklandı. Bu arada 98 kişinin de özellikle gözaltına alınarak "kayıp" olması, bu rakamın daha da yüksek olabileceğini gösteriyor.

Bir ya da otuz; ölü sayısı önemli değil. Devletin "öldürme" niyeti önemli...

Halkın haklı tepkisine "polis kurşunu" sıkılmış ve "devletin güvenlik kuvvetleri", yani "devletin polisi" onlarca yıldır işlediği organize cinayetlerine yeni bir halkayı eklemiştir.

Devletin vahşetini çoğunluğu emekçi olan Aleviler bir kez daha yaşamıştır. 78 Maraş'ına, 2 Temmuz Sivas'ına, "Güner Ümit halkasına" kanlı bir tarih eklemiştir. Halkın mazlum bir kesimi olan Aleviler bir kez daha devletin "şahinler" ve "güvercinler" kliklerinin provokasyonuna getirilmek istenmiştir...

Olayların yankıları tüm Türkiye'de yankılarına bulurken; Ankara'da yüzlerce kişi gözaltına alındı. Çeşitli illerde onbinlerin gösterileri hep, kargaşadan yararlanarak polisin sadist yapısının deneme alanına çevrilmek istendi. Üzücü olaya, gene İstanbul'da, 1 Mayıs Mahallesi'nde tanık olduk. Gazi Mahallesi'ndeki cinayetleri lanetleyen binlerce insan üzerine gene "polis kurşunu" sıkılmış ve 6 kişi de burada yaşamını yitirmiştir...

Olayın yankıları daha uzun bir sürece yansıtacak. emekçi halkın olayın peşini bırakacağı düşünün devlet yetkilileri yanılacaklardır. Başta Türkiye halkına sonsuz uzaklı tepenin ensesinden beslemeli yüce şahsi; "birlik ve beraberlik" teranelerini bu korkuyla yapmaktadır.

Yüze yüzelli enflasyonlu, yarı yarıya işsizliğin yoğun olduğu bir ülke patlama noktasındadır. Özüde emekçi halka yapılan saldırı "Alevi-Sünni ayrımı" üzerine motiflendirilmek/çeldirilmektedir. Tüm devlet yetkilileri; alevileri bu yönde kullanma eğilimindedir.

Alevi-Sünni kardeşliğini baltalayanlar, emekçilerin başkaldırılarına olay sanki mezhep ayrılığı gibi yaklaşarak amaçlarına ulaşmayı düşünüyorlar.

Bundan dört-beş ay önce Gazi Mahallesi Karakolu'nda yoksul bir simitçiyi işkencede öldürdüğü iddia edilen başkomserin; bir cinayet suçunun "kardeşi" olduğunu ilan eden dahiliyeci bakanın tutun, valisine, emniyet müdürüne hepsi; Aleviliği kendi vahşet dönemlerinin sürmesi için kullanmaktadır. Hemen hepsi "direnen", olaya duyarlılığı sıcak tutmaya çalışan devrimcilerle nasıl da yalan yumaklarıyla saldırıyor, dikkate çarpıyor mu?

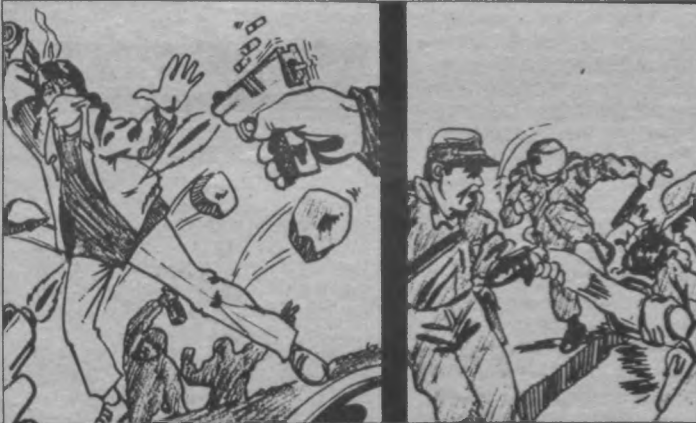
Basının konuyu işleyişi, ağız değiştirmiş, RTÜK'ün uyarıları dikkate değer konulardır.

Sistem içi çözüm arayan "alevi toplumunun önde gelenlerinin", "kardeşim" dediği topluluğu "satış" yöntemi dikkate değerdir.

Bu olay üzerine daha çok değinilmelidir, halkın uyanışına tanık olmak için...

ÇİZGİLERLE

MANUEL TEKİN

KONUŞAN FOTOĞRAFLAR

EMNİYET KÖŞESİ

-Bunu yazan eski polis Ahmet-

Daha kaç gün geçecek, bilmiyorum. Bu namıssızlar beni öldürecekler gibime geliyor. Açıkçası çok korkuyorum. Hem işgenceden, hem ölümden çok korkuyorum. Deseler ki, "Git, karını, çoluğunu-çocuğunu vur, seni bağışlıyacağız." vururum. Yok... Töbe! Vuramam! Başkasının çoluk-çocuğu neyse ney de ben kendiminkini vurmam, vuramam. Benim canım helbet ki başkalarının canından tatlı, amma karımın ve çocuklarımdan kinden deyil. İ-ih! İşte onu yapamam. Yüz sene de işgence etseler yapmam. Ben onları vuramam. Şahsen ben çocuk öldürdüm; çok deyil amma öldürdüm. Bi yiğit kominis ve anaşit ve bölücü öldürdüm. Yani sizin anniyacağınız, alışkını öldürmeye. Amma velâkin gendileriminkine sıra gelincik, olmaz! Lânet girsin yav, nereden aklıma esti şimdi?! Şeytan soktu zahir. Aklıma başka şeyler geliyor, geçek burayı.

Ben bütün bunnarı düşünürkene iki günüm geçti. Ve ben iki gün içinde adamlıktan çıktım. Her yanım ağrıyor. Vücutum şişti, iki tırnaam gitti. Bi de döşümde bi sancı var ki zanneden şiş sokmuşlar. Aslında evime başkın operasyonu düzenledikleri zaman bitmişim. Daha da evveliyatını sorarsanız, ben polis olduğum zaman bitmişim de benim haberim yokmuş! Az bişey düşünürken insan bişeyler anniyabiliyor. Lâkin... Neyse.

Karımdan ayrılmaya karar verdim. Niye mi? Söylüyüm de dinneyin. Ben evliyim. Allah uzun ömürler versin, ellerinizden öperler; Murat'ınan Nazlı diye iki çocuğum var. Karımın adı Güllü'dür. Murat 11'inde, Nazlı'm 9'unda. Allah nazardan saklasın, çok zekiler. Karım Güllü,

ilkokulu pekiyiynen bitirdi. Namazında-niyazında temiz bir karı. Bunnar benim polis olduğumu biliyollar amma, işgence ve tecavüz ettiğimi, adam neyin öldürdüğümü zinhar bilmiyollar. Yani onnar insan-kene ben deyilim. Şimdiye kadar ben onnar için çalıştım, çabaladım. Yok! Çalışmadım; zebanilik, azrayillik ettim! Doorusu böyle. Bunun için ben insan deyilim. Eyer ben burda öldürülmesem (suçumu bilmiyom amma, tutuklanacam kesin) tutuklandığım zaman Güllü beni ziyarete geldiğinde veyahutta şans eseri serbes kalırsam konuşup ayrılacam. Benim için Güllü de, çocuklarım da utanmasın. Savcı Drakula, bana idam biçmiş. Serbes kalsam kominisler öldürecekler. Anniyacağınız çıkışım yok. Kominisler de acıma neyin yok, acımasızlar. Ben biliyom, kominisler karıma ve çocuklarıma zerrece zarar vermezler. Bundan hiç şüphem yok. Beni öldürdüklerindeyse bildirilerine "... Polis Ahmet işgenceciydi, katildi, ırz düşmanı bi namussuzdu. Önün için öldürdük!" diye yazacaklar. Üstelik ben kominisler tarafından vurulan birini çok iyi tanıdığım, öldürüldükten sonra yazılan bildiri-yi okumuştum; A'sından Z'sine kadar hepiciği do-oruydu. Beni temizlediklerinde de dooruyu yazacaklar. Karım ve çocuklarım bildiriden önce benden öğrensinler. Yok; çocuklarım öğrenmeden karım öğrensin. Onnar daha sabi. Komşular Güllü'ye, "Senin kocan böyle böyleymiş" dediklerinde ne diyecek?! En iyi olanı karıma durumu anlatıp ayrılmak. O da Murat'ınan Nazlı'ya benim mapusta öldüğümü söyler. Eyer serbes kalırsam, bi işe girer çalışır onnara kominisler beni temizliyene kadar bakarım.

Yok sayılamayan borç

Daha birkaç ay önce Dışişleri Bakanlığı'ndan bir kağıt gibi buruşturularak atılan ve önceki hafta SHP'nin kendisini feshederek CHP'ne katılmasıyla birlikte "birileri" tarafından yeniden "ütülenerek" CHP'nin başına Genel Başkan yapılan Hikmet Çetin, eski genel başkanlar olan müthiş(!) halkçılar Murat Karayalçın ile Deniz Baykal için "Onlara minnet borcum yoktur" demiş.

Der... Kimin ne diyeceği bizi ilgilendirmiyor. Minnet borcu var mı, yok mu; varsa bile onlar yok mu sayarlar, bu da ilgilendirmez bizi. Kimse'nin "etliline sütlüsüne" karışmak gibi bir niyetimiz olmadığından "bize ne"! Ama bunların hepsinin halklarımıza bir diyet borçları var. Nedendir bilinmez(!), halklarımız bu tür borçları da asla yok saymıyorlar. Hiiçç, öylesine söyledik işte.

Doğru söze ne denir?

TC'nin Bonn Büyükelçisi Onur Öymen, Uluslararası Af Örgütü Almanya Seksiyonu'nun yöneticileriyle yaptığı görüşmede, Uluslararası Af Örgütü'nün yaşayan insanları öldü diye göstermeleri yüzünden Türkiye'de güvenilirliklerinin kalmadığını söylemiş. Vallaa Onur Bey yerden göğe kadar "haklı"! Uluslararası Af Örgütü'nün -bu görüşmede- ölü olarak kimleri gösterdiğini bilmiyoruz ama; İbo'lar, Deniz'ler, Mahir'ler, Tuncay'lar... hepsi de balg ibi yaşıyorlar! Uluslararası Af Örgütü'ne artık biz de "güvenmiyoruz!(!)" Aferin(!) Onur!..

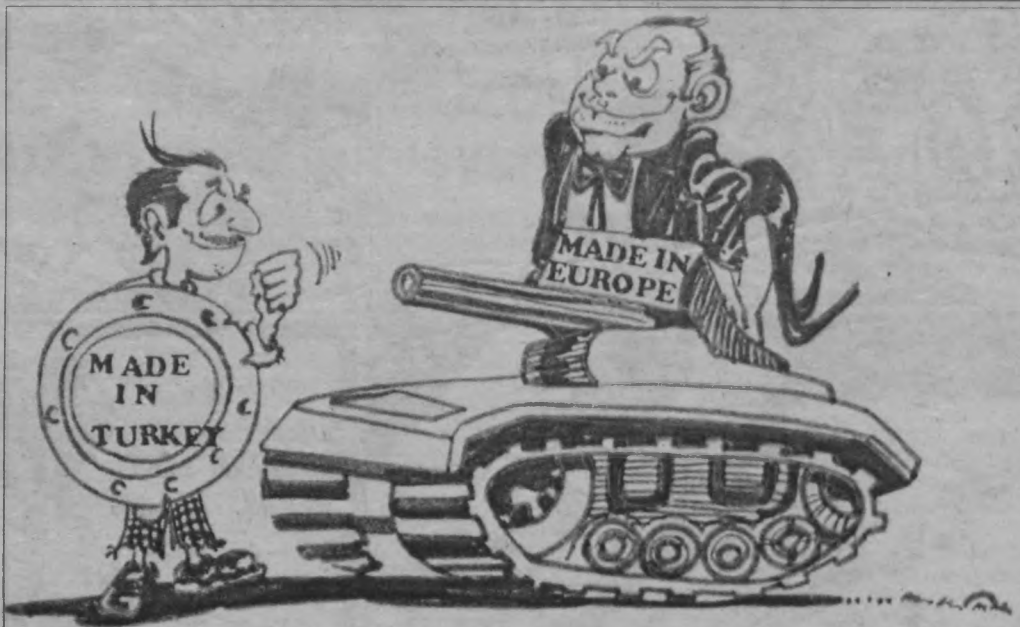
Temenni

TC'nin Bonn Büyükelçisi Onur Öymen'in açıklamasına göre, Almanların evlerini Türk müteahhitler yapmaya başlamış ve iş hacimlerini de bir hayli genişletmişler. Vallaa ne diyebiliriz ki?!.. Gediz'i, Lice'yi, Erzincan'ı filan duymamış "garipler". İnşallah deprem-meprem gib işçyler olmaz da, Alman halkı şöyle "gerile gerile"(!) 3-5 yıl evlerinde yeni bir ev buluncaya kadar otururlar.

İhtiyar delikanlı

Bu olay Mardi'nin Nusaybin ilçesinin bir köyünde geçen gerçek bir olaydır. Yıl 1989. Köyde müthiş bir askeri baskı vardır. Komutan 7'den 70'e, kadın-erkek bütün köylüleri köy meydanına toplayarak sıra dayğından geçirir. Toplanan kalabalığın ortasında duran bir ihtiyarı çekerek "oğlun nerde? Senin oğlun pohh yemiş, teslim olmazsa 7 süaleni yeryüzünden silcem, öldürecem. Onu zaten yakaladık. Getirin o piçi..." der. Komandolar kan revan içindeki genci kalabalığın ortasında atarak bayılıncaya kadar döverler. Komutan "işte senin oğlun..." İhtiyar komutana döner "n'olur komutan oğlumu bırakın bir cahillik yapmışır. Affedin." Komutan "Senin oğlun pohh yemiş" diyerek ihtiyarın döşüne tekme vurup yere yıkar, yerde tekmelemeye başlar. İhtiyar tekrar döner komutana "nolur komutan oğlumu bırakın" komutan "Yoo, oğlun çok pohh yemiş" diyerek bu sefer ihtiyarın suratına yumruğu patlatır, ihtiyar kanlar içinde yere yıkılır. İhtiyar bu sefer gözleri kin ve nefret içinde yavaş yavaş doğrularak komutana döner "Bana bak komutan, siz böyle davranmaya devam ederseniz bizim çocuklar daha çok pohh yiyecekler" der.

SÖZÜN ÖZÜ

Avrupa ile serbest rekabete giriyoruz.

-Basından-

BULMACA

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											
12											

SOLDAN SAĞA

1) Çinhindi Komünist Partisi'nin kurucusu 1945-1969 Vietnam Demokratik Cumhuriyeti'nin Başkanı -Evcil olmayan hayvanları vurma ya da tutma işi. 2) Giysilerin buruşuklarını gidermek için kullanılan araç - Yunan mitolojisinde Daidalos'un oğlu. 3) Manisa iline bağlı bir ilçe - Bir bağlaç (tersi) - Ankara'daki işkence laboratuvarı. 4) Esmer aşırı boyasına çalan sarı-turuncu renkte oldukça ince dokulu bir odun veren tropikal Afrika ağacı - Ek, ilave (tersi) 5) Su akan yerlerin altına konulan delikli taş tekne - Bir nota - Namus. 6) İridyumun simgesi - Atardamar iltihabı ya da tıkanması ve bunun üzerine eklenen enfeksiyona bağlı kangren - Yayla atılan. 7) Birinci tekil şahıs - Dolaşma, çevresinde dönme. 8) İkiye bölünemeyen sayı - Ateş-İnsan, erkek. 9) İngilizce hayır (tersi) - Canlının yaşama süresi - Uzayda tanımlanmayan cisimlere verilen genel ad. 10) Harcamayla, masrafla ilgili- Zaman. 11) Son heceler arasındaki ses benzerliği - Vitterbiyum simgesi (tersi) - Bir

panolon çeşiti. 12) Irak'ın kuzeybatı kesiminde bir il - Asalak olarak yaşayan kan emici hayvanların genel adı.

YUKARIDAN AŞAĞIYA

1)1986 yılında Dersim'de 3. Konferans için gidenlerden devlet tarafından katledilen 9 TKP(ML)'liden biri. 2) Şehirlere yolculuklar için yapılmış büyük otobüs. - Aldatılan ya da kandırılması kolay kimse için kullanılır. 3) İçine alma, kaplama, kapsama - Berkelyumun simgesi - Nazım Hikmet'in soyadı. 4) Gelecek - Hiddetlenmek, kızmak. 5) Bir nota - İktisat. 6) Kore boğazında Japon adası - Tavlada sayı - Su (Tersi). 7) Tekrarlanan dize - Demiryolu. 8) Rodyumun simgesi (tersi) - Koyun sesi - Altının simgesi (tersi). 9) Evin bir bölümü - Halkın savaş gücü - İlave (tersi). 10) Yaşam çevriminin bir evresinde farklı töreden bir organizmaya yerleşerek yalnız ondan beslenen organizma. - Bir ilimiz. 11) İskandinav ülkelerine özgü eski bir üfleme çalgısı - Çamaşır deterjanı (tersi) - Bir cetvel türü.

SOLDAN-SAĞA

1) Halk Savaşı, 2) Acem - Tatar, 3) Tin- Matara, 4)Alia-Ark, 5) Kan, 6) Ki, 7) İm-Kirli, 8) Tebeşir, 9) Acun-Rahat, 10) Pelikan-Ye

YUKARIDAN AŞAĞI

1) Hata-Kitap, 2) Acil-İmece, 3) Lenin-Bul, 4) KM-Yeni, 5) Kg, 6) Ata-Kira, 7) Vatan-Iran, 8) Atar-Ar, 9) Şark-Ay, 10) İra-Etkili

Halepçe Katliamı

Kürtler tarihten beri başta TC olmak üzere çeşitli devletler tarafından ezilmiş, sömürülmüş, aşağılanmış, işkenceden geçirilmiş ve toplu katliamlara uğratılmıştır. Bilindiği gibi bunların içinde en önemlilerinden biride, faşist Saddam rejimi tarafından Güney Kürdistan'daki Kürtlere yapılan ve tarihe Kürt Hiroşiması olarak geçen Halepçe katliamıdır.

Irak Kürdistan'ında da kürtlere karşı uzun yıllardan beridir süre gelen asimilasyoncu ve soykırım politikası uygulanması vardır. Buna karşı olarak gelişin silahlı bir Kürt mücadelesinde vardır. Burjuva karekterdeki bu örgütlerden biri olan Kürdistan Yurtsever Birliği'ne bağlı peşmergeler 15 Mart 1988 günü Halepçe kentini ele geçirmişlerdi.

Kavganın Güncesi

Kürtlerin Halepçe'deki Irak askeri kargahını ele geçirmesi üzerine, Saddam rejimi sivil halka ve direnişçilere karşı kimyasal soykırımı başlatmaya hazırlanıyordu. Halepçe'nin Kürtlerin eline geçmesi, Irak Kürdistan'ındaki ulusal mücadele açısından oldukça ciddi bir aşamayı, Irak hakim ulus burjuvası ve Saddam diktatörü buna seyirci kalamazdı.

Irak'ın diktatör lideri Saddam binlerce Kürdü ölüme götürecekti emri verince, 17 Mart 1988 tarihinde 25-30 uçağın taşıdığı 100'e yakın kimyasal bombayla uygulandı. Halepçe, siyanid, har-

dal gazı ve ondan fazla kimyasal gazla bombalandı. Şehrin üzerinden uzaklaşan uçakların ardında 5000 üstünde ölü, binlerce yaralı ve yaşamlarının geri kalan bölümünü sürgün olarak yaşayacak onbinlerce Kürt kalmıştı. Genç, yaşlı, kadın, çocuk, bebek demeden ölümlere yol açan bu katliamda kimileri sakat kaldı ve kimileri yaşamı boyunca vücutlarındaki yaralarla birlikte yaşamak zorunda kaldı.

Halepçe Katliamı'nı yaratan koşulların başında, başta ABD olmak üzere diğer emperyalistlerin çıkarların tehlikeye girmesi geliyordu. Ortadoğudaki zenginlikleri isteği gibi kullanan emperyalistler, bölgedeki dengelerin sarımsından korkuyorlardı. Kürdistan'ın kurulması emperyalistleri korkutuyor ve rahatsız ediyordu. Çünkü var olan zenginliklerden çıkar sağlayamayacaklardı. Bu nedenle Fransa, B.A. Almanya, ABD olmak üzere, tüm emperyalistler Saddam'a silah satışı konusunda yarışa girmişlerdi. Var olan dengenin korunması için Kürt hareketinin boğazlanması gerekiyordu. Bu nedenle bir yandan silah satışı pazarlığı yapılırken bir yandan da Kürt ulusal mücadelesi kanla bastırılıyordu. Bu amaçla faşist Baas rejimine yeşil ışık yakarak Kürt ulusal Kürtuluş mücadelesinin kimyasal silahlarla boğdurulması sağlandı. Soykırımı, acıyı, katliamları ve sürgünleri en az Vietnam ve Filistin halkları kadar yaşayan Kürt halkı ve haklı davası dünya kamuoyunda hak ettiği yankıyı bulamadi.

İnsan ve Kürt olmaktan başka hiçbir suçu olmayan binlerce masum insan, kimileri evinde, kimileri tarlada ve kimileri dışarda oynarken yakalandılar ölüme. Eylemler, sokaklar, insanlar ve hayvan cesetleriyle dolmuştu. İnsanlar acılar içinde kıvrılarak öldü. O gün acı bir gündü. İnsanlık, o gün kendi tarihinden utandı ve her zaman utanacaktır. Tarihe bir insanlık vahşeti olarak geçen gün ve katliamı insanlar hiç bir zaman unutulmayacak ve hesabı sorulacaktır.

İbrahim diyor ki

Faşizm

Faşizm, herhangi bir emperyalist ülkede olduğu gibi tekeli burjuvazinin diktatörlüğü değildir; Türkiye'de ve Türkiye gibi yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde faşizm, **komprador büyük burjuvazinin ve toprak ağalarının diktatörlüğüdür**. Baylar, Kıvılcımcı ve Boratavcı anlayışları gereği, toprak ağalarını tamamen bir kenara bırakmışlardır. Ayrıca, tekeli burjuvazinin komprador niteliğini de bir kenara bırakarak emperyalist ülkelerle yarı-sömürge ülkeler arasındaki son derece önemli ayırım çizgisini silmişlerdir. Bunun doğal sonucu da elbette anti-faşist mücadeleyi, şehirlerde, tekeli burjuvaziye karşı yürütülecek bir mücadele olarak görmek ve köylülerin anti-faşist mücadeledeki rolünü yadsıtmaktır (veya en azından küçümsemektir). Revizyonist klik zaman zaman köylülerden de söz ediyordu, fakat köylülerin anti-faşist mücadeledeki rolünü küçümsüyordu.

Bu baylar, toprak ağalarının varlığını öylesine unutulmuşlardı ki, CHP'de ve hatta AP'de toprak ağalarının bulunduğunu dahi inkar ediyorlardı. *"CHP bünyesinde tekeli burjuvazinin bazı kesim ve temsilcileriyle, büyümek isteyen orta burjuvazinin sanayici kesimini toplamaktadır"* (PDA, sayı: 27, s. 182)

"Adalet Partisi iktidarı, Demirel ve onun çevresinde toplanan klik, esas olarak tekeli burjuvazinin çıkarlarının savunucusudur" (agy, s. 184).

Toprak ağalarının iktidara ortak olduğu da reddediliyordu. *"Mevcut tekeli sermaye oligarşisi iktidardadır."* (agy, s. 183).

İkincisi, faşizmin iktidara askeri darbe yoluyla geleceği düşünülüyordu ki, bu da son derece sığ bir görüştü. Faşizm iktidara askeri darbe yoluyla gelebileceği gibi, başka yollarla da gelebilirdi. Nitekim Türkiye'de 12 Mart Muhtırası yoluyla geldi. İtalya'da Mussolini, iktidarı aşağıdan yukarıya doğru bir darbe yoluyla ele geçirmişti. *"Yahya Han Formülü"*, faşizmin iktidara gelişinin bir başka örneğidir. Yunanistan'da iktidardaki parti, bir askeri darbeye bütün muhalefeti ezdi ve faşizmi gerçekleştirdi. Faşizmin iktidarı ele geçirmesi, her ülkenin özgül koşullarına ve zamana göre değişir. Komünistlerin görevi, ülkelerindeki özgül koşulları doğru bir şekilde tahlil etmektir. PDA revizyonistleri, gerici askeri darbeden başka bir yol düşünmedikleri için, 12 Mart Muhtırası karşısında aptallaştılar. *"Reformcu burjuvazi ağır basmış görünüyor"* diye alkışladılar (PDA, sayı 34, s. 4). Faşizmin iktidara gelişini konusundaki bu sığ anlayış, doğal olarak anti-faşist mücadeleyi de bir karşı-darbe (reformcu burjuvazinin askeri darbesi) olarak görüyordu.

Üçüncüsü, faşist diktatörlüğün parlamento ile asla bağdaşmayacağını yaydılar. Oysa bugün, en koyu faşizmin iktidarda olduğu bir yığın ülkede, örneğin Endonezya'da, Güney Vietnam'da, Pakistan'da, Hindistan'da, İran'da, İspanya'da parlamento vardır. Faşist klikler parlamento dağıtmak yerine, hem de ülkedeki halk kitlelerini aldatmak bakımından parlamento faşizmin aracı haline getirmeyi çıkarlarına daha uygun görüyorlar. Nitekim Türkiye'de de faşizm parlamenter maskelidir. Parlamento fonksiyonu, faşist generallerin çetesinin süngüsünün işaretine göre parmak kaldırmaktan oluşmaktadır. AP, DP, MGP ve CHP'nin "ortanın göbekçisi" takımı, bütün bu faşist klikler bir yandan yapılan devrimci katliamlarını, her türlü demokratik hakların ortadan kaldırılmasını olanca gücüyle desteklerken, öte yandan parlamento korunmasını istemektedirler. Hatta AP, DP, MGP faşist klikleri, faşist generallerin çetesinin zorbalıklarını yetersiz bulmakta, *"Daha fazla! Daha fazla!"* diye avaz avaz bağırıyorlardı. Buna rağmen parlamento da titizlikle korumak istiyorlar.

Faşizmin parlamento da ortadan kaldıran daha azgın biçimlerinin varlığını reddetmiyoruz. Faşizmi parlamentoyla asla bağdaşmaz bir yönetim olarak görmenin ne derece saçma, dünya ve Türkiye gerçeklerine aykırı, kitleleri ve kadroları aldatıcı bir anlayış olduğuna işaret ediyoruz. Faşizmin varlığını anlamak için parlamento var olup olmadığına bakmak yetmez; **nasıl bir parlamento var olduğuna da bakmak gerekir**. aşızmi süsleyen bir parlamento mu, burjuvazi anlamında demokratik bir parlamento mu? Dimitrov yoldaş, parlamento biçimlerini, başka bir deyişle faşizmin parlamenter maskeli biçimlerini çok önceden göstermiştir.

Not: Bu makale İbrahim Kaypakkaya'nın *Seçme Yazılar* kitabında *Nisan toplantısı* ara başlığı altında faşizme ilişkin yazdığı bölümden alınmış ve *"faşizm"* başlığı tarafımızdan konulmuştur.

16 Mart öğrenci katliamı

Ülkemizde sivil faşist katliamlar 70'li yılların sonunda iyice yaygınlaşmıştı. Ve ilk çalışmaları öğrenci gençlikte yapıldı. Bunlarda 16 Mart en belirgin olanıdır. Ardından Maraş, Çorum, Sivas, Gazi ve Ümraniye katliamları da yapıldı.

Doğal olarak bu katliamların öncesi vardı. Toplumsal muhalefetin yükseldiği 1978 yılında öğrenci gençlikte de özerk-demokratik üniversite ve anti-faşist mücadelenin geliştiği yıllardı. Üniversite gençliği dinamizmi ve ataklığı ile öne fırlamış ve sivil faşistlerin boy hedefi olmuştu. Sivil faşistler, ilk iş kitleleri öndersiz birkak için tek, tek devrimci önderleri katlederek başladılar. Fakat mücadele işçi sınıfı ve diğer kesimlere yayılıp kitlesel bir hal alınca bu kez hedef gözetmeksizin genç, yaşlı, kadın, çocuk demeden vahşi katliamlara giriştiler. İşte bu katliamlardan biri 16 Mart 1978'de İstanbul Üniversitesi'nde oldu. Diğer kesimlerde olduğu gibi bu üniversitedeki öğrenci gençlikte de anti-faşist bilinç yayılıyor ve mücadele gün geçtikçe büyüyor geliyordu. MHP destekli sivil faşistler ise gün geçtikçe güç kaybediyordu ve gelişen devrimci gençliğin mücadelesinin önünü kesmek için toplu katliamlara hazırlanıyordu. 7 Mart'ta dönemin Toplum Polis Müdürü Vekili M. Naiboğlu "İstanbul'daki tüm polis birimlerine bir yazı göndererek sol gruba mensup öğrencilerin fakülteye gelmeye devam etmeleri halinde 8-10

HATİCE ÖZEN

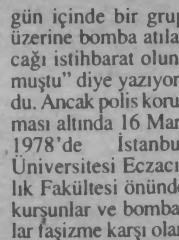
CEMİL SÖNMEZ

BAKİ EKİZ

A. TURAN ÖREN

MURAT KURT

HAMİT AKIL

ABDULLAH ŞİMŞEK

gün içinde bir grup üzerine bomba atılacağı istihbarat olunmuştu" diye yazıyordu. Ancak polis koruması altında 16 Mart 1978'de İstanbul Üniversitesi Eczacılık Fakültesi önünde kursunlar ve bombalar faşizme karşı olan herkesin üzerine yağdı. 7 öğrenci katledildi.

Polis koruması ve desteği altında yapılan bu katliamda Bakı Ekiz, Abdullah Şimşek, Hatice Özen, Cemil Sönmez, A. Turan Ören, Murat Kurt ve Hamit Akil adlı devrimci gençler yaşamlarını yitirdiler.

16 Mart Katliamı aynı zamanda ülke çapında anti-faşist kitle gösterileri, başta işçi sınıfı olmak üzere tüm halkın faşizmi lanetlediği bir tarih oldu. Üniversite ve liselerde boykotlar ve eylemler yapıldı. İstanbul'da sokak gösterileri ve kitle-

sel cenaze törenleri düzenlendi. Ayrıca 20 Mart 1978'de DİSK'e bağlı iş yerlerinde 2 saat iş durdurularak "faşizme ihtar" eylemi gerçekleştirildi.

16 Mart Katliamı hakkında göstermelik bir dava açıldı. Dönemin faşist elebaşlarında Sıdk Polat ve üç arkadaşı bu davada yargılandı. Sadece Sıdk Polat ceza aldı. Ancak katliama katıldığı ve kitleyi silahla taradığı kesin olan bu katilini sonunda yargıtayda beraat etmesi sağlandı.

Yeşermek üzere toprağa düşenler

Yüksek öğrenim sıralarında İbrahim Kaypakkaya düşünceleriyle tanışan ve benimseyen Ahmet Muharrem Çiçek, daha sonra Proletarya Partisi saflarında mücadeleye katıldı. P'nin üyesi ve savaşçısı olan M. Çiçek, İstanbul Şehremini'deki evi bir ihbar sonucu polis tarafından sarıldı. Polise teslim olmayıp çatışan A. Muharrem ve yoldaşlarından ikisi yaralandı. Yaralı haliyle son mermisine kadar savaşan yoldaş, son mermisini harcadıktan sonra silahını polisin eline geçmemesi için kırdı. 19 Mart 1970'deki bu çatışmada öldürülen A. Muharrem Çiçek silahını kırıp düşmanına teslim etmemeye geleneğini yaratarak şehit düştü. Ayrıca TİKKO savaşçıları Hıdır Yıldız, Mustafa Akdal, Emin Uğurlu'yu mücadelemizde yaşıyoruz. Anıları mücadelemize ışık tutacaktır.

Türkiye Halk Kurtuluş Partisi ve cephesinin (THKP-C) kurucularından Mahir Çayan devrim mücadelesine üniversite yıllarında katıldı. Öğrencilik yıllarında Fikir Kulüpleri Federasyon'na bağlı SBF fikir kulübüne giren Çayan, 1965'de bu kulübün başkanlığını yaptı. Bu sırada birlikte hareket ettiği arkadaşlarıyla THKP'yi kurdu. Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının serbest bırakılması amacıyla 26 Mart 1972'de Ünye'deki Radar Üssünde çalışan üç İngiliz tekinsinyeni kaçırdılar. Rehincilerle birlikte Niksar Kızıldere köyüne gittiler. Burada kaldıkları köy muhtarının evinde polis ve askerle çatışmaya girdiler. 9 arkadaşıyla birlikte 30 Mart 1972'de çatışmada şehit düştüler. Anıları mücadelemizde yaşayacaktır.

Kadıköy'de Şenlik

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü kutlamaları çerçevesinde 11 mart günü Kadıköy İskele Meydanında bir şenlik gerçekleştirildi. 1995 8 Mart Kadın İnsiyatifi tarafından gerçekleştirilen şenlikte çeşitli DKÖ, sendika ve siyasi partilerin standlarının sergileri dikkat çekiyordu. Öğle saatlerinde başlayıp akşam üzeri bitirilen şenliğe çeşitli müzik gruplarının dinletilerinin yanısıra kısa skeçler ilgiyle izlendi. Kadın sorununa bakış açısının burjuva bir bakış açısı çerçevesinde gerçekleştirilen şenlikte, kadın sorunu toplumsal bir sorun olmaktan çıkarılarak cins ayrımcı bir şekilde ortaya konuldu.

Eğitim-Sen İstanbul 2 No'lu Şube etkinlikleri

Eğitim-Sen İstanbul 2 No'lu Şube Kadın Komisyonu, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü etkinlikleri çerçevesinde öncelikle kitleyi bugüne hazırlamak amacıyla 25 Şubat 1995 günü "Kadın ve Sendika, Kadın ve Eğitim, Kadın ve Savaş, Kadın ve Mücadele" konulu panel düzenledi. Ardından bugünün anlamını ve önemini anlatır bir broşür komisyonunun organizasyonu ile şenlik düzenlendi. Şenlik çerçevesinde dia gösterileri yapıldı, şiirler okundu, türküler söylendi. Oldukça coşkulu geçen bu şenlikte erkek eğitim emekçilerinin şenlikteki yardımları "Kadın-Erkek Elele, Özgür Günlere" sloganını destekler nitelikteydi.

Kadın olmadan devrim olmaz, devrim olmadan kadın kurtulmaz

İzmir/Özgür Gelecek- 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü birçok yerde olduğu gibi İzmir'de de çeşitli yerlerde etkinliklerle kutlandı. 5 Mart 1995 Narlıdere Halkevinde Emekçi Kadınlar Birliği tarafından bir gece düzenlendi. Gece coşkulu bir şekilde geçti. 8 Mart'ta Balçova Halkevi tarafından bir gece yapıldı. Gecede şiir, müzik, söyleşilerle 8 Mart kutlandı. 11 Mart günü İzmir Kadınlar Platformu 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Gününe ilişkin bir yürüyüşü düzenledi. Bu yürüyüşü Cumhuriyet Meydanından Konak Meydanına kadar bir grup kadımla birlikte gerçekleştiren Kadınlar Platformu burada günün anlam ve önemini belirten basın açıklaması yaptılar. Yürüyüş sırasında Atılım gazetesi muhabirleri olan Ahmet Tunceren ve Şükrü Cerrahoğlu polisler tarafından hiçbir gerekçe gösterilmesiz gözaltına alınmışlardır.

ANALAR-BABALAR CEHALETİNİZ ve KORKUNUZ YÜZÜNDEN, çocuklarınızın yaşamını karartmayın

Gün geçmiyor ki, bunalıma girip intihar eden, uyuşturucu kullanan, ya da kız yüzünden birbirinin canına kıyan gençlerimiz olmasın.

Evladlarınızın önüne bir tas çorba koyup, okul masraflarını karşılamakla göreviniz bitmiyor. Kendi cehaletiniz, bencilliğiniz ve korkularınızı onlara aşılayarak, aman hiçbir yere gitme, hiçbir şeye karışma demekle de çocuklarınızı korumuş olamazsınız. O küçük daracak bencil yaşamınız dışında tüm çirkinlikleri ve tüm güzellikleriyle koca bir dünya var. Eğer bizler güzellikleri yakalaması ve yaşaması noktasında çocuklarınıza yardımcı olamazsak -ki bunun için öncelikle kendimizin güzel insan olma kavgası vermesi lazım. Zira herkes doğaldır ki kendi prototipini yetiştirme çabası verir- doğaldır ki çirkinliklerin, korkunun, bunalımın, bencilliğin girdabında boğulacaktır çocuklarımız. Unutmayalım ki yaşam boşluk tanımıyor. Bizler çocuklarımıza güzellikleri öğretmezsek sömürücüler kendi sömürülerinin devamı için onları çirkinliklere boğacaktır.

Aman evladımın bedenine zarar gelir diye endişelenen, onları toplumsal olaylardan uzak tutan analar-babalar! Çocuklarımızın beynine verilen zararları görmüyor musunuz? Bedeni yaralanan insanı cerrahi müdahaleyle iyileştirebilirsin, hücrelerin kendini yenileme şansı vardır, ama beyni satın alınan, ruhu karartılan, kişiliksizleştirilen insanı nasıl kurtarabiliriz? Asıl deşet verici olan, asıl yaşamı karartan beynin satın alınması değil midir?

Devletin evde, işte, sokakta, okulda çok yönlü ideolojik saldırısını görmüyor musunuz? Eğitimi, basını, radyosu, kurumu, kuruluşları, tüketim politikası ve TV'si aracılığıyla insanları nasıl yozlaştırdığını fark etmiyor musunuz?

Analar-babalar gözlerinizi kör, kulaklarınızı sağır etmeyin. "Saldım çayıra mevlam kayıra" demeyin. Çocuklarımızın evde, okulda, işte, sokakta ne tür sorunları olduğunu yakından takip edin. İç dünyasına girin, arkadaşlarını tanıyın, yaptıklarını ya da yapmak istediklerini öğrenin, onlarla arkadaş olun. Ancak bu koşullarda aradaki yabancılaşma ortadan kalkar, daha üretken,

ilerleyen, sevgi, saygı coşku dolu bir ilişki yakalanabilir. Ancak bu koşullarda çocuklarımız sorumlulukların bilincinde ve yaşama karşı güçlü olur.

Bunun da yolu öncelikle kendimizin sosyal birer insan olmamızdan geçer, bencilliği korkuyu bir kenara bırakıp, dört duvar arasından çıkıp topluma karışmamız, toplumsal olaylara karşı duyarlı olmamız gerekir.

"İlerici" geçinen bazı aileler de "ben engel olmuyorum, sokağa çıkın arkadaş edin diyorum ama kendileri gitmiyor" deyip sorumluluktan kaçıyorlar. Eğer evdeki yaşam toplumsallıktan uzak, duyarsız, ufak tefek bireysel sorunlarla boğulup kalmışsa, herkes birbirini suçlar durumdaysa çocuk dış dünyaya karşı nasıl ilgi duyabilir?

Eğer burnunuzu kahrolası kendi yarattığınız hapishaneden, dört duvar arasından çıkarıp topluma karışsanız, güzelliklerin varlığını göreceksiniz. Göreceksiniz insanların nasıl zulme, sömürüye, haksızlıklara karşı başkaldırdığını, nasıl ekmeğini umudunu, sevincini, acısını, aşını ekmeğini paylaştığını, nasıl yaratıcı, nasıl üretken olduğunu. Bunalımlı, sorumsuz, içe kapanık çocuklarımızın yanısında pırıl pırıl gençlerin olduğunu, üretken, yetenekli, kişilikli, sorumluluk yüklü, güzellik dolu çocukların varlığını. Minicik elleri, kocaman yürekleriyle nasıl destanlar yarattıklarını. Elbetteki güzel insan olmak, güzellikleri yaşamak bedel ister. Ama böcek gibi yaşamak, mutfak ve tuvalet arasındaki boruya dönüşmek daha çok bedel istemiyor mu? Daha zor, daha zavallı, daha karanlık bir yaşam değil mi? Kimse sonsuz katar yaşamıyor bu dünyada. Doğum kadar ölüm de bir gerçektir. Sonsuz yaşamak ya da bir daha bu dünyaya gelme şansımız olmadığına göre neden daha onurlu, daha insanca ve daha coşkulu yaşamayalım. O zaman hadi hep beraber ezilen, sömürülen emekçiler olarak çocuklarımız ve sınıfdaşlarımızla beraber güzel insan olup güzellikleri kucaklayalım. İnsanlık adına, çocuklarımız adına ve özgür geleceğimiz adına.

YENİ DEMOKRAT KADINLAR

Lüleburgaz'da anma

Toplumu değiştirebilme, dönüştürebilme ve yeni insanı yaratmanın çabasıdır. Bunun yolunda kendi iç dönüşümümüzü sağlamak için biliyoruz ve bunun içinde emeğimizin ve sabrımızın sınırsız önünün açmak gerektiğini biliyoruz. Bu yüzden bizler iddialıyız bunları yapacağız.

Biliyoruz ki artık yaşam dayatmıştır, çelişkiler tamamıyla su yüzüne çıkmıştır, beklenecek ve kaybedecek bir şey yoktur.

İşte bu düşüncelerle ve böylesi bir ortamda Lüleburgazda 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar günü Lüleburgaz MYO'dan bir grup devrimci-demokrat öğrencinin kendi özgüçleriyle Kristal-İş Sendikasının Lokalinde kutlandı. Bizler Lüleburgaz'da böylesi bir etkinliğin ilk kez yapılmasının ve bununda bizler tarafından yapılmasının heyecanını taşıyorduk. Gece demokrasi ve devrim şehitleri adına yapılan bir dakikalık saygı duruşuyla başladı.

Daha sonra 8 Mart'ın doğuşu, anlamı ve geniş emekçi kadın kitesinin edilgen durumunu aşip, mücadeleye katılması noktasında konuşma yapıldı. 120 civarında kişinin katıldığı gecede kavga türküleri söylendi, şiirler okundu, 8 Mart'ın özünü uygun hazırladığımız skeçler oynandı.

Böylesi bir çalışmanın ilk kez yapılması ve bunun da gelecek açısından daha büyük bir kitleyle 8 Mart'ı kutlamanın ön adımı olduğunu bilinciyle daha coşkulu ve daha özverili çalışacağımız bir gerçektir.

Lüleburgaz M.Y.O'dan YDG okuru.

Zeytinburnu Halkevi'nde 8 Mart şenliği

İstanbul /Özgür Gelecek- 5 Mart 1995 Pazar günü Zeytinburnu Halkevi'nde 8 Mart Dünya Emekçi Kadınların Dayanışma ve Mücadele günüyle ilgili olarak bir şenlik düzenlendi. Şenliğe yaklaşık 300 kişiye yakın izleyici katıldı.

8 Mart Dünya Emekçi Kadınların Dayanışma ve mücadele günü çeşitli eylemlerle kutlanmaya başlandı.

Zeytinburnu Halkevi'nin bu amaçla düzenlenmiş olduğu şenlik açılış konuşmasının ardından türkü dinletisiyle devam etti. Ardından Tiyatro Direnç'in sunduğu geçmişten bu yana kadın tiplemeleri konulu oyun ilgiyle izlendi. Özgürlük Türküsü'nün türkülerle izleyiciler coştı ve bu coşkularını türkülerle katılımla halaylar çekerek dile getirmeye çalıştılar. Çeşitli demokratik kitle örgütlerinden gelen ve günün önemini belirten mesajlar okundu. Partizan, Özgür Gelecek ve Yeni Demokrat Gençlik adına okunan mesajda; "Kadınlar göğün yarısını oluşturlar. Türkiye gerçekliğinde kadın; yarı- sömürge, yarı- feodal sosyal ekonomik yapısından kaynaklı olarak hem cins baskısına, hem de sınıf baskısına maruz kalmaktadırlar. Kadın sorununun çözümü ise; militan bir ruhla donanmış, iktidar perspektifli, örgütlü kadın ve erkeklerimizdedir" dendi.

Tiyatro Direnç'in hazırlayanı ve yönetmeni Aliye Kuş ise "Tiyatro direnç ezilenlerin yanındadır ve olarakdır ki kadınlarımızın da yanındadır" derken, kadın sorununun çözümü noktasında ki düşüncelerini şöyle açıkladı: "Kapitalist toplumlara kadının sömürülmesi mutlak. Emegi sömürülen cinselliği ticari meta olarak kullanılan ve hor görülen kadınlarımızın sorunlarının çözümü elbetteki ideal toplum düzeninde (sosyalizm) çözümlüdür. Fakat kadınlarımız o güne ulaşmak için şimdiden çalışmalı ve işçi kadın fabrikasında, üniversiteli üniversitesinde ve benim gibi sanatçılar ise kendi alanlarında bunun savaşını vermek zorundadırlar" dedi. Aliye Kuş; "Şimdiden DKÖ'lere gereken önemi göstermeliyiz ve sınıf salt sorununa yönelik komisyon oluşturulmalı ve duyarlı çevreler yaratıp, sahip çıkılması sağlanmalıdır" derken, bizde bu tür oluşumların yani kadınlarımızın sorunlarının

"Toplumsal kurtuluş için, iki orduya ihtiyaç var. Halk ordusu ve kültür ordusu" (Mao) Burjuva kültürü söküp atmak proleter kültürü hakim kılmak mümkündür.

farkına varmaları ve bu sorunların çözümünde başvuracakları yöntem, politika ve çalışma tarzına sahip olma noktasında onlara ulaşabilecek her türlü imkan ve olanak kullanılmalıdır diyoruz.

8 Mart Dünya Emekçi Kadınların Dayanışma ve mücadele günü çeşitli etkinliklerle bu seneki sürecine başladı. Kadınlarımızın bu tür etkinliklerde yer almasının yanısıra, bu etkinliklerin düzenlenmesinde rol oynayan yapıların içinde aktif yer almalarında hayati önem taşımaktadır.

Etkinliklerin yani düzenlenen şenliklerin, panellerin ve mitinglerin etkili olabilmesi için

geniş halk yığınlarını kapsayacak ve onları harekete geçirebilecek organizasyonların yapılması şarttır. Bu farklı siyasetlerin kendilerini anlatabilmeleri ve yaşam hakkı bulmaları vb. konularda engelleyici değildir. Önemli olan asgari müştereklerde birleşen ve aynı düşmana yönelen siyasetlerin ilkeli eylem birliklerini gerçekleştirmeleridir.

Zeytinburnu Halkevi'nde bu mantıkla hareket etmeli ve olumsuzlukları, eksikleri noktasında kendilerini tekrar sorgulamalı ve düzeltmelidirler. Grupçu mantıkla hareket etmek kazanımdan daha çok kaybedeci olur.

EKB 8 Mart'ta haksız savaşa son dedi

Hergün 8 Mart şiarıyla hareket eden EKB 8 Mart'a mücadele ruhunun daha da doruklara çıkması için irili ufaklı çeşitli etkinliklerin yanı sıra 2 önemli etkinlik üzerinde durdu. 1-8 Martı alanlarda kutlamak için miting 2-Haksız savaşa son deyip Kürt analarıyla dayanışma için Diyarbakır'a gitmek.

Miting'in ortak yapılmasının önemini gören EKB çeşitli sendika ve DKÖ'leri 2 ay önceden dolaştı. Hemen hemen hepsi sıcak bakmasına rağmen, sorumluluk almaya gelindiğinde ortalıkta fazlacada insan bulamadık. Bu önemseme tavrı bizim başvuru tarihimizi geçiktirdi. Bu arada uyumsuzluğu nedeniyle EKB'den tasfiye edilen ve sahtekarca kendini EKB olarak tanıtan Özgürlük dünyası okuru kadınlarla görüşüldü. Miting için birlikte baş vuralım ya da bizimle aynı tarih için başvurmayın önerisi getirildi. "Bizim miting düşüncemiz yok" diye düşünce belirttiler. Ardından da aynı yer aynı tarih için onlarda başvurdu. Biz evraklarımızı onlardan önce tamamlamıza rağmen, onlar önceden başvurdukları için izin onlara verildi. Biz kendilerinden mitinge gelen kitlemize yönelik kısa bir açıklama yapmak için (2 aydır emek verdiğimiz mitinge izin verilmediğini ama alanlarda alınması gerektiğine inandığımız için bugün burada olduğumuz noktasında) konuşmak istediğimizi söyledik rededildi.

11 mart günü saat 12-16 arası düzenlenen mitinge alanlarda olmak anlayışından yola çıkılarak katıldı. 3bin 500-4 bin kişinin katıldığı miting, bazı gecikmelerden dolayı saat 13'e doğru başladı. Alan dışında kortej oluşturularak pankart açıp, alana yürüyüşle giren kitleler, polis tarafından aranmaya tabi tutuldular.

Miting süresince, pankartlar havada dalgalandı ve yerler çeşitli siyasal anlayış ve örgütlerin bildir ve kuşlamalarıyla doldu.

Miting boyunca "Cinsel, Ulusal, Sınıfsal Sömürüye Son!", "Kadın Erkek Elele Demokratik Devrime!", "Yaşamın Emekçi Kadınların Birliği!", "Kadınlar Uyanın, Harekete Geçin Savaşın!" vb. sloganlar atıldı. Miting alanına girildiğinde, miting tertip komitesinden Diyarbakır'a yolladığımız heyetin Diyarbakır'a sokulmaması tehdit ve baskı görmesi nedeniyle Ankara'da yaptıkları basın açıklamasını gelen kitleye duyurmak istediğimiz noktasında konuşma izni istedik. "Programda bu da yok" deyip izin vermediler. Biz de megafonla kendi kitlemize sesimizin yettiği kadıyla açıklama yapıp daha önceden kararlaştırdığımız gibi onları yanlışlaştırmak için miting alanını terk ettik. "Biz tek başımıza miting yaparız" diyenler daha bizim kitle alanı terk etmeden kendi kitle dağılımı. Program burada bitmiştir" diye pankartlarını toplamaya başladılar.

Devrimci değerler devrimci ahlak üzerinde yükselir ve halkın sempatisini kazanır. Devrimci değerleri dejenere eden her kim olursa olsun ortak tavır almak devrim adına yola çıkmış herkesin görevidir. Buna karşı duyarsız kalmak kendi ellerimizle yarattığımız değerlerin heba olmasını da beraberinde getirir.

EKB ortak yaratılan bir değerdir ve öyle devam ediyor. Bu adı hiçbir grup kendi grubu için kendi adı olarak kullanma hakkına sahip değildir, olamaz. Özgürlük dünyası okuru kadınların EKB adını kullanma hakları yoktur. Kullandıkları her alanda her anda tavır almak devrimci bir gerektir. Bu nedenle okullarımızın dostlarımızın EKB adına herhangi bir açıklama herhangi bir etkinlik olduğu zaman, sorgulamaları ve bize teyid ettirmeleri gerekiyor.

EKB'nin diğer bir etkinliği de "Haksız savaşa son" adıyla Diyarbakır'a yürüyüşü. Bununun ortak yapılması ortak ses çıkarılması için tüm DKÖ ve sendikaları tek tek dolaştık. Kürdistan sorununa parmak basmanın haksız savaşa son dememin önemini tartıştık. Sempatiyle karşıladılar ama iş somutlamaya gelince yine EKB'nin omuzlarına kaldı. Hatta bazıları "hiç kimse gitmese de siz yine gidicek misiniz?" diye sordu ve biz kararlı olduğumuzu söyleyince takdir ettiler.

Kürdistan sorunu devletin aşıl topuğudur. En hashas olduğu noktalardan biridir. Onu şu ya da bu boyutuyla gündeme getirmek "ülkenin ve vatanın bölünmez bütünlüğüne helal getiriyor!!" diye devletin hismine uğramaya neden oluyor ve ağır bedeller istiyor. Ama bu bedeli göze almadan bu vahşete dur demeden insan olamayacağı çağımızı artık bilmek zorundayız. "Bir ulusu ezen ulusun kendide özgür olamaz". Kürdistan sorunu salt Kürtlerin sorunu değildir. Bu ülkede yaşayan herkesin sorundur. Orada bizimde evlatlarımız katlediliyor, haksız savaş için akıtılan trilyonlar halkın kanını ilğini sömürerek elde ediyor. Bu haksız savaşa dur demeden ulusların kendi kaderini tayin etme hakkını savunmanın bırakılmaz siyasi haklarımızı ekonomik de-

Yeni Demokrat Kadınlar kırıntı değil, erkek omuzdaşlarıyla birlikte emek verdikleri dünyayı istiyorlar

mokratik haklarımızı dahi savunamayız. Bu gerçeği Türkiye halkları artık görmek zorundadır.

Kürdistan sorununda demokratik kurum ve kuruluşların özellikle işçi ve kamu sendikalarının iyi bir sınav vermedikleri açık. Devlet bütün medya aracılığıyla hergün her saat her an şovenizmi empoze ediyor. "Onlar vatan haini bölücü teröristlerdir" deyip halkın bilincini karartıyorlar. Bu bilinç çarpıtmasına dur demek halkların kardeşliğini savunmak zorundayız. Ama çoğu sendikalarımız üç kuruşu beş kuruşa ekleme telaşı içindedir. Can alıcı noktaları görüp siyasal sorunlara parmak basamadıkları için çoğunlukla 3 kuruşlarına 5 kuruş ekliyemiyorlar. Sağlıklı bir mücadele yürütülmediği için devletin sıfır zam dayatmasıyla karşılaşıyorlar ve devlet enflasyonun yüzde ikiyüzlere vardığı bir dönemde sıfır zam dayatma cüretini kendinde bulabiliyor. Herkesin şapka'yı önüne koyup düşünmesi gerekir. Devlet bu cesareti nereden alıyor? Bu devletle siyasal hesaplaşmanın ve sınıf ideolojisinin geri olmanın sonuçlarıdır.

İşte biz EKB olarak 8 Mart'ın mücadele ruhuna uygun olarak ülkemiz devrimi açısından büyük öneme sahip olan Kürdistan sorununa parmak bastık. Basmayada devam edeceğiz. Halkların kardeşliği ve mücadele birliği ancak ulusların kendi kaderini tayin etme hakkını savunmaktan geçer. Bu ertelenemez bir gerektir. Bu anlayışla hem sınıfsal, hem de ulusal baskıyı iliklerine kadar yaşayan Kürt kadınlarıyla dayanışmak amacıyla, oluşturulan heyet, 8 Mart akşamı saat 18'de Metro'nun önünde polislin engelleme çabasına rağmen, coşkulu bir kitle tarafından halaylar ve sloganlarla Diyarbakır'a uğurlandı.

EKB HEYETİ T. KÜRDİSTAN'INA SOKULMADI

Heyeti daha İstanbul'dan takibe alan polis Malatya sınırından itibaren görevini kontra'ya devretti. 20 kişiden oluşan heyete engellemeler daha Malatya sınırında uygulamaya konuldu. İlk kontrol Malatya ya 50-60 km. uzaklıktaki Kürecik'te askeri karakolda başladı. Malatya çıkışında ise çok sayıda resmi ve sivil polislerce kimlik kontrolü ve üst araması yapılarak arabada bulunan EKB bülteni ve Özgür Gelecek gazetelerine el kondu. 1 saatlik bir aramadan sonra tekrar sivil polis otolarının takibinde 3 yerde jandarma kontrolünden geçerek saat 17:00 de Diyarbakır sınırına ulaşan heyet burada da çok sayıda resmi polis ve MİT tarafından durduruldu. Tekrar kimlik kontrolü yapıldı. Bu sırada heyettekilerin öfkesi iyice kabarmıştı ve daha yarım saat önce yapılan kimlik kontrolünden sonra yine böyle bir uygulamaya karşı çıktıldı. Ve nedeni soruldu. Verilen cevap O. Hal bölge sınırları içine girildiği ve kendilerinin "vatandaşın yararı için" böyle yaptıkları idi. Fakat aynı zamanda insanların üstleri didik didik aranarak üstlerinden çir-

kan yasal yayınların arasına "bazı şeyler" karıştırmaya çalışılıyordu. Otobüsün aranması yarım saatlik bir TİM kontrolünden sonra tekrar sivil otolar otobüsün arkasına ve önüne takılarak otobüsü takip altına aldılar yol boyunca yoğun güvenlik önlemleri neredeyse her kilometre başına bir kontrol noktası yerleştirilmesi jandarma kontrol noktalarının dışında sivil kontrol noktalarının (kontranın) yoğunluğu dikkat çekiciydi. Diyarbakır sınırlarından itibaren tekrar Fırat köprüsü ve maden de jandarma tarafından kimlik kontrolünden geçirilen heyet yol boyunca yine askerler tarafından durdurularak arabanın plakası alındı. En son saat 10:50 sıralarında Diyarbakır'a ulaşan heyet olağanüstü bir "ilgi" ile karşılaştı yaklaşık 30-40 MİT tarafından durdurulan heyet arabadan indirilerek fotoğrafları çekilerek kameraya alındı kimlik ve adres tespitleri yapıldı. Ve arabanın şoförlerine ve heyete baskı yapıldı. Heyetkiler örgüt üyesi muamelesi yapan kontralar insanlara ne için geldiklerini onun dışında şaşırtmalı sorular sorarak farklı amaçları olduğunu ortaya koymuşlardı. Ve ondan itibaren O. Hal bölge valisinin sözlü emri olduğunu Diyarbakır'a heyetin giremeyeceğini söylediler gerekçe ise O. Hal valiliğinin "sakıncalı giremezler" emri idi.

Bunun üzerine heyet valiyeye görüşmek istediğini ve özgürce seyahat etme haklarının olduğunu hatırlatı kontralara fakat görüşme talebi reddedilerek her ne olursa olsun heyetin Diyarbakır'a giremeyeceği söylendi. Heyet geri dönmeyeceğini güvenlik açısından tehlikeli dedikleri için orda sabahlayıp sabah Diyarbakır'a gitmek istediğini söyledi. Ayrıca Diyarbakır'da bağlantı kurabileceği sendikaları aramak istediğini ve onların gelip heyeti almasını istediğini söyledi. Fakat heyetin ne bir tarafı aramasına nede orda beklemesine izin verilmediği gibi zorla arabaları geri çevrildi. Onlarında ve arkalarında çok sayıda sivil polis otosu eşliğinde bir süre giden heyetin durumu değerlendirilerek orda kalma kararı üzerine en yakın yerde durmak isteyen otobüs her durma denemesinde ve durabileceği her yerde kontrol noktalarına yerleştirilen jandarma ve sivil-resmi karışımı polislerce engellendi ve şoförler tehdit ediler yola devam etmeleri söylendi fakat heyet gitmeyeceğini söyledi bunun üzerine arabanın tankla çekileceği söylendi heyet çekin dedi fakat kararlı bir tavır almayışi nedeniyle TİM'lerce silah zoruyla yola devam ettirildi. Elazığ'a ulaşan kadar sürekli takip edildi heyetin otobüsü oraya kadar yaklaşık 15-20 yere jandarma ve polis kontrol noktaları kurulmuştu. Elazığ sınırına ulaşan heyetin durma girişimi otobüse binen 3 TİM'ce engellendi insanların dışarı çıkmaları otobüsten inmeleri ve doğal ihtiyaçlarını dahi karşılamalarına izin verilmedi. Her il ve ilçe sınırında jandarma ve TİM'lerce takip altında olan heyet TİM'lerin birbirine devretmesi ile yoluna devam etti ve enson Malatya sınırında bu yoğun takip biraz hafifletildi. Orada bir süre duran heyet Ankaraya gitme ve orda

yetkililerle görüşme kararı aldı. Malatyadan tekrar takibe alınan heyet Kayseri sınırında durdurularak valinin emri olduğu ve heyetin güvenlik nedeniyle ile sokulmayacağı söylendi. Elazığ, Kayseri ve Malatya illerinin valileri 20 kişilik heyetten o kadar korkmuşlardı ki bütün valiler işi gücü bırakmış onların peşine düşmüş giriş ve çıkışlarını engelliyorlardı. Kayseriden sonra Ankaraya giden heyet oraya kadarda takip altına alındı.

Dikkat çekici bir durumda Kayseriden itibaren şehrin önemli binalarının ve giriş çıkışlarının jandarma koruması altında oluşu Diyarbakır sınırından itibaren neredeyse her bin metre başı bir jandarma karargahı pazer ve tim kontrol noktalarının bulunuşu idi. Artık orda yaşayan halkın yaşadığı baskı ve zulmü hesap edin.

8 Mart saat 18:00 da Diyarbakır'a yola çıkan ve 11 mart akşam saat 21:00 sıralarında Diyarbakır'a girişi engellenerek 64 saatlik bir yolculuktan sonra Ankaraya ulaşan heyet. Ertesi günkü 8 Mart mitingine katıldı. Orda bir açıklama yapılarak Kirli Savaşın yaşandığı T. Kürdistan sınırlarındaki Devletin ve koluk güçlerinin faşizan uygulamalarından sadece gözlemlenenler anlatıldı. Ertesi gün İstanbul'a dönen heyet Petrol-İş'te yapılan Barış Zinciri toplantısına katılarak Diyarbakır'a gidiş amacı ve yaşananlar katılımcılara anlatıldı.

Sonuçtan EKB heyeti Diyarbakır'a sokulmadı. Öteyandan Mersin Adana, Eskişehir'den sendikaların oluşturduğu bir heyette Diyarbakır'a gitti. Ordaki Petrol-İş le birlikte hareket edecek olan heyet DKÖ ler ve çeşitli kuruluşları ziyaret edecek 8 Mart'ta Kürt kadınının çektiği acıları paylaşacak ve faşizme karşı tepkilerini dile getirecekti fakat o heyete de valilikçe çeşitli engellemeler konularak basın açıklası yapmalarına dahi izin verilmediği ulaşıldığımız ölçüde aldığımız haberler arasında.

Heyetin başından geçen ilginç (bizce ilginç olmayan) olaylardan bazıları şöyle Diyarbakır merkezine girişte engellenen heyete O. Hal bölge valisinin emri ile giremeyeceği söylenirken buraya gelmek için nerden izin aldınız "Sorusu soruluyordu. Halbuki TC. Anayasasında her vatandaşın özgürce seyahat etme hakkı vardır tabi bu sadece yazılı olarak var. Ama Türkiye Kürdistan'ında böyle bir hak yok. Heyete Diyarbakır kimlikli olanların dahi il'e girişine izin verilmedi. Onca katliam, faili meçhul (belli), gözaltında kayıp, sokak ortalarında kurşunlamalar, dağda kurşunladığı gerillayı panzer arkasında sürüklemeler onca zulüm katliam yaşanıyor ki kirli savaşın yaşandığı bir bölgede özgürlükten bahsetmek saflık olurdu.

Zaman zaman TİM'lere tepkilerini dile getiren heyetteki analar ise TİM'lerin verdiği sizin güvenliğiniz için oraya sokmuyoruz cevabına karşılık "bizi kimden koruyorsunuz gerilladan mı ondan değil kendinizden koruyun siz bir şey yapmayınca onlar bizim evletlarımız bizim için mücadele ediyorlar" dediler.

ABD'li diplomatlar öldürüldü

Dış Haberler Servisi-Pakistan'ın Karacî kentinde, ABD'li üç diplomat taşıyan bir minibüse otomatik silahlarla ateş açıldı. Olay sonucu Gray C. Durral isimli diplomat olay yerinde ölürken, hastaneye kaldırılan Jackie Ladingham adlı kadın diplomat aldığı ağır yaralar dolayısıyla kurtarılmadı. ABD Konsolosluğu tarafından 8 mart sabahı yapılan açıklamada, "Saldırganların kimlikleri ve kaç kişi oldukları, amaçlarının ne olduğu bilinmiyor." denildi. ABD Pakistan Büyükelçisi John Mongo ise, ertesi gün yaptığı açıklamada saldırıyı gerçekleştirenlerin yakalanmasına yardım edecekleri 2 milyon dolar ödül vereceklerini açıkladı (Yaklaşık 80 milyar TL) İki yıl önce yurtsever Mir Aimal Kansî CIA görevlisi 2 kişiyi, ABD'deki CIA binası önünde vurmuş ve kaçmayı başarmıştı. ABD, Kansî'nin başına 100 bin dolar ödül koymuştu.

Çinli revizyonistler günah çıkardı

Dış Haberler Servisi- Çin'in parlamentosu olan "Ulusal Halk Kongresi", 5 mart günü yıllık toplantısına başladı. Üç hafta sürecek olan toplantı, başkent Pekin'de yapıyor. Toplantıda Başbakan Li Peng, yolsuzluk ve enflasyondan yakındı ve 1995 yılını "enflasyon ve yolsuzluklarla mücadele yılı" ilan etti. Peng, enflasyon hakkında yaptığı konuşmada "Yanlış hükümet politikaları, son 45 yılın en yüksek enflasyonuna yol açtı" dedi ve halka fiyat kontrollerinin daha yavaş kaldırılacağı, büyüme hızının % 8-9'larda tutulacağı sözünü verdi. Bilindiği gibi Çinli yeni burjuvalar, "serbest pazar ekonomisi" dedikleri kapitalizme "yumuşak bir geçiş" yapacaklarını söylüyorlardı. Revizyonist ÇKP'nin fiyat kontrollerini "gevşetmesi", birçok kapitalistin vurgun yapmasına ve karaborsaya yol açmıştı. Kongreye, prezidyuma seçilen Deng katılmadı. Yapılan konuşmalarda ise, ABD ile imzalanan ticaret anlaşmasından söz edilmemeye gayret sarfedildi.

Hristiyanlara baskı

Dış Haberler Servisi-Pakistan'da yaşamakta olan Hristiyan azınlığın üzerindeki baskılar, geçtiğimiz Ramazan ayında daha da boyutlandı. Bir tekstil fabrikasında namaz kılmaya mecbur edilen Hristiyanlar, bunu kabul etmedikleri için önce işten atıldılar, sonra Pakistan İslam Mahkemesi'nde yargılandılar. Yargılanan insanların beraat etmeleri karar üzerine, mahkeme önünde fanatik dinci gösteriler düzenlendi. İslamiyet'te zorlama olmadığı, İslamcı kesimler tarafından sık sık dile getiriliyor. Oysa ünlü İslamcı tefsirci Taberi'ye göre, Ebubekir, İslam'a muhalif olanların "demirle dağlanıp, ateşle yakılmasını" emretmiş.

MEKSIKA

Bu kez skandallar sarstı

LİDERLER

Carlos Salinas de Gortari.
1988'den 1 Aralık 1994'e kadar Meksika'nın PRI'li Başkanı

SANIKLAR

Raul Salinas de Gortari.
Eski başkan Salinas'ın ağabeyi. Jose Francisco Ruiz Massieu suikastinin ardından baş fail iddiasıyla tutuklandı.

Manuel Munoz Rocha
Eski PRI federal parlamenter. Massieu'nun öldürülmesini planlamakta suçlanıyor. Şu anda kaçak. İddialara göre, cinayetten sonra Raul'un evinde saklanmış, ikisi arasında telefon ve para bağlantısı var. Yine Meksika uyuşturucu karteliyle bağlantı var.

Fernando Rodriguez Gonzalez.
Rocha'nın son yardımcısı ve al çalıtırcısı. Massieu cinayetiyle bağı olduğu iddiaları üzerine tutuklandı. Salinas'la Rocha'nın bağları hakkında müfettişlere konuştu

ESKİ MUFETTİŞ

Mario Ruiz Massieu
Jose Francisco'nun kardeşi ve kardeşinin suikastine bakan eski Adalet Bakanı. Geçtiğimiz kasım ayında, parti liderlerinin soruşturmayı tıkadığını söyleyerek PRI'dan istifa etti.

KURBANLAR

Jose Francisco Ruiz Massieu
28 Eylül 1994'te suikaste öldürüldü. PRI içerisinde üst düzeyde. Partideki gücünü kullanarak reforma gideceğini savunuyordu.

MUFETTİŞLER

Başkan Ernesto Zedillo Ponce de Leon
Meksika'nın bugünkü lideri, PRI adaylığını Salinas'tan kopardı

Pablo Chapa Bezanilla
Özel savcı.
Her iki hadisede de tetfiş şefi, Raul Salinas'ın tutuklanmasını ilan etti.

Antonio Lozano Gracia
Antonio Lozano Gracia Başsavcı, Zedillo tarafından muhalefet partisi P.A.N üyesi olduğu halde görevlendirildi.

SANIKLAR

Mario Aburto Martinez
Colosio'yu öldüren ilk silahlı adam olmakla suçlanıyor.

Othon Cortez Vazquez
PRI'li- İki hafta önce Colosio cinayetinde bulunan ikinci silahlı adam olmakla suçlanıyor.

Fernando de la Sota
Tijuana mitinginin ve Colosio'nun korumalarının koordinatörü. Martinez'e karşı tanıklık yaparken falso verdiği için iki hafta önce tutuklandı. Uyuşturucu trafiğiyle bağlantısı olduğu iddia ediliyor.

Luis Donald Colosio
23 Mart 1994'te Tijuana mitinginde suikaste öldürüldü. PRI'nın başkan adayı. Politik reformu savunan üst düzey adamlardan

Dış Haberler Servisi- Eski Meksika Devlet Başkanı ve PRI'nın (Kurumsal Devrimci Parti) önde gelen isimlerinden Carlos Salinas de Gortari'nin kardeşi Raul'un tutuklanmasıyla, Meksika bu kez egemen sınıflar arası dalaşın yarattığı skandalın yankısıyla sarsıldı. Raul, eniştesini, yani PRI'nın yine önde gelen isimlerinden Jose Francisco Ruiz Massieu'yu öldürtmekle suçlamıyordu.

Bu, Meksika'yı 15 ay içerisinde sarsan üçüncü büyük olaydı. 1994'te, yılbaşı akşamı başlayan Zapatista köylü isyanı ülkenin güneyindeki Chiapas eyaletini olduğu gibi sarsarken siyasi olarak iyi-

ce sıkışan iktidardaki gerici PRI ve egemen sınıflar, 1995'in başlarında Meksika para birimi peso'nun olağanüstü değer kaybetmesiyle, ekonomi alanında bunaldı. Geçtiğimiz haftalarda meydana gelen olaylar ise, tarihi entrikacılık ve iğrençliklerle dolu olan ve 66 yıldır nedense seçimleri hiç kaybetmeyen (!) PRI'nın içindeki klik çekişmelerini somutluyordu.

Öldürülen Massieu ve Colosio, PRI'nın reformcu kanadını temsil ediyor. Reformcu kanat, köylü isyanının çözülmesi için daha yumuşak yöntemler kullanılmasını, ülkedeki para politikalarının enflasyonist tarzda sürdürülmemesi savunuyor. Bu kanadı, Kürt so-

runu karşısında reformcu yaklaşımı savunan Boyner'in partisine benzetebiliriz.

Raul ile birlikte hakkında suç duyurusunda bulunulanların kimlikleri de ilginç. Manuel Munoz Rocha, eski PRI yasa yapımcılarından. Yani sıradan bir parlamenter değil. Uyuşturucu kartelleriyle ilişkisi var. De la Sota ise, öldürülen Colosio'nun koruma şefi. Bu ilişkiler, gerici PRI'nın şahsında, birçok gerici partinin iyi bir anatomik örneği.

Cinayetler hakkındaki soruşturmaya ilkin müfettiş olarak, öldürülenlerden Jose Massieu'nun kardeşi, Adalet Bakanı Mario bakıyor. Ancak, nedense PRI'nın

liderleri, soruşturmanın önünü tıkıyorlar. Bunun üzerine Mario istifa ediyor ve yerine "ülkenin demokratik olduğunu göstermek amacıyla", muhalefet partisi PAN üyesi Gracia atanıyor.

Eski Devlet Başkanı Carlos Salinas de Gortari, kendisinin de isminin bu skandala buluşmasını engellemek için açık grevi yaptı ve başarılı da oldu.

Meksika'da, egemen sınıfların içerisine düştüğü ekonomik ve siyasi bunalım, Chiapas'ta başlayan isyanın çok kolay yaygınlık gösterebileceğinin habercisi. Ancak EZLN, tüm ülkede iktidarı almak gibi bir perspektife sahip değil.

Avusturya'da faşist saldırılar lanetlendi

Viyana/Özgür Gelecek- Geçtiğimiz haftalarda, Avusturya'nın Oberwart bölgesinde 4 çingene gencinin ölümüyle sonuçlanan bombalı saldırı ülkenin birçok bölgesinde, anti faşist gösteriler, mitingler ve yürüyüşlerle protesto edildi. Cenazeler toprağa verilirken, Avusturya devleti şirin görünmek için resmi tören düzenledi ve tören TV'den naklen yayınlandı. Törene, anti faşist güçler S.O.S. adlı örgütün önderliğinde katıldılar. ATİGF (Avusturya Türküyle İşçi Gençlik Federasyonu)'nun da katıldığı mitingde, yabancı dilde yazılmış "Möln, Solingen, Oberwart-Faşizme Karşı Elele! ATİGF" imzalı pankart ilgiyle karşılandı ve birçok basın mensubu tarafından fotoğraflandı. Mitingin açılış konuşmasını yapan Avusturya Parlamento Başkanı ise, ışıklarla protesto edildi. Bu sırada, kitle tarafından içişleri bakanının istifasını isteyen sloganlar atıldı.

Avusturya'da yaşayan Çingene'nelerin, yaklaşık 420 yıl önce bu ülkeye yerleştikleri ve sayılarının 20 bin civarında olduğu tahmin ediliyor. Hitler faşizmi sırasında, Çingene'ler büyük bir soykırıma uğratılmış. Avusturya'da, milliyet olarak varlıkları 1993 yılında kabul edilmiş. Çingene'ler, yoğun olarak Oberwart bölgesinde yaşıyorlar. Ancak, burada toplumdun yalıtılmışlar. Oberwart'ın kenar mahallelerinde oturan Çingene'lerin yaşadığı kesimde asfalt yol ve telefon yok. Şehir merkezinde-

Avusturya'nın Oberwart bölgesinde 4 çingenenin Neo-Nazilerce katledilmesi, kitlesel olarak protesto edildi.

ki lokallere alınmıyorlar.

Avusturya'da, son iki yıldır faşist saldırıların arttığı gözlemleniyor. Ev ve iş adreslerine gönderilen bombalı kolilerle, birçok masum insan yaralandı ve sakat kaldı. Bunun en son örneği de, 4 Çingene gencinin bombalı saldırıyla katledilmesi.

2 yıl önce faşist "Özgürlük Partisi"nin (FPÖ) referandumla

sunduğu yabancıların atılması için kanun teklifi, bugün iktidarı paylaşan SPÖ (Avusturya Sosyal Demokrat Partisi) ve ÖVP (Avusturya Halk Partisi) adlı partiler tarafından kabul edilmiş durumda. Bunda, bu yılbaşında Avusturya'nın Avrupa Birliği'ne girmesinin de rolü var.

1994 yılındaki istatistiklere göre, ülkeye sadece 684 kişinin ilti-

cası kabul edilirken, 14.675 kişi-nin ülkeden atılması için karar çıkmış, 9.547 kişi de kovulmuş. İrkçi NAZİ gruplarının bombalama ve yıldırma eylemleri FPÖ'nün yanı sıra SPÖ ve ÖVP tarafından da üstü kapalı, bir biçimde destekleniyor. Ülkenin içinde bulunduğu ekonomik krizin faturası, yabancılara ve emekçilere çıkarılmaya çalışılıyor.

DANİMARKA

“Açlığa son verin, zenginleri yiyin!”

Dış Haberler Servisi- Birleşmiş Milletler Dünya Sosyal Kalkınma Zirvesi, 6 mart günü Danimarka'nın başkenti Kopenhag'da, BM Genel Sekreteri Butros Gali'nin yaptığı konuşmayla açıldı. BM Genel Sekreteri, 184 ülkenin temsilcilerine hitaben yaptığı açılış konuşmasında, zirvenin yoksulluk, işsizlik ve eşitsizlik üzerinde durmayı amaçladığını anımsattı. Zirveye, ABD Başkanı Bill Clinton, İngiltere Başbakanı John Major, Rusya Devlet Başkanı Boris Yeltsin ve Ürdün Kralı Hüseyin katılmadı. Zirvenin başladığı gün, İngiltere'de faaliyet gösteren yardım kuruluşlarından Action Aid (Yardım Eylemi) Uluslararası Başkanı Nigel Twose, “Zirveyi iptal ederek herkesin hem parasını, hem zamanını kurtarabiliriz. Bu para ve zaman dünyanın zenginleriyle yoksulları arasındaki müthiş uçurumu kapatmakta kullanılmalı.” dedi. Zirveye katılan temsilcilerden Birleşik Arap Emirlikleri Şeyhi Zaid İbn Sultan el Niyahan, zirve için kiraladığı villanın dekorasyonu için 150 bin dolar (6 milyar TL) harcadı.

6 gün süren zirve sonunda, temsilciler bir sonuç bildirgesi hazırladılar. Sonuç bildirisi ve eylem planına Müslüman ve Katolik ülkeler çekinceler koydular. Örneğin Suudi Arabistan ve Mısır, belgeyi, ancak şeriata aykırı olmadığı takdirde imzalayacakla-

rını açıkladılar. Malta, Vatikan, Ekvador ve Peru gibi Katolik ülkeler ise 'yapay dölleme ve kürtaj'dan söz eden bölümleri imzalamayı reddetti.

Zirvede işsizlik, yoksulluk vb. sorunlardan çok, “gelişmiş ülkelerin gelişmekte olan ülkelere yaptıkları dış yardımları artırmaları” meselesi üzerinde duruldu. Danimarka, ev sahibi olarak, 6 ülkenin kendisine olan borçları-

nı sildiğini açıkladı. Ancak bu jest, diğer kapitalistleri etkilemedi. Aksine, “Zengin ülkelerin ulusal gelirlerinin onda ikisini dış yardım olarak ayırmaları zorunluluğu”, zorunluluk olmaktan çıkarıldı. Zirve sırasında Irak delegesi “BM sosyal gelişme ile ilgili zirve yaparken, ülkemize ambargo koyarak sosyal gelişmemizi engelliyor” deyince sert tartışmalar yaşandı. Küba'nın “Bir

Danimarka'nın başkenti Kopenhag'da, emperyalistleri protesto eden çeşitli ülkelerden ilericilerin, devrim istedikleri dikkat çekti.

ülkenin ya da grubunun başka bir ülkeye ticari ambargo uygulamasının yasaklanması” önerisi ise tartışmalardan sonra uzlaşarak kabul edildi. Ancak uzlaşmanın içeriği açıklanmadı.

Zirvede alınan “Gelişmekte olan ülkelerin bütçelerinin en az % 20'sinin sosyal hedeflere ayrılması ilkesi” kararı Çin, Hindistan ve Endonezya gibi askeri harcamaları fazla olan ülkeler tarafından tepki görürken, Uluslararası Çalışma Örgütü'nün çocuk işgücünün kullanılmasına dair standartlarının kabul edilmesi için yapılan tartışmalar, çocuk işgücünün yaygın olarak sömürüldüğü ülkeler tarafından olumsuz karşılandı.

Kopenhag sokaklarında ise, zirvenin başından sonuna kadar protesto gösterileri eksik olmadı. Sömürge ve yarı-sömürge ülkelerden gelen birçok ilericiler gösterici, çeşitli pankartlar, bayraklar ve dövizler taşıyarak zirveyi protesto ettiler. Göstericilerin genelinde devrim istedikleri dikkat çekti. Zirvenin bitiminden birgün önce, bir grup gösterici “Nuh'un gemisi” eylemi yaptı. Zirveyi gemiye, katılan burjuva temsilcilerini kurtulan hayvanlara, sermayeyi Nuh'a ve kapitalist vahşeti tufana benzeten göstericiler “Anti-Sosyal Zirve” pankartları taşıdılar. Taşınan pankartlardan bir tanesinde de “Açlığa son verin, zenginleri yiyin!” yazıyordu.

Afgan savaş ağaları birbirine girdi

Dış Haberler Servisi- Afganistan'da, Devlet Başkanı Burhaneddin Rabbani'ye bağlı güçlerin mart ayı başında giriştiği 2 günlük saldırıya, Hizbi Vahdet örgütü Scud füzeleriyle karşılık verdi. Şii Hizbi Vahdet lideri savaş ağası Abdül Ali El Mezari, “Ahmed Şah Mesud'un birlikleri pazartesisinden bu yana karargahımızı bombalıyor. Gerekirse Scud'ları kullanırım” tehdidini savurduktan

kısa bir süre sonra, Kabil'i füze yağmuruna tuttu. Ölü sayısının en az 30 olduğu, 90'a yakın kişinin de yaralandığı açıklandı.

Öte yandan, 8 mart günü Taleban birlikleri yine Rabbani'ye bağlı birliklere saldırdı. Taleban, bu arada Hizbi Vahdet'e ait bazı mevzileri de ele geçirdi. Pakistan'ın Peşaver kentinde faaliyet gösteren İslam Haber Ajansı'nın verdiği haberlere göre, Hizbi Vahdet militanları bazı

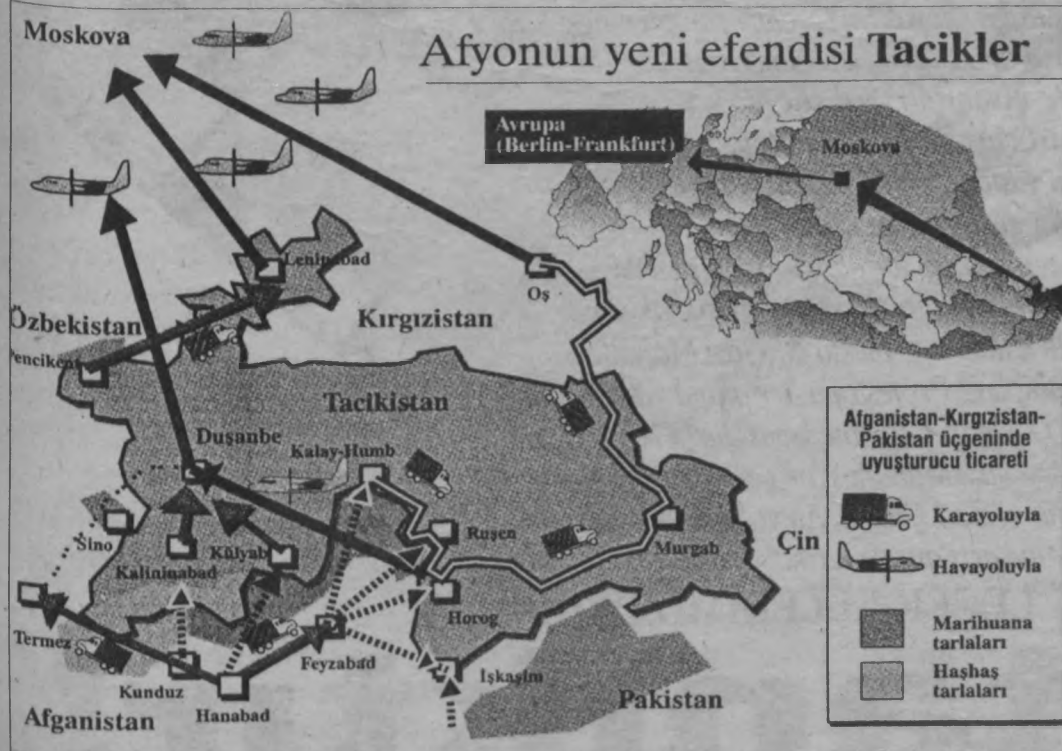
mevzileri ve silahları gönüllü olarak Taleban'a devrettiler. Bu haber ajansının Pakistan'dan Taleban lehine yayın yapması, örgütün arkasında Pakistan'ın ve dolayısıyla ABD'nin desteği olduğu yönlü kanıları güçlendirdi.

11 mart günü de, Burhaneddin Rabbani'ye bağlı güçler, Kabil'in güneydoğusunda üslenen Taleban güçlerine saldırdı. Rabbani'nin müttetfiki Ahmed Şah Mesud'un komutasındaki birlik-

ler tank ve top desteğinde hareket ederek Taleban mevzilerini yarı ve yaklaşık 5 km. ilerleyerek, stratejik öneme sahip Dürülmän Sarayı'nı ele geçirdi. Kabil'in denetimi bakımından stratejik olan bu bölgenin ele geçirilmesiyle, başkent denetimi bütünüyle Rabbani'nin eline geçti.

Bir önceki sayımızda, İslami Cemaat adlı örgütün lideri Ahmet Şah Mesud'un, Fransız dergisi Le Nouvel Observateur dergisi ile yaptığı röportaja yer vermiştik. Mesud, Taleban hareketine olumlu yaklaşıyordu. Ancak şu anda, tüm gruplar çıkar çatışmaları nedeniyle sık sık müttetfik değiştiriyor.

Hatırlanacağı gibi Taleban da, tüm grupları “eşkiya” olarak niteliyor, Hizbi Vahdet ile utangaç bir ittifak kurdu. Bütün bu çatışmalar sürerken, Alman Focus dergisi muhabirlerinden Zygmunt Dzieciolowski ve Mümin Şakirov, Tacikistan'ın Kalay-Humb bölgesinden Oş'a uzanan 700 km'lik uyuşturucu seferini Tacik mücahitlerle birlikte tamamladılar. Focus dergisinde yayınlanan habere göre, her yıl Afganistan'dan Rusya'ya 220 tonun üzerinde afyon ulaşıyor. Afyon, Afganistan ve Pakistan'da üretiliyor. Hatırlanacağı gibi, Şah Mesud, sözkonusu röportajda Müslüman Kardeşler örgütü üyesi Gülbekdin Hikmetyar'ı eleştirmiş ve “... herkes afyonun Hikmetyar'ın laboratuvarlarında eroin'e dönüştürüldüğünü biliyor” demişti.

Afganistan'da üretilen afyonun nakil yolları

Filistin'de 8 Mart

Dış Haberler Servisi- 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü dolayısıyla, Filistinli kadınlar gösteri yaptı. Batı Şeria'nın Ramallah kentinde düzenlenen gösteride, Filistin Kurtuluş Örgütü lideri Yaser Arafat protesto edildi. Gösteride FKÖ içerisinde ve Filistin yönetiminde daha fazla hak ve koltuk istediklerini ifade eden kadınlar, İntifada'larda omuz omuza savaştıkları erkeklerden daha az hak sahibi olduklarını söylediler.

Rus analar yürüyor

Dış Haberler Servisi- Çeçenya'ya savaşa gönderilen Rus askerlerinin anneleri Moskova'dan Grozni'ye doğru yürüyüşe geçtiler. 8 Mart'ta başlayan ve 5 hafta sürecek olan yürüyüşe tüm Rusya'dan asker annelerinin yanı sıra çeşitli savaş karşıtı grupların temsilcileri de katılıyor. “Yaşama ve Merhamet Yürüyüşü”, Moskova'daki Meçhul Asker Anıtı önünde başladı. Anıta, Çeçenya'da ölen askerlerin anısına çiçek konulmasından sonra barış yemini edildi. Öğle saatlerinde başlayan gösteri, Kremlin Sarayı'nın çevresinde yürünerek devam ettirildi. Yürüyüş sırasında Çeçen halkının düşman olmadığı vurgulandı. Gösterinin ilk bölümünde 6 büyük yerleşim birimi gezilecek. Daha sonra Kuzey Kafkasya'ya geçilerek, buradaki Mineralniye Vodi kentinden Grozni'ye doğru 330 km. yürünecek. 23 martta başlayacak bu yürüyüş tahminen 3 hafta sürecek.

Stalin anıldı

Dış Haberler Servisi- Dünya devriminin 4. büyük ustası Jozef Stalin, ölümünün 42. yıldönümü dolayısıyla Moskova'da anıldı. Bin kişiye yakın bir katılımın olduğu gösteride, orak-çekiçli bayrakların yanı sıra, Lenin ve Stalin'in yan yana resmedildiği pankartlar dikkat çekti. Moskova Emekçileri adlı komünist örgütün liderlerinden Viktor Anpilov, yaptığı konuşmada, Stalin'in Lenin'in mirasını sürdürdüğünü ve SSCB'de sosyalist inşayı başarılı bir şekilde devam ettirdiğini ifade etti. Anpilov, “Stalin, Rusya'yı arabası devrinden, atom bombası devrine taşımıştır” dedi. Stalin'in bir cellat olduğu yollu burjuva propagandalarına kanılmaması gerektiğini belirten Anpilov, “O Hitler faşizmine iyi bir samar indirmiş ve büyük bir yenilgiye uğratmıştır. Dünya insanlığı ona borçludur” ifadesini kullandı.

Dudayev “Şeriat” dedi

Dış Haberler Servisi- Çeçen Halk Kongresi, 9 mart günü Cahar Dudayev liderliğinde toplandı. Şali'de yapılan toplantıda genel seferberlik ilan edildi ve ülkede şeriata geçildiği açıklandı. Başkent Grozni'nin 30 km. güneybatısındaki kentten yapılan açıklamada, “Her kent ve kasabanın gerekli maddi yardımı vermesi ve gönüllü asker gibi çalışması gerektiği” ifade edildi.

BM'nin paravanlığı

Dış Haberler Servisi- Birleşmiş Milletler (BM), adeta paravan şirketi gibi çalışıyor. Topluluğa üye ülkelerin borcunun 3 milyar dolar olduğu açıklandı. Örgüte en “borçlu” ülke ABD'nin toplam borcu 1 milyar dolar. Rusya'nın borcu 624, Ukrayna'nın 206, Almanya'nınki ise 127 milyon dolar. Almanya'yı, Japonya 123 milyon dolarla izliyor.

Son sözü direnenler söyledi!

Onlar barikat başında direnişte, onlar güneşi, sıkılı yumrukları ve marşlarla karşıladılar. Ay ve güneşte, soğukta ve yağmurda barikatlardan inançlı marşlar, kararlı sloganlar yükseldi! O ses, sesimiz, kulakları çınlattı!

Gazi Mahallesi dışında olan emekçiler ve onurlu insanlar bu sese kulak vermek ve katılmak zorundadır! Sen, ben, biz, hepimiz! Kadın-erkek demeden, genciyle yaşlısıyla; Alevisi, Sünnisi, Hristiyanıyla, her milliyetten onurlu insanlar olarak bu direnişi sahiplenmek, kavgaya omuz vermek zorundayız!

Ya insanızdır ya da değil!

Ya onurluyuzdur ya da onursuz!

Ya faşizmden yanayız ya da faşizme karşı!

Gün bunu gösterme günüdür!

Faşizme karşı duran onurlu insanlar olarak, hiçbir tereddüte düşmeden; Gazi direnişini her alanda yankılandırmak şimdi en acil görevdir! Her alanda katliamı protesto et! Gazi Mahallesi

Katliamı'nı protesto et, direnişi sahiplen! Protestonu her alana yay! İş durdur, kepenk kapat, okulu boykot et! Devletin şiddetine karşı dur! Gerekirse her

alanı Gülsuyun'da ve 1 Mayıs Mahallesi'nde olduğu gibi Gazi Mahallesi'ne çevir! Üretimden gelen gücünü kullanarak dayanışmanın ve emeğin gücünü göster! Çünkü, Alevi-Sünni kavgası yok, faşist saldırı ve katliam var!

Buna karşı dur ve haykır;

BİZ HALKIZ GELECEK ELLERİMİZDEDİR!

Tarih tanıktır!